د حضرت یشعیاه نبی کِتاب

ـ ماخذ انبیاء

اول باب

١ (١) په دې کِتاب کښې د یهوداه او د یروشلم په حقله هغه
پېغامونه دی کوم چې خُدائ پاک د آموص زوئ یشعیاه
باندې په هغه وخت کښې څرګند کړل کله چې عُزیاه، یوتام،
احاز او حزقیاه د یهوداه بادشاهان وُو.

یو سرکشه قوم

(٢) مالِک خُدائ وفرمائیل، "اے زمکې او آسمانه، زۀ چې
څۀ وایم نو هغه واورئ. ما چې د کومو بچو پالنه کړې ده او
خیال مې ساتلے دے نو هغوئ زما خِلاف بغاوت کړے
دے. (٣) غوَیے خپل مالِک پېژنی او خر د خپل مالِک اخور
پېژنی. خو بنی اِسرائیل خپل مالِک نۀ پېژنی، زما خلق د عقل
نه خلاص دی." (٤) اے ګناهګار قومه، تاسو خپلو ګناهونو
رالاندې کړی یئ. بدعمله نسله، بدکرداره بچو، تاسو خپل
مالِک خُدائ رد کړے دے. کوم چې د بنی اِسرائیلو مقدس
خُدائ پاک دے او تاسو د هغۀ نه مخ اړولے دے. (٥) تاسو
خپله سرکشی ولې نۀ پرېږدئ؟ تاسو غواړئ چې نوره سزا هم
درته مِلاو شی؟ ستاسو سرونه په زخمونو باندې پټ دی او
ستاسو زړونه بیمار دی. (٦) د سر نه واخله تر پښو پورې
ستاسو په بدن کښې یو ځائ هم روغ نشته. تاسو ټول ټکېدلی

يئ، زخمی يئ او تغمې درباندې ولاړې دی. نۀ ستاسو زخمونه
صفا کړے شوی دی، او نۀ درباندې مرهم پټۍ شوې ده. ۷
ستاسو مُلک شاړ شوے دے، ستاسو ښارونه سوزولے
شوی دی. ستاسو په وړاندې د پردی مُلک خلق ستاسو پټی
لوټ کوی، او هر څۀ چې وينی هغه تباه کوی. ۸ صرف
صيون لور باقی پاتې ده، لکه چې د انګورو په باغ کښې د
څوکيدار جومپړۍ پاتې وی يا د بادرنګو په پټی کښې يو څپر
بې‌اسرې وی، او د محاصرې لاندې بې‌اسرې ښار وی. ۹
کۀ مالِک خُدائ ربُ الافواج يو څو کسان ژوندی نۀ وے
پرېښے، نو يروشلم به د سدوم او عموره په شان تباه شوے
وو. ۱۰ اے يروشلمه، ستا حکمرانان او ستا خلق د سدوم
او د عموره په شان دی. چې مالِک خُدائ درته څۀ فرمائی نو
هغې ته غوږ ونيسه او چې خُدائ پاک درته څۀ ښودنه کوی
نو هغې ته توجو وکړه. ۱۱ مالِک خُدائ فرمائی، "کۀ تاسو
بې‌شمېره قربانيانې پېش کړئ نو زما پرې څۀ؟ زۀ د ښو
څناورو وازګې او د ګډانو د سوزېدونکو قربانو نه پوزې له
راغلے يم. په دې زۀ نۀ خوشحالېږم چې تاسو ما ته د غوَيانو،
ګډو او د چېلو وينې پېش کوئ. ۱۲ کله چې تاسو زما
حضور ته راځئ نو ولې ستاسو خيال دا دے څۀ چې زۀ دا
غواړم چې ستاسو څناور دې زما په دربار کښې ګرځی؟ ۱۳
تاسو چې ما له کومې نذرانې راوړئ دا بې‌فائدې دی. تاسو
چې د خوشبويۍ کومې مصالحې سوزوئ نو د هغې نه زۀ
نفرت کوم. زۀ ستاسو د نوې مياشتې اخترونه، ستاسو د
سبت ورځې او ستاسو مذهبی اجتماعګانې نۀ شم برداشت
کولے، دا هر څۀ ستاسو د ګناهونو په وجه خراب شوی دی.
۱۴ ستاسو د نوې مياشتې د اخترونو او ستاسو د مقدسو

ورځو نه زۀ نفرت کوم، دا په ما باندې يو بوج جوړ شوے دے او د دې برداشت کولو نه زۀ تنګ راغلے يم. ۱۵ کله چې تاسو د دُعا دپاره لاسونه پورته کړئ، نو زۀ به ستاسو نه مخ واړوم. تاسو چې هر څومره دُعاګانې وکړئ، نو زۀ به يې نۀ قبلوم، ځکه چې ستاسو لاسونه په وينو رنګ دى. ۱۶ اول ولامبئ او خپل ځان صفا کړئ. خپلې بد عملى زما د سترګو نه لرې کړئ. آو، نور بد عمل مۀ کوئ، ۱۷ نېکى کول زده کړئ. او ګورئ چې اِنصاف کيږى، د چا سره چې ظلم شوے وى د هغوئ مدد کوئ، يتيمانانو له خپل حقُونه ورکوئ او د کونډو د حق دِفاع کوئ.“ ۱۸ مالِک خُدائ فرمائى، ”راځئ چې اوس دا مسئله حل کړُو. اګر چې ستاسو ګناهونو تاسو تک سرۀ داغى کړى يئ، خو زۀ به تاسو صفا کړم او لکه د واورې په شان به مو سپين کړم، اګر چې ستاسو داغونه تک سرۀ دى، خو تاسو به د وړى په شان تک سپين شئ. ۱۹ خو کۀ تاسو خپلې رضا سره تابعدار يئ، نو چې زمکه کوم ښۀ څيزونه پېدا کوى، هغه به تاسو خورئ. ۲۰ خو کۀ تاسو اِنکار او سرکشى کوئ، نو د تُورې لاندې به ګير شئ او مړۀ به شئ. دا د مالِک خُدائ د خولې کلام دے.“

د ګناه نه ډک ښار

۲۱ هغه ښار چې په يو وخت کښې وفادار وو اوس د کنجرې په شان شوے دے. په يوه زمانه کښې دا د صداقت او اِنصاف نه ډک وو، خو اوس په کښې صرف قاتِلان پاتې دى. ۲۲ اے يروشلمه، ستا خالص سپين زر اوس د ملاوټ نه ډک دى، او ستا بهترينو ميو کښې اوبۀ ګډې شوې دى.

۲۳ ستا مشران باغیان شوی دی او د غلو ملګری شوی
دی، هغوئ هر وخت تُحفې او رشوتونه اخلی. هغوئ په
عدالت کښې هیڅکله د یتیمانانو دفاع نۀ کوی او نۀ هغوئ ته
د کونډو فریاد را رسی. ۲۴ نو هغې ته غوږ ونیسئ څۀ چې
مالِک خُدائ ربُ الافواج، د بنی اِسرائیلو خُدائ تعالیٰ
فرمائی، ”زۀ به خپلو دشمنانو نه انتقام واخلم، او مخالفینو نه
به بدل واخلم. ۲۵ زۀ به ستاسو خِلاف خپل طاقت استعمال
کړم. زۀ به تاسو داسې صفا کړم لکه څنګه چې اوسپنه په
اور کښې صفا کیږی او زۀ به ستاسو نه ټول ملاوټ لرې
کړم. ۲۶ زۀ به تا له هغه شان قاضیان او مشیران درکړم
لکه څنګه چې دې پخوا لرل. نو بیا به یروشلم د صادقانو او
وفادارو خلقو ښار ویللے شی.“ ۲۷ مالِک خُدائ به اِنصاف
سره یروشلم بیا آباد کړی او چې څوک هلته توبه وباسی هغه
به بچ کړی. ۲۸ خو مالِک خُدائ به هغه هر یو کس ریزې
ریزې کړی څوک چې ګناه کوی او د هغۀ خِلاف بغاوت
کوی، او څوک چې مالِک خُدائ ته شا کړی نو هغه به تباه
شی. ۲۹ د څېړی د مقدسو ونو عبادت سره به چې تاسو
خوشحالېدئ نو د هغې په وجه به تاسو وشرمېږئ، او کوم
باغونه چې تاسو د بُت پرستئ دپاره غوره کړی دی نو د هغې
په وجه به تاسو وشرمېږئ. ۳۰ تاسو به د څېړی د داسې
ونې په شان یئ چې پاڼې یې اوچې شوی وی او د یو داسې
باغ په شان به یئ چې هیڅ اوبۀ په کښې نۀ وی. ۳۱ نو هغه
تکړه سړی به لکه د بوسو په شان وی او د هغوئ بد عملونه
به د اور د بڅرکی په شان وی. دواړه به یو ځائ داسې اور
واخلی چې هیڅ څوک به یې مړ کولے نۀ شی.

یروشلم به د ابدی امن مرکز وی

۲ ۱ دا هغه پیغام دے چې خُدائ پاک د آموص زوئ
یشعیاه باندې د یهوداه او یروشلم په حقله نازل کړو. ۲ په
راتلونکی وخت کښې، په کوم غرۀ باندې چې د مالِک خُدائ
کور جوړ دے، هغه به د ټولو نه اوچت غر وی، د غرونو په
ټولو غونډو باندې به دا د برج په شان اوچت وی. او ټول
قومونه به د سېلاب په شان ور روان وی، ۳ او د ډېرو
قومونو خلق به راشی او ویه وائی، ”راځئ چې د مالِک خُدائ
غر ته وخېژُو، او چې د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک کور ته لاړ
شُو، هلته به هغه مونږ ته خپلې لارې وښائی، او مونږ به د هغۀ
په لارو ځو.“ ځکه چې د صیون نه به د هغۀ تعلیمات راوځی،
او د هغۀ کلام به د یروشلم نه راځی. ۴ مالِک خُدائ به د
قومونو اِنصاف وکړی او د هغوئ په مینځ کښې به لانجې
هوارې کړی. هغوئ به د خپلو تُورو نه د یوې خولې جوړې
کړی او د خپلو نېزو نه به د بوټو قینچیانې جوړې کړی.
قومونه به هیځکله بیا جنګ له لاړ نۀ شی، او نۀ به بیا دوئ د
جنګ تربیت حاصلوی. ۵ نو اے د یعقوب اولاده، راځئ
چې مونږ د مالِک خُدائ په رڼا کښې ګرځو. ۶ اے مالِکه
خُدایه، تا خپل خلق، د یعقوب اولاد رد کړے دے. ځکه چې
هغوئ خپل مُلک د نمرخاتۀ د طرف د جادوګرۍ نه ډک
کړے دے. د فلستیانو په شان هغوئ هم فالګرو له ځی او د
بل مُلک خلقو سره غاړه غړئ اوسیږی. ۷ د هغوئ مُلک د
سپینو زرو او سرو زرو نه ډک دے او د هغوئ خزانې نۀ
ختمیږی. د هغوئ مُلک د آسونو نه ډک دے او د هغوئ
جنګی ګاډی بې‌شمیره دی. ۸ د هغوئ مُلک د بُتانو نه ډک

دے او هغوئ داسې ښيزونو ته سجدې لګوی چې هغوئ په
خپلو لاسونو جوړ کړی دی. ﴿٩﴾ نو په دې وجه به هغوئ
بې‌عزته او سپک شی. اے مالِکه خُدایه، هغوئ مهٔ معاف کوه.
﴿١٠﴾ په غارونو کښې ورننوځئ او د مالِک خُدائ د يرې نه او
د هغهٔ د شان او شوکت نه ځان په خاورو کښې پټ کړئ.
﴿١١﴾ د انسان مغروره سترګې به ټيټې کړے شی او د انسان
لوئی به په عاجزئ بدله شی. نو په هغه ورځ به صرف د مالِک
خُدائ ثناء صِفت کيږی. ﴿١٢﴾ په هغه ورځ به مالِک خُدائ
ربُ الافواج ټول طاقتور خلق او هغه هر څوک چې مغروره يا
لوئ وی، هغه ټول به عاجزه کړی. ﴿١٣﴾ هغه به د لبنان لوړ
لوړ دِيار او د بسن د مُلک د څيړی ټولې ونې تباه کړی. ﴿١٤﴾
هغه به اوچت غرونه او د غرونو اوچتې غونډئ هوارې کړی،
﴿١٥﴾ هغه به هر يو اوچت برج او د هرې قلعې مضبوط
ديوالونه هوار کړی. ﴿١٦﴾ هغه به ټول لوئ سمندری جهازُونه
او ټولې ښائسته کشتئ ډوبې کړی. ﴿١٧-١٨﴾ د انسان غرور به
په عاجزئ بدل شی او د انسان لوئی به خاورې ايرې شی.
بُتان به په مکمله توګه ورک شی او په هغه ورځ به صرف د
مالِک خُدائ ثناء صِفت کيږی. ﴿١٩﴾ چې کله مالِک خُدائ د
دُنيا يرولو دپاره پاڅی نو خلق به د غرونو په غارونو کښې
پټيږی او په زمکه کښې به په سوړو کښې پټيږی، د دې دپاره
چې د مالِک خُدائ د دهشت او جلال نه وتښتی. ﴿٢٠﴾ کله
چې هغه ورځ راشی، نو هغوئ چې کوم د سپينو زرو او سرو
زرو بُتان جوړ کړی وی چې عبادت يې وکړی نو هغه به
وغورزوی. او هغوئ به منږکانو او ښاپيرکانو ته پرېږدی. ﴿٢١﴾
چې کله مالِک خُدائ د دُنيا يرولو دپاره پاڅی نو خلق به د
غرونو په غارونو کښې پټيږی او په زمکه کښې به په سوړو
کښې پټيږی، د دې دپاره چې د مالِک خُدائ د دهشت او

جلال نه وتښتی. ۲۲ په انسان باندې توکل مۀ کوه، د هغوئ
ژوند د يوې لحظې دے او د هغې قدر څۀ دے؟

په يروشلم کښې تباهي

۳ ۱ مالِک خُدائ، ربُ الافواج به د يروشلم او يهوداه نه
هغه هر څۀ لرې کړی چې په هغې پورې د خلقو ژوند تړلے
دے. هغه به د هغوئ نه خوراک او د څښلو اوبۀ واخلی، ۲
د هغوئ نه به باتوران او فوجيان، قاضيان او پېغمبران،
فالګران او مشران، ۳ فوجی آفسران، معتبر کسان،
مشيران، ماهر کاريګران او جادوګران واخلی. ۴ زۀ به
هلکان د هغوئ مشران جوړ کړم، او ماشومان به په هغوئ
حکومت کوی. ۵ خلق به يو بل سره زياتے کوی. هر يو
سړے به په بل سړی او هر يو ګاونډے به په بل ګاونډی رُعب
اچوی. ځوانان به د خپلو مشرانو بې‌عزتی کوی او بدکرداره
خلق به د عزتمندو بې‌عزتی کوی. ۶ په هغه وخت کښې به
يو کس خپل ورور ته ووائی، "تر اوسه پورې تا سره څادر
شته نو په دې وجه راشه او زمونږ مشر جوړ شه. او د
کنډراتو د دې ډيری ذمه واری اوچته کړه." ۷ خو هغه به
ورته په جواب کښې وائی، "نه، زۀ ستاسو علاج نۀ شم
کولے. نۀ ما سره خوراک شته او نۀ ما څادر شته. ما د
عوامو مشر مۀ جوړَوئ." ۸ بې‌شکه چې يروشلم په لړزان
دے. او په يهوداه زوال راغلے دے. هغوئ چې هر څۀ وائی
او کوم عمل کوی هغه د مالِک خُدائ خِلاف دے، هغوئ په
جار بار د مالِک خُدائ خلاف بغاوت کوی. ۹ د هغوئ
مخونو نه د هغوئ ملامتيا څرګنده ده. هغوئ د سدوم د خلقو

په شان په چار بار ګناه کړې ده. په هغوئ افسوس. هغوئ په
خپله تباهی په ځان باندې راوستلې ده. ۱۰ صادقانو له
خوشخبری ورکړه چې هغوئ بختور دی، ځکه چې هغوئ به
د خپلو اعمالو د ښې مېوې نه خوند واخلی. ۱۱ خو بدعمله
خلق تباه دی، هغوئ چې د نورو خلقو سره څۀ سلوک کړے
وی نو هم هغه شان عمل به د هغوئ سره هم وشی. ۱۲
ځوانان زما د خلقو سره زياتے کوی، او ښځې په هغوئ
باندې حکومت کوی. اے زما خلقو، خپلو مشرانو تاسو په
غلطه لار باندې روان کړی يئ، او هغوئ ستاسو لارې ستاسو
نه ګډې وډې کړې دی.

د مالِک خُدائ د خپلو خلقو عدالت کول

۱۳ مالِک خُدائ په خپل عدالت کښې تيار دے، او د خلقو د
عدالت دپاره ولاړ دے. ۱۴ مالِک خُدائ د خپلو خلقو
آفسران او مشران راولی چې د هغوئ عدالت وکړی. د هغوئ
خِلاف د مالِک خُدائ دا اِعتراض دے، ”تاسو زما د انګورو
باغ تباه کړے دے او د غريبانانو نه لوټ کړے شوے مال
ستاسو په کورونو کښې دے. ۱۵ تاسو دا حق نۀ لرئ چې
زما خلقو له رګړه ورکړئ او د غريبانانو پوزې زمکې پورې
راکاږئ. ما مالِک خُدائ، ربُ الافواج دا فرمائيلی دی.“

د يروشلم ښځو دپاره خبردارے

۱۶ مالِک خُدائ فرمائی، ”ګورئ، د يروشلم ښځې ښومره
مغروره دی. هغوئ هسکه غاړه نيولې وی او روانې وی.
هغوئ تل نخرې کوی. هغوئ د نازونو او نخرو قدمونه اخلی

او پانزېبونه شړنګوی. ۱۷ زۀ به د هغوئ په سرونو باندې
دانې راوخېژوم او ګنجې به يې کړم.“ ۱۸ داسې ورځ راروانه
ده چې مالِک خُدائ به د يروشلم د ښځو نه هغه هر څۀ
واخلی په څۀ چې هغوئ ځانونه ښائسته کوی، پانزېبونه،
هارونه، د سپوږمۍ په شان کالے، ۱۹ والۍ، بنګړی، نقابونه،
۲۰ لوپټې، ګونګروګان، کمربندې، د عطرو بوتلې، تعويذونه،
۲۱ ګوتمې، نتکۍ، ۲۲ ښائسته جامې، چُوغې، شالونه،
پرسونه، ۲۳ شيشې، د کتان جامې، پړُونی او بُرقعې. ۲۴ د
عطرو د خوشبو په ځائ به د هغوئ نه بدبوئ خېژی، د
کمربند په ځائ به هغوئ د ځان نه پړی تاو کړی وی، د
ښائسته زلفو لرلو په ځائ به هغوئ ګنجې شی، د قيمتی
جامو په ځائ به هغوئ د ټاټ جامې اغوستې وی. د هغوئ
حُسن به په شرم بدل شی. ۲۵ د ښار سړی به په تُوره وژلے
شی، ستاسو تکړه سړی او سپاهيان به په جنګ کښې مړۀ
شی. ۲۶ د ښار دروازې به ژړا او ماتم کوی او ښار به په
خپله د هغه ښځې په شان وی چې يواځې پاتې شی او په
زمکه کښينی.

۴ ۱ کله چې هغه وخت راشی، نو اووۀ ښځې به يو سړے
راونيسی او ورته به ووائی، ”مونږ به په خپله د خپل ځان
دپاره د جامو او روټۍ اِنتظام کوُو، خو چې مونږ صرف ستا
په نوم پورې تړلې يُو چې تۀ زمونږ خاوند يې، او داسې به
مونږ د شرم نه بچ شُو.“

د يروشلم بحال کېدل

۲ هغه وخت راروان دے چې د مالِک خُدائ ښاخګه به د

هغه مُلک هر يو بوټے او ونه لويه او ښائسته کړى. نو چې
کوم اِسرائيليان ژوندى پاتې وى نو هغوئ ټول به خوشحاله
وى او په هغه فصلونو به فخر کوى چې په هغه مُلک کښې
پېدا کيږى. ۳ هر څوک چې په يروشلم کښې پاتې وى، نو
خُدائ پاک به د هغۀ دپاره ژوند غوره کړے وى نو هغه به
مقدس ګڼلے شى. ۴ مالِک خُدائ به د صيون ښار د
ښځې ګندګى ووينځى، هغه به د يروشلم نه د وينې داغونه د
عدالت روح سره او د اور روح سره صفا کړى. ۵ بيا د
صيون په غرۀ او په هغه ټولو خلقو چې هلته راغونډ وى، په
هغوئ به مالِک خُدائ د ورځې وريځ راولېږى او د شپې به
وړاندې لوګے او ځلېدونکے اور راولېږى. د خُدائ پاک
جلال به هغه ټول ښار پټ کړى او د هغې حِفاظت به وکړى.
۶ د هغۀ جلال به په هغه ښار باندې لکه د خيمې په شان
وى چې د ورځې د ګرمئ نه سورے جوړ کړى او دا به د امن
ځائ وګرځوى او د باران او طوفان نه به يې محفوظ وساتى.

د انګورو د باغ سندره

۵ ۱ راځئ چې زۀ د خپل محبوب دپاره سندره وايم، دا
زما د دوست او د هغۀ د انګورو د باغ سندره ده. زما د
دوست د انګورو يو باغ وو، چې دا باغ په يوه زرخېزه غونډۍ
باندې وو. ۲ هغۀ زمکه وکنستله او د هغې نه يې کاڼى صفا
کړل، هغۀ د بهترينو انګورو بوټى وکَرل. او د دې باغ په مينځ
کښې يې د حِفاظت دپاره د څوکيدارۍ يو برج جوړ کړو، هغۀ
د انګورو نه د رس ويستلو دپاره د کاڼى نه لنګرۍ جوړه کړه.
هغۀ د ښو انګورو د پخېدو انتظار وکړو، خو چې کله انګور

پاخهٔ شول نو هغه تېول تراوهٔ وُو. ۳ نو اوس، اے د يروشلم
او د يهوداه اوسېدونکو خلقو، زما او زما د انګورو د باغ په
مينځ کښې فيصله وکړئ. ۴ داسې څهٔ شته چې ما د دې
باغ دپاره نهٔ وى کړى؟ نو بيا چې ما د دې باغ نه د خوږو
انګورو توقع ساتله، نو دې تراوهٔ ولې ونيول؟ ۵ نو زهٔ به
اوس تاسو ته ووايم، چې زهٔ به د دې خپل باغ سره څهٔ کوم.
د دې نه ګېرچاپېره چې کوم باړ دے هغه به ترې نه اخوا
کړم، د دې د حِفاظت دېوالونه به راوغورزوم او ځناور به
ورپرېږدم چې وې خورى او د پښو لاندې يې کړى. ۶ زهٔ به
د هغې زمکه شاړه کړم. نهٔ به يې په بوټو کښې قينچى کيږى
او نهٔ به ورته ګوډ کيږى، هلته به ازغى او مرکونډى زرغونې
شى. زهٔ به ورېځې هم منع کړم چې په دې باندې باران نهٔ
ورَوى. ۷ د اِسرائيل قوم د مالِک خُدائ ربُ الافواج د
انګورو باغ دے، او د يهوداه خلق د انګورو هغه بوټى دى چې
هغهٔ په خوشحالئ کَرلى دى. د هغهٔ د دوئ نه طمع وه چې
اِنصاف به کوى، خو په ځائ د دې هغوئ ظلمونه کول. هغهٔ
ترې نه د صداقت طمع لرله، خو په ځائ د دې هغهٔ د ژړا
چغې واورېدې.

د بدو عملونو دپاره عدالت

۸ په تاسو افسوس، تاسو نور نور کورونه او پټى اخلئ. خو
په آخر کښې به د نورو خلقو دپاره ځائ پاتې نهٔ شى او
صرف تاسو به په هغه مُلک کښې اوسېږئ. ۹ ما اورېدلى
دى چې مالِک خُدائ ربُ الافواج قسم خوړلے دے چې،
”يقيناً چې د ډېرو کورونو نه به کنډرې جوړې شى، او په دې
غټو او ښائسته کورونو کښې به هيڅوک نهٔ اوسيږى. ۱۰ په

شل جریبه زمکه باندې چې کوم د انګور باغ کَرلے شوے وی
نو هغه به صرف دوویشت لیټره مے پیدا کوی. یو سل او
شپېتهٔ کلو تخم به صرف شپاړس کلو غله پیدا کوی." ١١ په
تاسو افسوس څوک چې سحر وختی پاځئ او په شرابو
څښلو باندې شروع وکړئ او په ماښام کښې تر ناوخته پورې
مے څښئ او ځانونه نشه کوئ. ١٢ ستاسو په محفلونو
کښې تاسو سره رباب، بینجو، تمبلونه، شپېلۍ او مے وی. دا
خو ستاسو په خیال کښې هم نهٔ راځی چې مالِک خُدائ څهٔ
کوی. او څهٔ چې هغه کوی نو تاسو د هغې لحاظ نهٔ کوئ.
١٣ نو ځکه زما قوم به د خپلې ناپوهۍ له وجې جلاوطن
کړے شی. ستاسو مشران به د لوږې نه مړهٔ شی او ستاسو
عوام به د تندې نه مړهٔ شی. ١٤ تورو خاورو هغوئ ته خپله
خولهٔ کولاو نیولې ده دپاره د دې چې د یروشلم غټ خلق او
عوام، مست او شور جوړونکی خلق به ژوندی تیر کړی. ١٥
هر یو کس به سپک کړے شی او څوک چې مغرور وی نو
هغوئ ټول به عاجزان کړے شی. ١٦ خو مالِک خُدائ ربُ
الافواج د خپلې لویئ اظهار د هغه کار په کولو سره کوی چې
کوم د اِنصاف وی او د خُدائ پاک راستی به د هغهٔ د
پاکوالی خرګندونه کوی. ١٧ د ښار په کنډرو کښې به
ګډُوری واښهٔ خوری او د چېلو بچو ته به په کښې د څرن
زمکه ملاویږی. ١٨ په تاسو افسوس څوک چې د شګې مزی
پورې خپل ګناهونه راکاږئ، او څوک چې د غوَیانو د ګاډۍ
په شان خپله بدعملې ځان پسې راکاږئ. ١٩ تاسو وایئ،
"مالِک خُدائ دې زر زر خپل کار وکړی چې مونږ دا وګورو.
او چې د بنی اِسرائیلو مقدس ذات کومه منصوبه جوړه کړې
ده هغه دې زر سر ته ورسوی چې مونږ ته د هغې پته ولګی."

۲۰ په تاسو افسوس دے. تاسو بدو ته ښهٔ وايئ او ښو ته بد
وايئ. تاسو تيارهٔ نه رڼا جوړَوئ او د رڼا نه تيارهٔ جوړَوئ.
کوم څيز چې تريخ وى نو د هغې نه خوږ جوړَوئ او چې کوم
خوږ وى نو د هغې نه تريخ جوړَوئ. ۲۱ په تاسو افسوس
دے. ستاسو خيال دا وى چې تاسو عقلمند يئ او خپل ځان
ډېر زيات هوښيار گڼئ. ۲۲ په تاسو افسوس دے. د ميو په
څښلو کښې خو تاسو ډېر تکړه يئ. او د شرابو په گډولو
کښې تاسو ښهٔ ځوانى ښايئ. ۲۳ خو د رشوت په وجه تاسو
مجرمان آزادوئ او د بےگناه خلقو حقُونه خورئ. ۲۴ نو
اوس، لکه څنگه چې خسنى او اوچ واښهٔ ټسيږى او په اور
کښې ايرې کيږى، نو داسې ستاسو جرړې به ورَستې شى او
ستاسو غوټۍ به اوچې شى او هوا به يې يوسى. دا ځکه چې
تاسو د مالِک خُدائ د ربُ الافواج شريعت رد کړے دے، او
د بنى اِسرائيلو د مقدس ذات حکم ته مو سپک کتلى دى. ۲۵
نو ځکه مالِک خُدائ خپلو خلقو ته سخت په قهر دے او
خپل لاس يې اوچت کړے دے چې هغوئ له سزا ورکړى.
غرونه به وخوځيږى او چې څوک مړهٔ شى نو د هغوئ لاشونه
به په کوڅو کښې د گند په شان پاتې شى. خو د مالِک خُدائ
غصه به بيا هم نهٔ وى سړه شوې او هغهٔ به د سزا دپاره لاس
اوچت کړے وى. ۲۶ هغه به يو لرې قوم ته د راغوښتلو
دپاره اِشاره وکړى. هغه هغوئ ته شپيلۍ ووهى چې د دُنيا د
لرې سر نه راشى. او هغوئ زر زر او په منډه منډه راشى.
۲۷ د هغوئ يو کس به هم نهٔ ستړے کيږى، او نهٔ به تيندکونه
خورى. نهٔ به هغوئ د خوب دپاره ودريږى او نهٔ د آرام دپاره.
نهٔ به هغوئ ملابند سپړى او نهٔ به هغوئ د خپل پېزار تسمې
پرانيزى. ۲۸ د هغوئ غشې به تېرهٔ وى او د هغوئ ليندې به

د ویشتلو دپاره تیارې وی. د هغوئ د آسونو د نالونو نه به
بڅرکی الوځی او د هغوئ د جنګی ګاډو پایې به د هوا په شان
تاویږی. ۲۹ هغوئ د ازمرو په شان غړمبیږی، د داسې
ازمرو په شان غړمبیږی چې ښهٔ په ځوانی کښې وی. هغوئ
غړمبار سره خپل ښکار راونیسی او یو خوا ته یې وړی او
هیڅ څوک هم نهٔ وی چې یې ترینه خلاص کړی. ۳۰ په دغه
ورځ به هغوئ په خپل دشمن باندې وغړمبیږی داسې لکه چې
د سمندر چپې شور کوی. کهٔ څوک هغه مُلک ته وګوری نو
صرف تیارې او مصیبتونه به ورته ښکاری. او د وریځې د
خوریدو په وجه به رڼا په تیارې بدله شی.

د خُدائ پاک حضرت یشعیاه راغوښتل

۶ ۱ په کوم کال چې عُزیاه بادشاه مړ شو، نو ما مالِک
خُدائ ولیدو چې په اوچت او د لوئې مرتبې په تخت ناست
وو. او د هغهٔ د چُوغې لمن سره د هغهٔ کور ډک شو. ۲ د
هغهٔ نه ګېرچاپېره بلیدونکے مخلوق ولاړ وو او د هر یو شپږ
شپږ وزر وُو. دې هر یو خپل مخ په دوو وزرو باندې پټ
کړے وو، په دوو وزرو باندې یې پښې پټې کړې وې او د دوو
وزرو نه یې د الوتلو کار اخستلو. ۳ هغوئ یو بل ته نعرې
وهلې، ”مقدس، مقدس، مقدس. مالِک خُدائ ربُ الافواج مقدس
دے. د هغهٔ د جلال نه دُنیا ډکه ده.“ ۴ د هغوئ د آوازونو
شور د خُدائ پاک د کور چوکاټونه ولړزول او د مالِک
خُدائ کور د لوګی نه ډک شو. ۵ نو ما ووئیل، ”په ما
افسوس، زهٔ تباه شوم، ځکه چې زما شونډې په ګناه ککړې
دی، او د کومو خلقو سره چې زهٔ اوسېږم د هغوئ شونډې

هم ګنده دی. خو بیا هم ما په خپلو سترګو هغه بادشاه لیدلے
دے چې هغه مالِک خُدائ ربُ الافواج دے.“ ۶ نو بیا د
هغه بلېدونکی مخلوق نه یو زما طرف ته راوالوتلو. هغهٔ یوه
بَله سکروټه راروانه کړې وه، هغهٔ دا د قربان‌ګاه نه د یوې
چمټې سره راخستې وه. ۷ هغهٔ زما شونډو له بَله سکروټه
وروړله او وې فرمائيل، ”دا سکروټه ستا د شونډو سره
لګېدلې ده، نو په دې وجه ستا قصور ختم شو او ستا
ګناهونه معاف شول.“ ۸ بیا ما د مالِک خُدائ آواز
واورېدو چې وې فرمائيل، ”زهٔ څوک ولېږم؟ زمونږ د طرف
نهٔ به څوک ځی؟“ نو ما ورته په جواب کښې ووئيل، ”زهٔ
حاضر یم. ما ولېږه.“ ۹ نو هغهٔ ما ته وفرمائيل چې، ”لاړ
شه او دې قوم ته دا پېغام ورسوه، ”هر څومره کهٔ تاسو
واورئ خو تاسو به پرې پوهه نهٔ شئ، هر څومره کهٔ ورته
ګورئ نو تاسو به پرې پوهېږئ نه.“ ۱۰ د هغوئ زړونه
سخت کړه، د هغوئ غوږونه کاڼهٔ کړه او د هغوئ سترګې
ړندې کړه، داسې نهٔ وی چې هغوئ په خپلو سترګو وګوری
او په خپلو غوږُونو واوری او خپلو زړونو کښې پوهه شی او
زما طرف ته شفا دپاره راتاو شی.“ ۱۱ ما ترې نه تپوس
وکړو، ”اے مالِکه خُدایه، دا به تر کومې پورې وی؟“ هغهٔ راته
وفرمائيل، ”دا به تر هغې پورې وی چې ښارونه يې تباه او
خوشی شی او چې د کورونو نه يې خلق ختم شی او زمکه يې
شاړه شی. ۱۲ تر هغې چې مالِک خُدائ هغوئ تر لرې لرې
پورې وزغلوی او ټول مُلک يې خوشے پاتې شی. ۱۳ کهٔ په
هغه مُلک کښې صرف لسمه حِصه خلق هم پاتې وی، نو هغه
به بیا وسوزولے شی. هغه به د څېړۍ د ونې په شان داسې
کټ شی چې صرف مونډ يې باقی پاتې شی.“ دا مونډ به یو

مقدس تخم وی.

د احاز بادشاه دپاره یو پیغام

۷ ۱ کله چې د عُزیاه نمسی او د یوتام زوئ احاز بادشاه
په یهوداه باندې بادشاهی کوله، نو د شام بادشاه رضین او د
اِسرائیل بادشاه د رملیاه زوئ فقح په یروشلم باندې حمله
وکړه، خو هغوئ د دې ښار قبضه کولو کښې ناکامه شول.
۲ کله چې دا خبر د یهوداه بادشاه ته ورسېدو چې د شام
فوجیان اِسرائیل سره په جنګ کښې ملګری شوی دی، نو
هغه او د هغۀ ټول خلق دومره زیات ویرېدل او داسې
ولړزېدل لکه چې په طوفان کښې ونې خوځیږی. ۳ نو
مالِک خُدائ یشعیاه ته وفرمائیل، ”خپل زوئ شیاریشوب
ځان سره روان کړه او احاز بادشاه سره مِلاوېدو له لاړ شه.
تۀ به هغۀ سره په هغه سړک باندې مِلاو شې چرته چې
دهوبیان جامې وینځی او د هغه نِهر لاندې سر سره په کوم
چې د تالاب نه اوبۀ راکوزیږی. ۴ هغۀ ته ووایه چې، ویښ
اوسه او په قلار شه او نۀ چې ویریږی او نۀ پرېشانه شې. د
رضین بادشاه، شامیانو او د رملیاه د زوئ غصه د اور د هغه
دوو لرګو په شان هیڅ هم نۀ ده چې په مړ کېدو بدل وی. ۵
شام، سره اِسرائیل او د رملیاه زوئ ستا خِلاف منصوبه
جوړه کړې ده، او وائی، ۶ راځئ چې مونږ په یهوداه باندې
حمله وکړُو، خلق ویروو او قبضه یې کړُو، او بیا به د طابئیل
زوئ په تخت باندې کښېنوو. ۷ خو مالِک خُدائ فرمائی
چې، د هغوئ منصوبه به ناکامه شی. او دا به نۀ کیږی. ۸
ولې چې د شام مشر دمشق دے او د دمشق مشر صرف

رضين دے. او ترخو چې د اِسرائيلو خبره ده، نو هغه به په
پينځو شپېتو کالو کښې ټوټې ټوټې او په مکمل طور تباه شی.
۹ د اِسرائيل مشر سامريه دے او د سامريه مشر د رملياه
زوئ دے. کۀ په ايمان قائم پاتې نۀ شوئ، نو يقيناً چې پخپله
به قائم پاتې نۀ شئ.“ ۱۰ مالِک خُدائ احاز له يو بل پېغام
ولېږلو، ۱۱ ”د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک نه وغواړه
چې يوه نښه درته وښائی. کۀ هغه د آسمان نه پاس وی او کۀ
د عالمِ ارواح نه لاندې وی.“ ۱۲ خو احاز ورته اِنکار وکړو
او وئيل يې چې، ”نه، نۀ به زۀ نښه غواړم او نۀ به مالِک
خُدائ آزمائيم.“ ۱۳ نو په دې خبره يشعياه ورته وفرمائيل،
”اے د داؤد بادشاه اولاده، په کولاو غوږونو واورئ. ولې دا
کافی نۀ ده چې تاسو د انسان صبر تمام کړئ؟ اوس تاسو
زما د خُدائ پاک صبر هم تمامول غواړئ څۀ؟ ۱۴ ښه نو
بيا ګورئ، مالِک خُدائ به په خپله تاسو ته يوه نښه وښائی.
يوه پېغله به اُميدواره شی او چې زوئ يې پېدا شی نو
”عمانوايل“ يعنې، ”خُدائ زمونږ مل دے“ نوم به پرې کېږدی.
۱۵ په هغه وخت کښې چې کله هغه دومره شی چې ملائی او
شات خوړے شی نو د خپل ښۀ او بد فېصله به په خپله
کولے شی. ۱۶ هغه وخت به لا راغلے هم نۀ وی چې هغه د
خپل ښۀ او بد فېصله پخپله کوی، نو د هغه دوو بادشاهانو
مُلکونه به خوشی او برباد شی کوم چې تاسو يروی. ۱۷ نو
مالِک خُدائ به په تا، ستا په خلقو او په ټول شاهی خاندان
داسې سخت وخت راولی چې د کله نه اِسرائيل د يهوداه نه
جدا شوے دے نو تر نن ورځې پورې نۀ دے راغلے. هغه به
د اسور بادشاه راولی چې په تاسو باندې حمله وکړی. ۱۸
کله چې هغه وخت راشی، نو مالِک خُدائ به د مِصريانو د

راغوښتو دپاره شپېلۍ ووهی چې د نيل دریاب د لرې غاړو نه
د مچانو په شان راشی او اسوریانو ته به شپېلۍ ووهی چې د
شاتو د مچو په شان د خپل مُلک نه راشی. ۱۹ هغوئ ټول به
راشی، د ژورو وادئ باندې او په غارونو او ګټو باندې او د
ازغو په هر يو بوټي او په ولاړو اوبو باندې به کښېنی. ۲۰
کله چې هغه وخت راشی، نو مالِک خُدائ به د اسور بادشاه
د نائی په توګه د فرات سيند د بلې غاړې نه راولی او هغه به
ستاسو ږيرې، سر او په بدنونو وېښتهٔ کل کړی. ۲۱ په هغه
وخت چې کوم يو کس سره يوه سخۍ او يو دوه ګډې چېلۍ
پاتې وی نو هغه به خوش قسمته وی. ۲۲ دا به دومره زيات
پئ ورکوی چې د هغهٔ ضرورت به ښهٔ پوره کوی. آو، چې په
هغه مُلک کښې څوک هم ژوندی پاتې وی نو هغوئ به ملائی
او شات خوری. ۲۳ کله چې هغه وخت راشی، نو د انګورو
هغه ښهٔ باغونه، چې په هر يو کښې يو زر د انګورو بوټی وی
او د هر يو باغ قيمت د سپينو زرو يو زر سيکې وی، نو هغه
به هم د ازغو او غنو نه ډک وی. ۲۴ خلق به هلته د غشو او
ليندو سره د ښکار دپاره ځی. آو، هغه ټول مُلک به د ازغو او
غنو نه ډک وی. ۲۵ په کومو غونډو باندې چې د فصلونو
دپاره کوداله کېده نو هغه به هم د ازغو نه داسې ډک وی چې
هيڅ څوک به هلته نهٔ شی تلے. هغه به يو داسې ځائ جوړ
شی چې چرته خاروی او ګډې څريږی.“

د حضرت يشعياه زوئ د خلقو دپاره يوه نښه

٨ ۱ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”د ليکلو دپاره يوه لويه
تخته واخله او په هغې باندې صفا صفا دا وليکه چې، د تېزئ

مال غنيمت او زر زر لوټ مار.“ ۲ ما د اورِياه اِمام او د يبرکياه زوئ زکرياه په وړاندې دا وليکل او دا دواړه کسان ايمانداره ګواهان وُو. ۳ بيا زهٔ د خپلې پيغمبرې ښځې سره څملاستم، هغه اُميدواره شوه او يو زوئ مو پېدا شو، نو مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”په هغهٔ باندې “د تېزئ مال غنيمت او زر زر لوټ مار“ نوم کېږده. ۴ د هغې نه وړاندې چې ماشوم دومره لوئ شى چې ابو او امى وئيلے شى، نو د دمشق ټول مال دولت او د سامريه ټول مال غنيمت به د اسور بادشاه لوټ کړے وى.“

د اسور د بادشاه راتلل

۵ نو مالِک خُدائ يو ځل بيا ما سره کلام وکړو. هغهٔ وفرمائيل، ۶ ”دې خلقو د شيلوخ قلارې روانې اوبهٔ رد کړې دى او د رضين بادشاه او فقح بادشاه نه يرېدلى دى. ۷ نو په دې وجه به زهٔ، مالِک خُدائ د اسور بادشاه او د هغهٔ ټول لښکر راولم چې په يهوداه حمله وکړى. د هغهٔ لښکر به داسې وړاندې راشى لکه چې د فرات د سيند اوبهٔ د غاړو نه راوړېدلې وى. ۸ هغوئ به د سيلاب په شکل کښې د يهوداه نه تېر شى، اے عمانوايله، اوبهٔ به لکه د مرغئ د وزرو په شان خورې وى او ستا ټول مُلک به پې نيولے وى. او خلق به پې تر مرئ پورې پټ کړى وى.“ ۹ اے قومونو، په يره يره کښې راغونډ شئ. اے د دُنيا لرې مُلکونو واورئ. د جنګ دپاره تيار شئ، خو تاسو به چخنى کړے شئ. آو، تيار شئ، خو تاسو به چخنى کړے شئ. ۱۰ تاسو چې څهٔ منصوبې هم جوړوئ هغه به بېفائدې وى. تاسو چې څهٔ فيصله هم کوئ هغه به ناکام کيږى، ځکه چې خُدائ پاک

زمونږ مل دے.

د مالِک خُدائ پېغمبر له خبردارے ورکول

١١ مالِک خُدائ زۀ کلک ونيولم او خبردارے يې راکړو چې
په هغه لار به نۀ ځې چې په کومه به نور خلق تلل. هغۀ
وفرمائيل، ١٢ ”هره خبره سازش مۀ ګڼه څنګه چې يې دا
قوم ګڼی او د هغه څيزونو نه مۀ يرېږه چې کوم نه دوئ
يرېږی. ١٣ مالِک خُدائ، ربُ الافواج مقدس ګڼئ، د هغۀ نه
دهشت خورئ او د هغۀ نه يره کوئ. ١٤ بيا به هغه تاسو
محفوظ ساتی. خو هغه به د اِسرائيل او د يهوداه دپاره يو
داسې کاڼے وی چې د تيندک باعث به جوړېږی، او خلق به
پرې تيندک وخوری او راوبه غورزيږی. او د يروشلم د خلقو
دپاره به هغه يو دام او يو جال جوړ شی. ١٥ په هغوئ کښې
به ډېر تيندک وخوری راوبه غورزيږی او ټوټې ټوټې به شی.
هغوئ به په دام کښې راګير شی.“

د مړو د روحونو سره د مشورې کولو خِلاف خبردارے

١٦ د څۀ تعليم چې ما ورکړو، نو هغه دې په طومار کښې
درج کړے شی او زما شاګردانو له دې ورکړے شی. ١٧ زۀ
به د مالِک خُدائ انتظار کوم او د هغۀ نه به اُميد ساتم، اګر
چې هغۀ د يعقوب خاندان رد کړے دے. ١٨ زۀ دلته د هغه
بچو سره يم چې کوم مالِک خُدائ ما له راکړی دی. هغه
مالِک خُدائ، ربُ الافواج چې د هغۀ تخت د صيون په غر
باندې دے، هغۀ مونږ اِسرائيل له د نښې او خبردارۍ په توګه

رالېږلی یُو. ۱۹ کۀ څوک تاسو ته ووائی چې، ”د قسمت
ښودونکو او مړو روحونو سره خبرو والا نه پته وکړئ، د
هغوئ نه چې په نرى آواز سره يا په ګونګسو کښې خبرې
کوی،“ هغوئ به وائی، ”د هر څۀ نه به ښۀ نۀ وی چې خلق د
خپلو معبودانو سره مشوره وکړی؟ د ژوندو د خاطره مونږ د
مړو د روحونو سره ولې مشوره ونۀ کړُو؟“ ۲۰ د مالِک
خُدائ هداياتو او تعليماتو ته ګورئ. هغه خلق څوک چې د
هغۀ د کلام په مطابق پيغام نۀ اوروی نو د هغوئ مستقبل ښۀ
نۀ وی. ۲۱ هغوئ به په هغه مُلک کښې سرګردانه ګرځی،
اوږی او بې‌حوصلې به وی. د لوږې نه به غصه وی او خپل
بادشاه او خُدائ پاک ته به کنځل کوی. هغوئ کۀ آسمان ته
سترګې پورته کړی ۲۲ يا کۀ زمکې ته ګوری، خو هغوئ ته
به د پرېشانئ، مصيبت او تيارې نه بغير هيڅ هم نۀ ښکاری،
په تکه توره او يروونکې تيارۀ کښې به وغورزولے شی.

د راتلونکی مسيح رڼا

٩ ۱ نو د هغوئ دپاره به دا مصيبت تر همېشه پورې
جاری نۀ وی. د زبولون او نفتالی علاقه ته په يو وخت کښې
سپک کتلے شول، خو په راتلونکی وخت کښې به دا علاقه
عزتمنده شی، نمرخاتۀ طرف ته د مديترانی سمندر نه واخله د
درياب طرف ته د اُردن نه پورې او داسې ګليل به هم عزتمند
شی، چرته چې غېريهوديان اوسيږی. ۲ کوم خلق چې په
تيارۀ کښې ګرځېدل، نو هغوئ يوه لويه رڼا ليدلې ده، او
هغوئ څوک چې په تورو تيارو کښې اوسېدل، پرې نُور
ځليږی. ۳ تا د هغوئ قوم لوئ کړے دے او لويه

خوشحالی دې ورکړې ده. تا چې څۀ کړی دی نو په هغې
باندې هغوئ خوشحالی کوی، هغوئ دومره خوشحالی کوی
لکه چې خلق يې د فصل د رېبلو په وخت کوی، او يا چې
کله مالِ غنيمت تقسيمېږی. ۴ تۀ به د هغوئ د غلامۍ جغ
مات کړې او د هغوئ د اوږو نه به دروند بوج واخلې. او د
ظالمانو زور به ختم کړې داسې لکه څنګه چې تا د ميديان
لښکر تباه کړے وو. ۵ د هر يو جنګيالی فوجی پېزار او د
هغوئ هغه ټولې جامې چې په وينو داغدارې دی، هغه به په
اور وسوزولے شی. ۶ زمونږ دپاره يو ماشوم پيدا شوے
دے. مونږ له يو زوئ راکړے شوے دے. او حکمرانی به د
هغۀ په اوږو وی. هغه به په دې نومونو سره يادېږی، ”عظيم
مشير،“ ”خُدائ تعالىٰ،“ ”ابدی پلار“ او ”د امن شهزاده.“ ۷
د هغۀ شاهی طاقت به زياتېږی، د هغۀ بادشاهی به تل په امن
کښې وی. هغه به د داؤد نه پس بادشاه وی، د هغۀ د بادشاهۍ
بنياد به په صداقت او اِنصاف باندې قائم وی، د اوس نه
واخله تر هميشه هميشه پورې به د هغۀ بادشاهی قائمه وی. د
مالِک خُدائ ربُ الافواج غېرت به هم دغه شان وکړی.

مالِک خُدائ به اِسرائيل له سزا ورکوی

۸ مالِک خُدائ د يعقوب خلاف کلام کړے دے، او هغه په
اِسرائيل مسلط دے. ۹ د اِسرائيل ټول خلق او هغه هر يو
کس چې په سامريه کښې اوسيږی، هغوئ ته به پته ولګی چې
دا هغۀ کړی دی. خو اوس هغوئ مغروره او خود غرضه
دی. هغوئ ووئيل، ۱۰ ”زمونږ د خښتو عمارتونه
راغورزيدلی دی، خو مونږ به دا بيا د تراشلے شوو کاڼو نه
جوړ کړُو. د چِنار ونې راماتې شوې دی، خو مونږ به د دې په

ځائ د دِيار ښائسته ونې ولګوو." ⑪ خو مالِک خُدائ د
هغوئ دشمنان راپارولی دی چې په هغوئ باندې حمله
وکړی. ⑫ د نمرخاتهٔ طرف ته شام او د نمرپرېواتهٔ طرف
ته فلستيه خولهٔ پرانستلې ده چې اِسرائيل ژوندے تېر کړی.
خو د مالِک خُدائ غصه تر اوسه پورې سړه نهٔ ده، او هغهٔ د
سزا دپاره تر اوسه پورې لاس اوچت نيولے دے. ⑬ اګر
چې مالِک خُدائ ربُ الافواج هغوئ له سزا هم ورکړې ده،
خو د اِسرائيل خلقو توبه نهٔ ده ويستلې، او هغوئ هغهٔ ته
واپس نهٔ دی راګرځېدلی. ⑭ صرف په يوه ورځ کښې به
مالِک خُدائ د اِسرائيل مشرانو او خلقو له داسې سزا
ورکړی چې د سر نه واخله تر ښخه پورې به ټول ختم کړی.
⑮ مشران او عزتمند خلق د سر په شان دی او هغه
پېغمبران د ښخ په شان دی چې د چا تعليمات د دروغو نه
ډک وی. ⑯ د قوم مشرانو خلق بې‌لارې کړی دی او د
تباهئ په طرف يې روان کړی دی. ⑰ نو مالِک خُدائ به د
قوم د ځوانانو نه خوشحاله نهٔ وی او هغه به په کونډو او
يتيمانانو باندې هم رحم نهٔ کوی، ځکه چې ټول خلق د خُدائ
نه اوړېدلی دی او بدعمله شوی دی او هغوئ چې څهٔ هم وائی
هغه بدی وی. خو د مالِک خُدائ غصه به بيا هم نهٔ سړېږی
او هغهٔ به د سزا ورکولو دپاره خپل لاس اوچت کړے وی.
⑱ د خلقو بدعملی د هغه اور په شان بلېږی کوم چې د
ازغو بوټی او غنې سوزوی. دا د ځنګل د هغه اور په شان
بلېږی کوم چې پاس په هوا کښې د لوړی ستنه جوړوی. ⑲
د مالِک خُدائ ربُ الافواج غصې سره به ټول مُلک وسوزی
او په خلقو باندې به يې اور بَل وی او يو کس به په بل هيڅ
ترس نهٔ کوی. ⑳ هغوئ به خپل ګس طرف ته ګاونډيانو

باندې حمله وکړی خو بیا به هم اوږې وی، په خپل ښې
طرف ګاونډیانو باندې به حمله وکړی خو بیا به یې هم لوږه
نۀ ختمیږی. په آخر کښې به هغوئ خپل بچی هم وخوری.
٢١ منسی به په اِفرائیم او اِفرائیم به په منسی حمله وکړی،
بیا به هغوئ یو ځائ په یهوداه حمله وکړی. خو د مالِک
خُدائ غصه لا سړه نۀ ده، او هغۀ د سزا ورکولو دپاره لاس
اوچت نیولے دے.

١٠

١ په تاسو افسوس، تاسو د بې اِنصافئ قانون
جوړَوئ او د ظلم فتوې ورکوئ. ٢ او د دې په وجه
غریبانانو خلقو له موقع نۀ ورکوئ چې هغوئ ته خپل حق
مِلاو شی او د هغوئ سره اِنصاف وشی. او د دې قانون په
وجه کونډې ستاسو په چال کښې راګیرې شی او یتیمان لوټ
کوئ. ٣ د عدالت په ورځ به تاسو څۀ کوئ؟ کله چې د یو
لرې مُلک نه په تاسو یو افت راشی نو تاسو به څۀ کوئ؟ د
مدد دپاره به تاسو کوم ځائ ته منډې وهئ؟ تاسو به خپل مال
دولت چرته پټوئ؟ ٤ هیڅ به پاتې نۀ شی، یا خو به تاسو د
قیدیانو په مینځ کښې د یرې نه زیږې داړې نیولې وی او یا به
په جنګ کښې ووژلے شئ. خو د مالِک خُدائ غصه به بیا
هم نۀ سړیږی، هغۀ به تاسو له د سزا درکولو دپاره خپل لاس
اوچت کړے وی.

د اسور بادشاه سره د خُدائ پاک عدالت

٥ بیا مالِک خُدائ وفرمائیل، ”اے اسوریانو، زۀ اسور د
چُوکې په توګه استعمالوم چې هغه خلقو له سزا ورکړم چې
زۀ چا ته غصه یم. ٦ ما اسوریان ورولیږل چې په دې

بےدینه قوم باندې حمله وکړی، دا هغه خلق دی چې زۀ یې
غصه کړے یم. ما هغوئ د دې دپاره ورلیږل چې هغوئ
وشوکوی او لوټ یې کړی او هغه خلق د لارې د خاورې په
شان د پښو لاندې کړی.“ ۷ خو د اسور بادشاه په خپل
زړۀ کښې د ظلم نه ډکې منصوبې لرلې. د هغۀ اراده دا وه
چې ډېر قومونه تباه کړی. ۸ هغۀ وئیل چې، ”زما هر یو
فوجی مشر بادشاه دے. ۹ ما د کلنو، کرکمیس، حمات
او د ارفاد ښارونه فتح کړی دی. ما سامریه او دمشق فتح
کړے دے. ۱۰ ما ډېر حکومتونه قابو کړی دی د چا
معبودان چې د یروشلم او سامریه د بُتانو نه بهتر وُو. ۱۱ ما
سامریه او د دې ټول بُتان تباه کړی دی او اوس به زۀ
یروشلم او د هغې ټول بُتان هم تباه کړم.“ ۱۲ خو مالِک
خُدائ وفرمائیل، ”کله چې زۀ هغه کار ختم کړم چې د
صیون غر او د یروشلم سره یې کوم، نو زۀ به د اسور بادشاه
له د هغۀ د لافو او ټول غرور په وجه سزا ورکړم.“ ۱۳ د
اسور بادشاه به په خپلو لافو کښې وئیل، ”دا هر څۀ ما په
خپل لاس کړی دی، ځکه چې زۀ ډېر هوښیار یم. ما د قومونو
په مینځ کښې سرحدونه ختم کړی دی او د هغوئ خزانې مې
لوټ کړی دی او د یو تکړه غوَیی په شان مې د هغې
بادشاهان تباه کړی دی. ۱۴ ما د دُنیا قومونو نه دولت
داسې اخستے دے لکه چې څوک د جالې نه هګۍ راوچتوی
او ما داسې ټول مُلکونه هم را اوچت کړی دی، داسې یو وزر
هم نۀ وو چې زۀ یې یرولے وے او نۀ داسې مخُوکه وه چې
په ما باندې چغېدلے وے.“ ۱۵ خو مالِک خُدائ فرمائی،
”ولې یو تبر دا دعویٰ کولے شی چې دا د هغه سړی نه تکړه
دے چې څوک دا تبر استعمالوی؟ ولې یو آرا دا دعویٰ

کولے شی چې دا د هغه سړی نه تکړه ده چې څوک دا استعمالوی؟ یوه چُوکه سړے نهٔ راپورته کوی بلکې سړے چُوکه راپورته کوی." ۱۶ نو په دې وجه به مالِک خُدائ ربُ الافواج یو داسې مرض راولېږی چې د اسور ځربه جنګیالی به اوچ کلک شی. او د هغوئ لوئی به د اور په لمبو وسوزوی. ۱۷ هغه مقدس ذات کوم چې د بنی اِسرائیل رڼا ده، هغه به د اور په شان شی. هغه به د یوې لمبې په شان شی، صرف په یوه ورځ کښې به د اسور د ازغو او غنو بوټی وسوزی. ۱۸ لوئ لوئ ځنګلونه او دا زرخېز پټی به بېخی داسې تباه شی لکه چې یو سخت مرض یو کس تباه کوی. ۱۹ صرف د شمېر یو څو ونې به پاتې وی چې یو ماشوم يې هم شمېرلے شی.

د بنی اِسرائیلو د ډېرو لږو کسانو توبه ویستل

۲۰ په هغه وخت به ژوندی پاتې شوی اِسرائیلیان یعنې د یعقوب د خاندان بچ شوی خلق نور په هغه قوم باندې اعتبار نهٔ کوی چا چې دوئ وهلی وی. هغوئ به د زړهٔ د اخلاصه په مالِک خُدائ باندې ایمان ولری، کوم چې د بنی اِسرائیلو مقدس ذات دے. ۲۱ باقی پاتې به راوګرځی، د یعقوب باقی پاتې حِصه به خُدائ تعالیٰ ته راوګرځی. ۲۲ اګر چې اِسرائیل به د سمندر د شګو په شان بېشمېره وی، خو صرف یوه وړه پاتې شوې حِصه به راوګرځی. مالِک خُدائ د خپلو خلقو د تباه کولو صحیح فیصله کړې ده. ۲۳ نو بېشکه چې مالِک خُدائ پاک، ربُ الافواج به په ټول مُلک باندې تباهی راولی، لکه څنګه چې هغهٔ فرمائیلی دی.

د مالِک خُدائ اسوریانو له سزا ورکول

۲۴ مالِک خُدائ پاک ربُ الافواج فرمائی، ”اے په صیون
کښې زما خلقو، د اسوریانو نه مۀ یرېږئ، اګر چې هغوئ په
تاسو پسې چُوکه او ډنډه راخلی لکه څنګه به چې مخکښې
مِصریانو درسره کول. ۲۵ ډېر لږ وخت پس به زۀ تاسو له
سزا درکول بند کړم او بیا به زۀ هغوئ ته غصه شم او تباه به
یې کړم. ۲۶ زۀ مالِک خُدائ ربُ الافواج به زما په خپله
کوړه هغوئ داسې ووهم لکه څنګه مې چې د میدیان خلق د
عوریب ګټ سره وهلی وُو. زۀ به اسوریانو له هغه شان سزا
ورکړم لکه څنګه مې چې د مِصریانو لښکر په سمندر کښې
ډوب کړے وو. ۲۷ کله چې هغه وخت راشی، نو زۀ به تاسو
د اسوریانو د زور نه خلاص کړم او د هغوئ جغ به ستاسو د
غاړو نه لرې کړم.“

د حمله کوونکو حمله

۲۸ د دشمن لښکر د عیات ښار قبضه کړے دے. هغوئ د
مجرون نه تېر شوی دی. او هغوئ خپل سامانونه په مِکماس
کښې پرېښی دی. ۲۹ هغوئ د درې نه اوړېدلی دی او شپه
به په جبعه کښې تېروی. د راما په ښار کښې خلق یرېدلی دی
او د ساؤل بادشاه د ښار جبعې خلق تښتېدلی دی. ۳۰ د
جلیم خلقو چغې ووهئ. د لیس خلقو غوږ ونیسئ. او د
عنتوت خلقو جواب راکړئ. ۳۱ د مدمینه خلق وتښتېدل او
جیبیم خلق د پناه دپاره منډې وهی. ۳۲ دشمن نن د نوب په
ښار کښې دے او هغه د یروشلم په ښار کښې د صیون لوړ
غر ته د دهمکئ دپاره خپل لاس خوځوی. ۳۳ خو ګورئ،

مالِک خُدائ ربُ الافواج به هغوئ داسې لاندې راوغورزوى
لکه چې د ونو نه څانګې څوک ماتوى. د هغوئ لوئ لوئ او
مغروره خلق به راغورزولى وى. ۳۴ هغه به تبر سره د ځنګل
ونې راوغورزوى، داسې لکه څنګه چې د لبنان غټې ونې
راغورزولے شوې وى.

د امن بادشاهى

۱۱ ۱ د يَسى مونډ به راوټوکيږى، او د هغې د جرړو نه
به څانګه راوخيژى. ۲ د مالِک خُدائ روح به د هغهٔ سره
وى، او دا به د پوهې او حِکمت روح وى، د مشورې او د
قوت روح، د عِلم او د مالِک خُدائ نه د يرې روح، ۳ او
هغهٔ ته به د مالِک خُدائ په تابعدارۍ کښې خوشحالى
ملاويږى. هغه به د خلقو په ظاهر صورت او د اوريدو په
خبرو باندې عدالت نهٔ کوى، ۴ هغه به اِنصاف سره د
غريبانانو عدالت کوى، او هغه به اِنصاف سره د بې‌اسرى
خلقو فيصله کوى. د هغهٔ د کلام زور سره به زمکه رپيږى او
د هغهٔ د خولې يو پوکے به بدعمله تباه کوى. ۵ صداقت به
د هغهٔ ملاتړ وى او وفادارى به د هغهٔ کمربند وى. ۶
شرمخان او ګډې به په يو ځائ په سکون سره اوسيږى، او
پړانګ به د چيلو د بچو سره ملاست وى. د غواګانو او زمرو
بچى به په يو ځائ خوراک کوى، او يو وړوکے ماشوم به دا
بوتلے راوستے شى. ۷ غواګانې او ميلوګان به په يو ځائ
خوراک کوى، او د هغوئ بچى به په يو ځائ په امن سره
پراتهٔ وى. او زمرے به د غوَيى په شان بوس خورى. ۸ د
پيو ماشوم به د مار سوړې سره لوبې کوى او لږ لوئ ماشوم

به د زهرژن مار سوړه کښې لاس اچوی. ۹ د خُدائ پاک
په مقدس غر به هيڅ تباهی نۀ کيږی او نۀ به چا ته نقصان
رسی، ځکه چې هغه مُلک به د مالِک خُدائ د عِلم نه داسې
ډک وی لکه سمندرونه چې د اوبو نه ډک دی.

د جلاوطن شوو خلقو راواپس کېدل

۱۰ په هغه وخت به د يَسی د جرړې نه راټوکېدلې څانګه د
قومونو دپاره د يوې جنډې نښه وی. قومونه به د هغۀ نه
رهنمائی غواړی، او د هغۀ د استوګنې ځائ به جلالی وی.
۱۱ کله چې هغه ورځ راشی، نو مالِک خُدائ به يو ځل بيا د
خپل طاقت نه کار واخلی او خپل هغه خلق به خپلو کورونو
ته راولی کوم چې په اسور، مِصر، فتروس، ايتهوپيا، عيلام،
بابل او د حمات په مُلکونو کښې او د سمندر په غاړو کښې
پاتې شوی ؤو. ۱۲ مالِک خُدائ به د نښې دپاره يوه جنډا
راواخلی چې قومونو ته وښائی چې هغه يو ځل بيا د اِسرائيل
او د يهوداه خوارۀ وارۀ خلق راغونډوی او د دُنيا د څلورو
واړو سرونو نه يې واپس راولی. ۱۳ د اِسرائيل حسد به ختم
شی او د يهوداه د دشمنانو نام و نشان به ختم شی. اِسرائيل
به د يهوداه نه نور نفرت نۀ کوی او نۀ به يهوداه د اِسرائيل
سره دشمنی کوی. ۱۴ هغوئ به په يو ځائ د نمرپرېواتۀ
طرف په فلستيانو باندې حمله وکړی او چې د نمرخاتۀ طرف
ته کوم خلق اوسيږی نو هغوئ به لوټ کړی. هغوئ به د ادوم
او موآب په خلقو باندې فتح حاصله کړی او د عمون خلق به
د هغوئ تابعدار شی. ۱۵ مالِک خُدائ به بحرِقُلزم اوچ کړی
او هغه به خپل لاس د فرات سيند طرف ته اوچت کړی او
يوه ګرمه هوا به راوليږی او د دې نه به اووۀ وارۀ نِهرونه جوړ

کړی، چې هغوئ په اوچه زمکه په آسانۍ تېر شی. ١٦ هلته
چې د هغهٔ کوم خپل خلق یعنې بنی اِسرائیلیان ژوندی پاتې
وی نو د هغوئ دپاره به یو لوئ سړک وی چې د اسور نه به
ووځی، هغسې لکه څنګه چې د هغوئ پلار نیکهٔ دپاره یوه لار
جوړه وه کله چې هغوئ د مِصر نه روان شول.

د شکرانې حمدوثناء

١٢ ١ په هغه ورځ به تاسو وایئ، ”اے مالِکه خُدایه، زهٔ
ستا ثناء صِفت کوم. تهٔ ما ته غصه وې، خو اوس ستا غصه
سړه شوې ده او تهٔ ما له تسلی راکوې. ٢ ګورئ، خُدائ
پاک زما خلاصونکے دے، زهٔ به په هغهٔ توکل کوم او نهٔ به
یرېږم. ځکه چې مالِک خُدائ ما له طاقت راکوی او زما
حفاظت کوی، هغه زما خلاصونکے دے.“ ٣ په
خوشحالۍ سره به تاسو د خلاصون د چشمې نه اوبهٔ
راویاسئ. ٤ په هغه ورځ به تاسو وایئ، ”د مالِک خُدائ
شُکر ادا کړئ. هغهٔ ته د مدد دپاره آواز وکړئ. هغهٔ چې څهٔ
کړی دی نو ټولو قومونو ته ووایئ. هغوئ ته ووایئ چې د هغهٔ
نوم څومره لوئ دے. ٥ مالِک خُدائ چې کوم لوئ لوئ
کارونه کړی دی نو د هغې په وجه د هغهٔ حمدوثناء کوئ. او
ټولې دُنیا ته دې د دې خبر ورسیږی. ٦ اے د صیون خلقو
په اوچت آواز د خوشحالۍ نعرې ووهئ. د بنی اِسرائیلو
مقدس ذات ډېر لوئ دے، او هغه د خپلو خلقو په مینځ کښې
اوسیږی.“

د بابل خِلاف پيشګوئي

١٣ ١ دا د بابل په حقله يو پېغام دے چې د آموص
زوئ يشعياه ته څرګند شو. ٢ په اوچت غر د جنګ جنډا
اوچته کړه. هغوئ ته چغه ووهه او لاسونو سره اِشاره ورکړه
چې راشی او د هغه مغروره ښار په دروازو کښې ورداخل
شی. ٣ ما مالِک خُدائ دا فوجيان راغوښتی دی، آو، ما دا
تکړه جنګياليان راغوښتی دی چې زما غصه څرګنده کړی،
او چې زما لوئی وشی نو هغوئ به خوشحالی وکړی. ٤ په
غرونو باندې شور ته غوږ ونيسئ، د خلقو لوئې ګڼې آوازونو
ته غوږ ونيسئ، د قومونو او د بادشاهو د خلقو د راغونډېدو
آواز ته غوږ ونيسئ. مالِک خُدائ ربُ الافواج د جنګ دپاره
لښکر تياروی. ٥ هغوئ د لرې لرې مُلکونو او د دُنيا د
سرونو نه راځی. دوئ د مالِک خُدائ وسله ده چې د هغهٔ
غصه څرګنده کړی او هغه ټول مُلک برباد کړی. ٦ ژاړئ
او فريادونه کوئ. د مالِک خُدائ د قيامت ورځ رانزدې ده،
هغه ورځ رانزدې ده چې په هغه ورځ به قادر خُدائ تباهی
راولی. ٧ د هر يو کس لاسونه به کار پرېږدی او ټول خلق
به بې‌حوصلې شی. ٨ هغوئ ټول به ويرېږی په دردونو
کښې به راګير شی، داسې دردونه به وی لکه چې د يوې ښځې
ماشوم پيدا کيږی. هغوئ به په يره يره کښې يو بل ته ګوری
او د يرې په وجه به د هغوئ مخونه زيړ شی. ٩ ګورئ، د
مالِک خُدائ ورځ راروانه ده، د هغهٔ د سخت قهر او غصې
يوه سخته ورځ راروانه ده. د زمکې نه به بيابان جوړ شی او
هر يو ګناهګار به تباه شی. ١٠ ټول ستوری او د ستورو
قبيلې به ځليدل بس کړی، نمر چې راخېژی نو دا به تور وی

او د سپوږمۍ رڼا به ختمه شی. ١١ مالِک خُدائ وفرمائيل،
”د دُنيا د بدۍ له وجې به زۀ دې له سزا ورکړم، او بدعمله
خلقو له به د هغوئ د ګناهونو سزا ورکړم. زۀ به د مغرورانو
غرور ختم کړم، او د ظالمانو لوئی به خاورې کړم. ١٢ زۀ
به انسانان د خالص سرو زرو نه زيات ناياب کړم، او خلق
به د اوفير د سرو زرو نه هم لږ وی. ١٣ په هغه ورځ چې زۀ
مالِک خُدائ ربُ الافواج خپله غصه څرګندوم نو زۀ به
آسمانونه ولړزوم او زمکه به د خپل ځائ نه وخوځی. ١٤ په
بابل کښې به خلق داسې منډې وهی لکه چې هوسۍ د
ښکاريانو نه منډې وهی يا ګډې د شپون نه بغير روانې وی،
او هغوئ به خپل وطن او خپل قوم ته واپس د تلو کوشش
کوی. ١٥ هر څوک چې ګير شی په تُوره به ووهلے شی، او
هر څوک چې ونيولے شی نو په تُوره باندې به ووژلے شی.
١٦ د هغوئ د سترګو په وړاندې به د هغوئ د بچو نه په
وهلو وهلو باندې ساه وويستلے شی او د هغوئ کورونه به
لوټ کړے شی او د هغوئ د ښځو سره به په زور زنا وشی.“
١٧ مالِک خُدائ وفرمائيل، ”زۀ ميديانيان راپاروم چې په
بابل باندې حمله وکړی، ځکه چې هغوئ نۀ د سپينو زرو
پرواه ساتی او نۀ هغوئ دپاره سرۀ زر څۀ معنیٰ لری. ١٨
هغوئ به د خپلو غشو او ليندو سره زلمی ووژنی. هغوئ به په
تې رَوْدُونکو ماشومانو او په نورو ماشومانو هيڅ رحم او ترس
نۀ کوی. ١٩ د ټولو نه ښائسته بادشاهی د بابل ده، د هغې
ځائ خلق په بابل باندې فخر کوی. خو مالِک خُدائ به بابل
هغه شان تباه کړی لکه څنګه چې يې سدوم او عموره تباه
کړی وُو. ٢٠ هلته به بيا هيڅ څوک هم نۀ اوسيږی. دا به بيا
کله هم آباد نۀ شی. نۀ به عرب هلته خيمې لګوی او نۀ به

شپانهٔ خپلې رَمې ودروی. ٢١ دا به يو داسې ځائ وی چرته
چې ځنګلی ځناور اوسيږی او چرته چې ګونګا خپلې جالې
جوړوی. هلته به شترمرغ اوسيږی او ځنګلی چيلۍ به په هغه
کنډرو کښې ټوپونه وهی. ٢٢ د دې په مينارو او محلونو
کښې به د ځنګلی سپو او د ګيدړانو آوازونه وی. د بابل وخت
رارسېدلے دے. او د دې وخت تقريباً د ختمېدو والا دے."

د جلاوطنۍ نه راواپس کېدل

١۴ ١ خو مالِک خُدائ به يو ځل بيا د يعقوب په اولاد
باندې رحم وکړی، او اِسرائيل به بيا خپل غوره شوے قوم
وګڼی. هغه به هغوئ واپس راولی چې په خپل مُلک کښې بيا
آباد شی او د پردی مُلک خلق به راځی او د هغوئ سره به په
اتفاق اوسيږی. ٢ ډېر قومونه به د بنی اِسرائيلو مدد وکړی
چې هغوئ خپل هغه مُلک ته واپس راشی کوم چې مالِک
خُدائ هغوئ له ورکړے دے. او هلته به هغه قومونه د وينځو
او نوکرانو په توګه د بنی اِسرائيلو خِدمت کوی. کومو خلقو
چې په يو وخت کښې بنی اِسرائيليان نيولی وُو نو اوس به بنی
اِسرائيليان هغه خلق ونيسی او د بنی اِسرائيلو خلق به په هغه
خلقو حکومت کوی چا چې په يو وخت کښې په هغوئ ظلم
زياتے کولو.

د بابل د بادشاه زوال

٣ په هغه ورځ به مالِک خُدائ تاسو له د تکليفونو او
پريشانو نه آرام درکړی او د هغه سخت کار نه به مو خلاص
کړی چې د ستاسو نه په زور اخستے شو. ۴ نو تاسو به د

بابل بادشاه پورې ټوقې کوئ او وايئ به چې، ”هغه ظالم
بادشاه غورزېدلے دے. او د هغهٔ غصه ختمه شوې ده. ﴿۵﴾
مالِک خُدائ د بدعملو طاقت ختم کړے دے او د حکمرانانو
اختيار يې مات کړے دے ﴿۶﴾ چا چې به په غصه کښې په
خلقو باندې ظلم زياتے کولو او چې هغوئ کوم قومونه فتح
کړی وُو نو د هغوئ خِلاف يې هيڅکله ظلم نهٔ بس کولو. ﴿۷﴾
نو په آخر کښې به ټوله دُنيا د امن او سکون نه خوند اخلی او
هر طرف ته به د خوشحالئ سندرې وی. ﴿۸﴾ د سبر ونې او
د لبنان د دِيار ونې په هغه بادشاه باندې خوشحاله دی چې د
چا بادشاهی ختمه شوې ده، ځکه چې داسې څوک نشته چې
دا ونې ووهی. ﴿۹﴾ د مړو دُنيا بادشاه ته د پخير راغلې دپاره
خپل ځان تياروی. کوم کسان چې په دُنيا کښې طاقتور وُو نو
د هغوئ روحونه به بادشاه ته ودرېږی. د بادشاهانو روحونه
به د هغوئ د تختُونو نه ستا ليدو ته ودرېږی. ﴿۱۰﴾ هغوئ ټول
به هغهٔ ته آواز وکړی چې تهٔ هم زمونږ په شان کمزورے يې.
تهٔ هم زمونږ په شان يې. ﴿۱۱﴾ ستا شان او شوکت تا سره ښخ
شوے دے، او ستا د بينجو ساز خاموش شوے دے. تهٔ د
وړو چينجو په بستره ملاست يې او د چينجو په کمبله پټ
يې. ﴿۱۲﴾ اے ځلېدونکی ستوريه، اے د سحر زويه. اوس د
آسمان نه راپرېوتے يې. په تېره زمانه کښې تا قومونه فتح
کول، خو اوس تهٔ په خاوره کښې غورزولے شوے يې. ﴿۱۳﴾
تا په زړهٔ کښې وئيل چې بره آسمان ته به وخېژم او په اوچتو
ستورو به خپل تخت ولګوم، په شمال کښې به په هغه غر د يو
بادشاه په شان کښېنم چرته چې معبودان راغونډېږی. ﴿۱۴﴾ تا
ووئيل چې پاس ورېځو ته به وخېژم او د خُدائ تعالیٰ په شان
به شم. ﴿۱۵﴾ خو تهٔ لاندې د مړو د دُنيا هغه د ټولو نه ژورې

کنډې ته ویشتلے شوے یې. ۱۶ خوک هم چې تا ووینی نو
هغوئ به غور سره تا ته ګوری او سوچ به کوی چې، ولې دا
هغه سړے دے چا چې زمکه خوځوله او بادشاهئ به یې
لړزولې؟ ۱۷ ولې دا هم هغه سړے دے چا چې ښارونه تباه
کړل او دُنیا یې په بیابان بدله کړه؟ ولې دا هغه سړے دے
چې هغهٔ هیڅکله هم خپل قیدیان نهٔ آزادول چې خپلو کورونو
ته لاړ شی؟ ۱۸ د دُنیا ټول بادشاهان په خپلو ښائسته
ښائسته قبرونو کښې پراتهٔ دی، ۱۹ ستا خو قبر هم نشته او
لاش دې لکه د بېکاره ځانګې په شان بهر غورزولے شوے
دے. ستا لاش د فوجیانو په هغه لاشونو کښې پټ دے کوم
چې په جنګ کښې وژلے شوی دی. او تهٔ د هغوئ سره د
کانړو یوې کنډې ته غورزولے شوے یې او د پښو لاندې کړے
شوے یې. ۲۰ ستا جنازه به د نورو بادشاهانو په شان عزت
سره نهٔ کیږی، ځکه چې تا خپل مُلک تباه کړے دے او خپل
خلق دې وژلی دی. د بدعمله کس اولاد به هیڅکله هم د عزت
سره نهٔ یادیږی. ۲۱ د دې سړی زامن ووژنئ، پریږدئ چې د
هغوئ د پلار نیکهٔ د ګناه په وجه مړهٔ شی. داسې نهٔ وی چې
هغوئ بیا په دُنیا باندې فتح حاصله کړی او دُنیا د هغوئ د
ښارونو نه ډکه شی.“

د خُدائ پاک د بابل تباه کول

۲۲ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی، ”زهٔ پخپله د بابل
خلاف راوچت شوے یم. زهٔ به د دوئ اولاد تباه او برباد
کړم. ما، مالِک خُدائ دا وئیلی دی. ۲۳ بابل به زهٔ په نمژنه
زمکه بدل کړم او هلته به ګونګا مارغان اوسیږی. زهٔ به په
بابل باندې داسې جارُو ووهم چې هغه به د ځان سره هر څهٔ

جارُو کړی. زهٔ، مالِک خُدائ، ربُ الافواج دا اعلان کوم.“

د خُدائ پاک د اسور تباه کول

۲۴ مالِک خُدائ ربُ الافواج دا قسم کړے دے، ”ما چې
کومه منصوبه جوړه کړې ده نو هغه به پوره شی. ما چې د
څهٔ اراده کړې ده نو هغه به کیږی. ۲۵ زهٔ به په خپل مُلک
اِسرائيل کښې اسوريان تباه کړم او زهٔ به هغوئ په خپلو
غرونو کښې د پښو لاندې کړم. د هغوئ جغ به زما د خلقو نه
اخوا شی او بوج به د هغوئ د اوږو نه اوچت شی. ۲۶ د
ټولې دُنيا دپاره دا زما منصوبه ده او ما خپل لاس د ټولو
قومونو خلاف اوچت کړے دے.“ ۲۷ مالِک خُدائ ربُ
الافواج دا فيصله کړې ده، نو څوک دا رد کولے شی؟ هغهٔ
خپل لاس اوچت کړے دے، څوک دا رايسارولے شی؟

د خُدائ پاک د فلستيه تباه کول

۲۸ دا پيغام په هغه کال باندې راغلے وو په کوم کال چې
احاز بادشاه مړ شو. ۲۹ اے فلستيانو، په دې باندې
خوشحالیږئ مهٔ چې په کومه چوکه به تاسو وهل خوړل هغه
ماته شوې ده، ځکه چې د دغه مار نه به زيات زهرژن مار
پيدا شی، يوه داسې اژدها چې تاسو به تباه کړی. ۳۰
غريبانان به خوراک وکړے شی او ضرورتمند به په محفوظ
ځائ کښې آرام وکړے شی. خو ستاسو بېخ به د سخت قحط
سره ختم کړم او چې کوم ژوندی پاتې شی هغوئ به تباه
کړم. ۳۱ اے د ښار دروازو ژاړئ. اے ښاره ماتم کوه. اے
فلستيانو د يرې نه ريږيږئ. د شمال طرف نه د لوږی په شان

وریځ راروانه ده، دا د داسې فوجیانو لښکر دے چې په صفونو کښې یې یو بُزدل هم نشته. ۳۲ د فلستیه نه چې کوم پېغام ورُونکی مونږ له راځی نو هغوئ له څۀ جواب ورکړُو؟ مونږ به ورته وایو چې مالِک خُدائ صیون د دې دپاره محفوظ کړے دے، چې د هغۀ په خلقو کښې مظلومان هلته پناه واخلی.

د جلاوطنئ نه راواپس کېدل

۱۵ ۱ دا پېغام د موآب په حقله دے. په یوه شپه د موآب ښار عار تباه شوے دے. په یوه شپه د موآب ښار قیر تباه شوے دے. ۲ د دیبون خلق غر ته ختلی دی چې په خپله عبادتخانه کښې ژړا وکړی. د موآب خلق به د نبو او میدبا په ښارونو د خفګان نه ژړا کوی، هغوئ د خفګان نه خپل سرونه او ږیرې کلې کړې دی. ۳ په لارو کوڅو کښې خلقو د ټاټ جامې اغوستې دی، د ښار په چوکونو کښې او د کورونو په چتونو باندې خلق ژړا او ماتم کوی. ۴ د حسبون او اِلیعالی خلق په ژړا دی او د هغوئ ژړا تر یهض پورې اورېدے شی. د موآب فوجیان په یره کښې نعرې وهی، او هغوئ بې‌حوصلې شوی دی. ۵ زما زړۀ د موآب دپاره ژاړی. خلق د ضُعر ښار او عجلت‌شلیشیاه ښار ته تښتېدلی دی. خلق په ژړا کښې د لوحیت په طرف خېژی، هغوئ د حورونایم په لار په چغو چغو ژاړی. ۶ د نِمریم اوبۀ اوچې شوې دی او د دې واښۀ اوچ شوی دی ټول شینکے ختم شوے دے او یو شین بوټے هم پاتې نۀ دے. ۷ نو په دې وجه خلق د خپل ټول مال دولت او سامان سره خاروَلو د

وادئ نه تېرېږی. ۸ د موآب د حد ټولو پولو سره د ژړا آوازونه راتمبيږی. دا ژړا د اجلائم او بير ايليم په ښارونو کښې اوريدلے شی. ۹ د ديبون ښار سره سيند په وينه باندې سور دے او خُدائ پاک به د هغه ځائ په خلقو باندې د هغې نه هم زيات مصيبت راولی. ازمری به په هغوئ حمله وکړی چې څوک د موآب نۀ بچ وتې وی او په هغوئ هم څوک چې لا په مُلک کښې وی.

موآبيان د نااُميدئ په حالت کښې

۱۶ ۱ د سلع نه د مُلک حکمران ته په کلنګ کښې ګډُوری ورولېږه. دا د صحرا په لاره د صيون لور غرۀ ته ورولېږه. ۲ د موآب ښځې د ارنون سيند په غاړه باندې د هغه مارغانو په شان دی چې د جالې نه شړلے شوی وی.
۳ هغوئ ژاړی او وائی، "زمونږ مدد وکړئ، زمونږ دشمنانو نه زمونږ حِفاظت وکړئ. د هغوئ د حملې نه مونږ بچ کړئ. اوس چې مونږ راتښتېدلی يُو نو مونږ سره دوکه مۀ کوئ. ۴ زمونږ مهاجر پرېږدئ چې ستاسو په مُلک کښې ايسار شی. څوک چې هغوئ تباه کول غواړی هغوئ نه ورله پناه ورکړئ." ظلم زياتے او تباهی به ختم شی او څوک چې د نقصان رسولو کوشش کوی نو هغوئ به مخ د زمکې نه ورک شی. ۵ بيا به د داؤد د اولاد يو کس بادشاه شی او هغه به په وفادارئ او مينې سره په خلقو باندې حکومت کوی. هغه به په صحيح کار کولو کښې تېزی کوی او ګوری به چې د اِنصاف نه کار اخستے شوے دے. ۶ مونږ د موآب د غرور په حقله اوريدلی دی. هغوئ مغروره، کبرژن،

خود غرضه او سپين سترګې دى. خو د هغوئ لاپې عبث دى.
۷ د موآب خلق په خپل حال باندې ژاړى، هغوئ په سلګو
سلګو د قيرحراست ښار کشمش يادوى، د هغوئ حالت
بدترين دے. ۸ د حسبون پټى او د سبماه د انګورو باغونه
تباه شوى دى، دا د انګورو هغه باغونه وُو چې د شرابو سره
به يې د قومونو حکمرانان نشه کېدل. په يو وخت کښې د
يعزير ښار پورې او په صحرا کښې نمرخاتۀ طرف ته او
نمرپرېواتۀ طرف ته د مړ درياب بلې غاړې پورې د دې
څانګې رسېدلې دى. ۹ خو اوس زۀ د سبماه د انګورو
باغونو دپاره هم هغه شان ژاړم لکه څنګه چې د يعزير دپاره
ژاړم. د حسبون او اِلىعالى دپاره زما اوښکې توئيږى، ځکه
چې د فصل لَو نۀ کيږى چې خلق ورسره خوشحاله شى. ۱۰
د باغونو نه خندا او خوشحالى غيبه شوې ده. د انګورو په
باغونو کښې يو کس هم آوازونه نۀ کوى او نۀ سندرې وائى.
هيڅ څوک هم انګور نۀ چخنى کوى چې رس ترېنه وباسى،
ولې چې ما د خندا نعرې ختمې کړې دى. ۱۱ زړۀ مې لکه د
رباب په ساز کښې د موآب د غمه چوى، او زما زړۀ د
قيرحراست دپاره غمژن دے. ۱۲ د موآب خلق هسې خپل
ځانونه سترى کوى او هغوئ په غرونو باندې زيارتونو او
خپلو عبادتخانو ته د سوال دپاره ځى، دا به دوئ له هيڅ فائده
ورنۀ کړى. ۱۳ دا هغه پيغام وو چې مالِک خُدائ د موآب په
حقله مخکښې ورکړے وو. ۱۴ او اوس مالِک خُدائ
فرمائى، ”پوره په درې کاله کښې به د موآب لوئ مال دولت
ختم شى. او د دې د ډېرو خلقو نه به صرف يو څو ژوندى
پاتې شى، او هغوئ به ډېر کمزورى وى.“

د خُدائ پاک شام او اِسرائيل له سزا ورکول

۱۷ ۱ دا د دمشق په حقله پېغام دے، ”د دمشق ښار به
تباه شى، او دا به تش د کنډرو يو ډېرے پاتې شى. ۲ د
عروعير ښارونه به د همېشه دپاره په کنډرو بدل شى. دا به د
ګډو او څاروو دپاره د څرن زمکه وګرځى، چې هيڅ څوک به
يې ترې نه نۀ شړى. ۳ د اِسرائيل پاخۀ ښارونه به تباه شى
او د دمشق بادشاهى به ختمه شى. کوم شاميان چې ژوندى
پاتې وى نو هغوئ به د بنى اِسرائيلو په شان د شرم سره مخ
شى. ما مالِک خُدائ، ربُ الافواج دا فرمائيلى دى. ۴ په
هغه ورځ به د اِسرائيل دبدبه ختمه شى او د دې مالدارى به په
غريبۍ بدله شى. ۵ اِسرائيل به د يو داسې پټى په شان وى
چې غله ترې نه ريبلے شوې او راغونډه کړے شوې وى، دا
به داسې وى لکه چې د رفائيم په وادۍ کښې يو پټے شاړ
پروت وى او چې د دې نه هر څۀ ورلے شوى وى. ۶ خو
صرف يو څو کسان به پاتې شى او اِسرائيل به د زيتُونو د
داسې ونې په شان وى چې د هغې نه ټول زيتون راټول کړے
شوى وى خو صرف دوه درې دانې يې په آخرى سر باندې او
يا يو څو يې په لاندې څانګو کښې پاتې وى. ما مالِک خُدائ د
بنى اِسرائيلو خُدائ پاک دا فرمائيلى دى.“ ۷ په هغه وخت
به خلق په خپل خالِق بهروسه کوى، او هغوئ به د بنى
اِسرائيلو په مقدس ذات منحصر وى. ۸ هغوئ چې په خپلو
لاسونو کومې قربانګاه جوړې کړې دى هغوئ به په دې
باندې نور يقين نۀ ساتى، او د اشيرې بُت په نښو او د
خوشبودارو مصالحو سوزولو په قربانګاه باندې به يې
اعتبار ختم شى. ۹ په هغه وخت به د هغوئ پاخۀ ښارونه

شاړ او ویجاړ شی او د هغه ښارونو په شان به په کنډرو بدل شی لکه څنګه چې حِویانو او اموریانو په هغه وخت کښې پرېښی وُو چې هغوئ د بنی اِسرائیلو نه تښتېدل. ۱۰ افسوس، تاسو خپل د خلاصون خُدائ پاک هېر کړے دے او هغه مضبوط ګټ درته نۀ دے یاد چې تاسو پرې پناه اخستے شئ. خو تاسو د پردی مُلک د معبود د عبادت دپاره ښائسته باغونه کَرلی دی. ۱۱ خو چې کله تاسو کَرلی وی نو کۀ هم په هغه سحر دا غوټۍ او ګلونه هم شی، نو هیڅ پېداوار به یې نۀ وی. تشه بیماری او لاعلاجه درد به درته ملاوېږی.

د دشمن د قومونو شکست خوړل

۱۲ بې‌شمېره قومونه د سمندر د شور په شان شور کوی، هغوئ داسې شور کوی لکه چې لوئې لوئې چپې په خپلو کښې جنګېږی. ۱۳ اګر کۀ هغوئ د سمندر د تېزو چپو په شان شور کوی، خو خُدائ پاک به هغوئ خاموش کړی او هغوئ به وتښتی. هغوئ به داسې تښتی لکه څنګه چې هوا بوس زغلی، یا څنګه چې دوړې په طوفان کښې الوځی. ۱۴ په ماښام کښې به اِسرائیل سخت ویرېږی، خو تر سحره به د هغوئ ټول دشمنان مړۀ وی. دا به د هغوئ قسمت او اَنجام وی چې څوک زمونږ د لوټ کولو کوشش کوی.

د خُدائ پاک ایتهوپیا له سزا ورکول

۱۸ ۱ په هغه مُلک افسوس په کوم کښې چې د وزر آواز اورېدلے شی، او چرته چې د ایتهوپیا سیندونه بهیږی. ۲ د هغه مُلک نه د نیل دریاب ته سفیران په داسې کشتو

کښې ځی چې د لوخو نه جوړې وی. اے تېزو پېغام وړونکو،
ځئ. هغه لوړو لوړو او د هوارې څرمنې خلقو له پېغام يوسئ
د چا نه چې ټوله دُنيا يرېږى، هغه مضبوط او جنګيالى قوم له
پېغام يوسئ، د چا مُلک چې په سيندونو باندې تقسيم دے.
۳ څوک چې په زمکه اوسېږى نو هغوئ ټول دا واورئ.
هغه نښې ته وګورئ چې د غرونو په سرونو به ښکاره شى. او
چې بيګل غږېږى نو غوږ ورته ونيسئ. ۴ مالِک خُدائ ما
ته وفرمائيل، ”زۀ به خپل د استوګنې ځائ نه په خاموشۍ
سره ګورمه. خو زما دا خاموشى به داسې وى لکه د تکنې
غرمې د شُغلې په شان يا د لَو په وخت د سحر د پرخې په
شان.“ ۵ د انګورو راټولولو نه مخکښې، کله چې دا ټول
ګلونه وغورزوى او انګور په پخېدو وى، نو مالِک خُدائ به
حبشيان داسې په آسانۍ سره تباه کړى لکه چې د بوټو
قينچيانې د انګورو د بوټى نه څانګې پرې کوى. ۶ د هغوئ
د فوجيانو لاشونه به مارغانو او ځنګلى ځناورو ته پراتۀ وى.
په اوړى کښې به هغوئ د مارغانو خوراک وى او په ژمى
کښې به د ځناورو خوراک وى. ۷ يو وخت به هغه
مضبوط او جنګيالى قومونه چې اوچت او هوارې څرمنې
دى، د چا نه چې ټوله دُنيا يرېږى مالِک خُدائ ربُ الافواج ته
به د هغه مُلک نه نذرانې راوړى، کوم مُلک چې په سيندونو
باندې تقسيم شوے دے. هغوئ به د صيون ښار ته راشى،
چرته چې مالِک خُدائ ربُ الافواج استوګنه کوى.

د خُدائ پاک مِصريانو له سزا ورکول

۱۹ ۱ دا پېغام د مِصر په حقله دے. ګورئ، مالِک

خُدائ مِصر ته د تيزې وريځې دپاسه راروان دے. د
مِصريانو بُتان د هغهٔ په وړاندې لړزيږى او د مِصر خلق خپله
حوصله بائيلى. ٢ مالِک خُدائ فرمائى، ”زهٔ به په مِصر
کښې خانه جنګى راولم نو ورور به د ورور خِلاف شى او
ګاونډى به د ګاونډى خِلاف شى. ښار به د ښار خِلاف شى او
بادشاهى به د بادشاهئ خِلاف شى. ٣ مِصريان به حوصله
بائيلى او زهٔ به د هغوئ منصوبې ګډې وډې کړم. هغوئ به د
بُتانو، د مړو د روحونو والا نه او فالګرو نه مشورې اخلى.
۴ زهٔ به مِصر يو ظالم مالِک ته حواله کړم، يو طاقتور
بادشاه به په هغوئ حکومت کوى. ما مالِک خُدائ، ربُ
الافواج دا فرمائيلى دى.“ ٥ د نيل په درياب کښې به اوبهٔ
کمې شى او درياب به مکمل اوچ شى. ۶ کله چې د درياب
نِهرونه په کميدو شى او اوچيږى نو د دې نه به خراب بوئ
ځى. لوخې او جاړې به اوچې شى، ٧ او د نيل درياب په
غاړه چې څومره بوټى دى هغه به اوچ شى. او د درياب سره
نزدې ټول کَرلے شوى پټى به اوچ شى او په هوا کښې به
والوځى. ٨ ماهيګر به فرياد کوى او ژاړى به، د کُنډو او د
جالونو والا به غمژن وى. ٩ جولاګان او څوک چې د لتې
جامې جوړوى به نااُميده وى. ١٠ د کپړې جوړوونکى به
سخت مايُوسه وى، او ټول کاريګر به پريشانه وى. ١١ د
ضُعن ښار مشران کم عقل دى. د مِصر د بادشاه ښهٔ
هوښيار مشيران کم عقلې مشورې ورکوى. چې تاسو دا
جرأت څنګه کولے شئ چې فِرعون بادشاه ته ووايئ چې،
”مونږ عالمانو شاګردان او د پخوانو بادشاهانو اولاد يُو.“
١٢ اے د مِصر بادشاه، ستا هغه هوښيار مشيران چرته
دى؟ هغوئ دې معلوم کړى او تا ته دې ووائى چې مالِک

خُدائ ربُ الافواج د مِصر دپاره څۀ منصوبې لرى. ۱۳ د ضُعن مشران کم عقل دى او د میمفِس مشرانو دوکه خوړلې ده. دغه مشرانو مِصر بې‌لارې کړے دے. ۱۴ مالِک خُدائ هغوئ کم عقل کړى دى، نو د هغوئ ټولې مشورې غلطې دى. هغوئ مِصر داسې ګډ وډ کړے دے لکه چې یو شرابى په نشه کښې په خپلو اولټو کښې ښوئیږى. ۱۵ او مِصر به هیڅ هم نۀ شى کولے، کۀ مشر وى او کۀ کشر، کۀ لوئ وى او کۀ وړوکے.

د مِصریانو د مالِک خُدائ عبادت کول

۱۶ په هغه ورځ به مِصریان د ښځو په شان کمزورى وى. چې مالِک خُدائ ربُ الافواج هغوئ له د سزا ورکولو دپاره لاس اوچت کړى نو هغوئ به د یرې نه ولړزیږى. ۱۷ او د یهوداه مُلک په وجه به په مِصریانو باندې یره راشى، هر چا ته چې د یهوداه نوم واخستلے شى نو هغه به ویریږى، دا د هغه منصوبې په وجه چې مالِک خُدائ ربُ الافواج د هغوئ خِلاف تیاره کړې ده. ۱۸ په هغه وخت کښې به د مِصر په پینځو ښارونو کښې عبرانى ژبه وئیلے شى. د هغه ځائ خلق به د مالِک خُدائ ربُ الافواج په نوم د وفادارۍ قسمونه کوى. په هغه ښارونو کښې به د یو ښار نوم ”د نمر ښار“ وى. ۱۹ په هغه وخت کښې به د مِصر د مُلک په مینځ کښې د مالِک خُدائ دپاره یوه قربان‌ګاه وى او د مِصر په سرحد باندې به د کاڼى یو یادګار وى چې هغۀ ته وقف شوے وى. ۲۰ دا به په مِصر کښې د مالِک خُدائ ربُ الافواج د موجودګۍ نښې وى. کله چې هلته د خلقو سره ظلم زیاتے کیږى او د مدد دپاره مالِک خُدائ ته آواز وکړى، نو هغه به د

هغوئ د بچ کولو دپاره خلاصونکے ورلیږی. ۲۱ مالِک
خُدائ به د مِصر خلقو ته خپل ځان څرګند کړی او هغوئ به
يې قبول کړی او د هغهٔ عبادت به کوی او هغهٔ ته به قربانۍ او
نذرانې پيش کوی. هغوئ به د هغهٔ سره پاخهٔ لوظونه وکړی
او خپلې وعدې به ورسره پوره کوی. ۲۲ مالِک خُدائ به
مِصريانو له سزا ورکړی، خو هغه به يې بيا روغ کړی. هغوئ
به هغهٔ ته راوګرځی او هغه به د هغوئ سوال قبول کړی او
هغوئ به روغ کړی. ۲۳ په هغه وخت کښې به د مِصر او
اسور په مينځ کښې يوه لويه لار وی. او د دواړو مُلکونو خلق
به د يو بل مُلک ته ځی راځی او د مِصر او اسور قومونه به په
يو ځائ عبادت کوی. ۲۴ په هغه وخت کښې به بنی اِسرائيل
د مِصر او اسور سره ملګرے شی او دا درې واړه قومونه به
د ټولې دُنيا دپاره د برکت سبب جوړ شی. ۲۵ مالِک خُدائ
ربُ الافواج به دې قومونو له برکت ورکړی او ووبه فرمائی،
”اے مِصريانو، زما خلقو، اے اسوريانو، تاسو ما پيدا کړی
يئ، اے بنی اِسرائيلو، تاسو زما غوره شوی خلق يئ نو تاسو
له زهٔ برکت درکوم.“

د يو پيغمبر نښه څرګندول

۲۰ ۱ په کوم کال چې د اسور د بادشاه د سرجون په
حُکم د اسوريانو د لښکر فوجی مشر په اشدود ښار باندې
حمله وکړه او دا يې قبضه کړو، ۲ په هغه وخت کښې
مالِک خُدائ د آموص زوئ يشعياه ته فرمائيلی وُو چې هغه
څپلۍ او د ټاټ هغه جامې وباسی کومې چې هغهٔ اغوستې
وې. نو هغهٔ دا حُکم ومنلو او بربنډ او بغير د څپلو نه روان

شو. ٣ نو بيا مالِک خُدائ وفرمائيل، ”زما خِدمت
کوونکے يشعياه درې کاله بربنډ او بغېر د څپلو نه گرځېدلے
دے. دا د هغې نښه ده چې په مِصر او ايتهوپيا باندې به څۀ
کيږی. ٤ د اسور بادشاه چې د دې دوو مُلکونو نه قېديان
نيولی دی نو هغوئ به بربنډ بوځی. زلمی او بوډاګان به د
څپلو نه بغېر او بربنډ روان وی، د هغوئ کوناټی به ښکاری،
دا به د مِصر دپاره د شرم خبره وی. ٥ چا چې په ايتهوپيا
باندې يقين ساتلے وی او په مِصر باندې يې لافې وهلې وی
نو هغوئ به مايوسه شی او ويه شرميږی. ٦ کله چې هغه
وخت راشی نو کوم خلق چې د فلستيه د سمندر په غاړه
اوسيږی نو هغوئ به ووائی، وګورئ، په هغه خلقو څۀ وشول
چې په چا باندې مونږ دا يقين کولو چې مونږ به د اسور د
بادشاه نه بچ کړی. خو اوس زمونږ دپاره د خلاصی لار هم
نشته.“

د بابل د زوال پيشګوئي

٢١ ١ دا پيغام د بابل په حقله دے، چې درياب سره په
صحرا کښې دے. لکه څنګه چې په صحرا کښې تاوېدونکے
باد چليږی دغه شان به افت د صحرا نه راشی، او يروونکے
مُلک به دربانديې حمله وکړی. ٢ ما د خرابو حالاتو په
حقله يوه رويا يعنې د ويښې خوب ليدلے دے، ما وکتل چې
دوکه باز دوکې کوی او تباه کار تباهی کوی. اے د عيلام
لښکره، حمله وکړه. اے د مادی لښکره، ښار محاصره کړه.
د بابل په وجه چې کوم مصيبت راغلے دے نو خُدائ پاک
به هغه ختم کړی. ٣ نو په دې وجه زۀ د يرې او درد سره

مخ شوے يم، او دا درد داسې دے لکه چې ښځه يې د ماشوم د پيدا کولو په وخت لرى. زۀ چې څۀ اورم نو په ما بد لګى او چې څۀ ګورم نو يريږم. ۴ زما زړۀ درزيږى او ريږيږم. اول به ماښام په ما ډېر ښۀ لګېدو خو اوس د تيارې نه زۀ يريږم. ۵ ګورم چې لوئ خوراک تيا ريږى، د خلقو د کښېناستو دپاره قالينونه غوړېدلى دى. هغوئ خوراک څښاک کوى، "پاڅئ، اے آفسرانو، خپل ډالونه تيار کړئ."

۶ بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، "لاړ شه او يو محافظ ودروه او هر څيز چې هغه ګورى نو د هغې خبر به راوړى.

۷ چې څنګه هغه دؤو آسونو والا جنګى ګاډى وګورى يا په خرونو او اوښانو باندې سوارۀ کسان ووينى، نو هغه دې ښۀ بېدار اوسى." ۸ بيا څوکيدار آواز وکړو، "مالِکه خُدايه، زۀ په خپل ځائ باندې د څوکيدارۍ دپاره شپه او ورځ ولاړ يم.

۹ اوس وګورئ، د دؤو آسونو والا جنګى ګاډى راروانه ده چې يو سړے پکښې سور دے." څوکيدار ووئيل، "بابل ختم شوے دے. د بابل ټول بُتان ټوټې ټوټې شوى دى او په زمکه باندې خوارۀ وارۀ پراتۀ دى." ۱۰ اے زما خلقو، تاسو د غنمو په شان په درمند باندې غوبل شوى يئ، خو اوس زۀ تاسو ته يو ښۀ زېرے اوروم چې ما د مالِک خُدائ ربُ الافواج نه اورېدلے دے، چې هغه د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک دے.

د ادوم په حقله پېغام

۱۱ دا پېغام د ادوم په حقله دے. د ادوم نه ما ته چا آواز وکړو، "څوکيداره، دا شپه به کله تېريږى؟ سحر ته څومره وخت پاتې دے؟" ۱۲ نو ما جواب ورکړو، "سحر راتلونکے

دے، خو شپه به بیا راځی. کهٔ تهٔ بیا تپوس کول غواړې، نو
بیا راشه او تپوس وکړه.“

د عربو په حقله پېغام

۱۳ دا پېغام د عربو په حقله دے. اے د ددان قافِلو، د عربو
په شاړ مُلک کښې شپه تېره کړئ. ۱۴ اے د تیما خلقو،
کوم خلق چې تږی دی نو هغوئ له اوبهٔ ورکوئ. او مهاجرو
له خوراک ورکوئ، ۱۵ ځکه چې هغوئ د تُورو نه تښتی، او
د داسې خلقو نه چې تُوره په لاس او تیر کمان په غاړه د
هغوئ سره سخت جنګېدلی وی. ۱۶ بیا مالِک خُدائ ما ته
وفرمائیل، ”پوره په یو کال کښې دننه به د قیدار شان او
شوکت ختم شی. ۱۷ د قیدار صرف یو څو غشی او لینده
چلوونکی سړی به پاتې شی. ما مالِک خُدائ، د بنی اِسرائیلو
خُدائ پاک دا فرمائیلی دی.“

د یروشلم په حقله پېغام

۲۲ ۱ دا پېغام د رویا د وادئ د یروشلم په حقله دے.
څهٔ شوی دی؟ دا ټول خلق ولې د کورونو چتونو ته د
خوشحالئ دپاره خېژی؟ ۲ ټول ښار بې‌قراره دے او د
شور شرابې نه ډک دے. ستاسو مړی په تُوره نهٔ دی قتل
کړے شوی او نهٔ په مېدانِ جنګ کښې مړهٔ دی. ۳ ستاسو
ټول مشران وتښتېدل او هغوئ لا یو غشے هم نهٔ وو ویشتلے
چې ونیولے شول. باقی خلقو هم د تښتېدو کوشش وکړو خو
هغوئ هم قید کړے شول. ۴ ځکه ما ووئیل، ”ما پرېږده
چې په چغو چغو وژاړم. ما له د تسلئ راکولو کوشش مهٔ

کوئ. ما پريږدئ چې د خپلو خلقو دپاره وژاړم، زۀ ګورم
چې هغوئ تباه کيږی." ۵ په حقيقت کښې مالِک خُدائ،
ربُ الافواج دا وخت راوستے دے. د رويا په وادئ کښې
ګډوډی ده، خلق هيبتناکې منډې وهی او د هغوئ د ژړا چغې
غرونو ته رسی. ۶ د عيلام د مُلک نه په آسونو سوارۀ
فوجيان راغلل، چې کمان او غشی ورسره وُو. او د قير د
مُلک فوجيانو خپل ډالونه راخستی وُو. ۷ د يهوداه بهترينې
واديانې د جنګی ګاډو نه ډکې وې، په آسونو سوارۀ فوجيان د
يروشلم د دروازو په مخکښې حملې دپاره ولاړ وُو. ۸
يهوداه چې د خپل تحفُظ دپاره څومره بندوبست کړے وو
هغه ختم شوے دے. په هغه ورځ تاسو څۀ وکړل؟ په هغه
وخت کښې تاسو په هغه وسله باندې بهروسه وکړه کومه چې
د ځنګل کور نومې ځائ کښې ساتلے شوې وه. ۹-۱۰ په
يروشلم کښې تاسو د هغه ځايونو جائزه واخسته چرته چې
ديوالونو مرمت غوښتو. تاسو په يروشلم کښې د ټولو کورونو
معائنه وکړه او څۀ کورونه مو د دې دپاره راغورزول چې د
ښار د ديوالونو د مرمت کولو دپاره ترې نه کاڼی واخلئ. د
اوبو جمع کولو دپاره، ۱۱ تاسو د ښار د ديوالونو په مينځ
کښې د هغه اوبو رايسارولو دپاره تالاب جوړ کړو کومې اوبۀ
چې د زوړ ډنډ نه رابهيدلې. خو تاسو خُدائ پاک ته هيڅ توجو
ونۀ کړه، چې هغۀ ډېر د پخوا نه د دې هر څۀ منصوبه جوړه
کړې وه او هغۀ داسې وکړل. ۱۲ بيا مالِک خُدائ پاک ربُ
الافواج تاسو ته آوازونه کول چې ژړا او ماتم کوئ، خپل
سرونه کل کړئ او د ټاټ جامې واغوندئ. ۱۳ خو د هغې په
ځائ، تاسو خندا او خوشحالی کوله. تاسو ښاروی او ګډې
حلالې کړې چې وې خورئ او تاسو مے څښل. تاسو وئيل،

”مونږ له ښهٔ خوراک ښکاک په کار دے، ځکه چې سبا به مړهٔ يُو.“ ۱۴ مالِک خُدائ ربُ الافواج په خپله ما سره خبرې وکړې او راته يې وفرمائيل، ”ترڅو پورې چې تاسو ژوندی يئ نو دا بد عمل به درته هيڅکله معاف نهٔ شی. ما، مالِک خُدائ پاک، ربُ الافواج دا فرمائيلی دی.“

د شبنا دپاره خبردارے

۱۵ مالِک خُدائ پاک، ربُ الافواج ما ته وفرمائيل چې، ”شبناه له لاړ شه، چې هغه د شاهی خاندان اِنتظام کوونکے دے او هغهٔ ته ووايه، ۱۶ تهٔ دلته څهٔ کوې؟ تا له دلته د خپل قبر جوړولو اجازت چا درکړې دے؟ تهٔ څوک يې چې دلته به د ځان دپاره په اوچت ځائ کښې مزار جوړ کړې او په کټ کښې د ځان دپاره قبر جوړ کړې؟ ۱۷ اے سړيه، مالِک خُدائ به دې راونيسی او لرې به دې وغورزوی. ۱۸ هغه به تا د پنډوسکی په شان ګول مول کړی او يو بل لوئ مُلک ته به دې وغورزوی. او تهٔ به هلته مړ شې، او ستا ښائسته جنګی ګاډی به هم هلته پرتې وی. ولې چې تهٔ د خپل نېک د خاندان دپاره د بې‌عزتۍ سبب جوړ شوے يې. ۱۹ مالِک خُدائ فرمائی، زهٔ به تا د خپلې عُهدې نه لرې کړم او د خپل اوچت مقام نه به دې راکوز کړم. ۲۰ په هغه ورځ به زهٔ خپل خِدمتګار د خِلقياه زوئ اِلياقيم راوغواړم. ۲۱ زهٔ به هغهٔ ته ستا سرکاری چُوغه او کمربند ورواچوم او تا چې کوم اختيارات لرل نو هغه ټول به هغهٔ له ورکړم. هغه به د يروشلم او د يهوداه د خلقو د پلار په شان وی. ۲۲ زهٔ به هغهٔ له د داؤد د خاندان چابيانې ورکړم. چې کومه دروازه هغه کولاو کړی هغه به څوک بندولے نهٔ شی او چې کومه

دروازه هغه بند کړی هغه به څوک کولاولے نۀ شی. ۲۳ زۀ
به هغۀ یوه لویه مرتبه ورکړم لکه څنګه چې په دېوال کښې
مېخ کلک لګېدلے وی، او دا به د هغۀ د خاندان دپاره د
عزت سبب وګرځی. ۲۴ بیا به د هغۀ د پلار د خاندان ټول
وزن په هغۀ باندې راځوړند شی. او د هغۀ ټول اولاد او
خپلوان به د لوښو په شان د وړې پیالۍ نه واخله تر غټ
مرتبان پورې به دې مېخ پورې راځوړند وی. ۲۵ ربُ الافواج
وفرمائیل، یو وخت به راشی چې دا کلک لګېدلے مېخ به
راوغورزیږی او چې په دې باندې څۀ هم راځوړند وی نو هغه
به مات شی. مالِک خُدائ دا فرمائیلی دی.“

د صور ښار په حقله پېشګوئې

۲۳ ۱ دا پېغام د صور په حقله دے. اے د ترسیس
سمندری جهازونو وژاړئ. ځکه چې په صور کښې قلعه او
کورونه تباه دی، په قبرص کښې چې تاسو کومه خبره
اورېدلې وه هغه رښتیا ده. ۲ اے د سمندر د غاړې
اوسېدونکو ماتم وکړئ. اے د صیدا سوداګرو، تاسو ماتم
وکړئ. ستاسو تاجران به د سمندر نه تېرېدل ۳ او په ژورو
اوبو کښې به یې سفر کولو او د مِصر غله به یې تاسو له
رارسوله، ولې چې تاسو به د نیل د دریاب د غاړې نه ګټه
اخستله او دغه شان تاسو د ټولو قومونو دپاره د تجارت
مرکز وے. ۴ خو اوس تۀ شرمېدلے یې، اے د صیدا
ښاریې. د سمندر قلعه بند ښار صور وائی، ”زۀ بې‌بچو یمه،
زما هیڅ زامن او لوڼه نشته.“ ۵ کله چې مِصریانو ته د
صور خبر مِلاو شی نو هغوئ به په غم اخته شی. ۶ اے د

سمندر د غاړې خلقو، تاسو د خفګان نه وژاړئ. او ترسيس
ته د تښتيدو کوشش وکړئ. ۷ آيا دا ستاسو خوشحاله
ښار دے کوم چې ډېر د پخوا نه آباد دے؟ آيا دا هغه ښار
دے چې خپل اوسېدونکی يې لرې مُلکونو ته ولېږل چې
کورونه جوړ کړی. ۸ په صور باندې دا افت چا راوستے
دے، هغه صور ښار چې به يې بادشاهتونه جوړول؟ د هغې
سوداګر شهزادګان وُو او د هغې تاجران عزتمند ګڼلے شول.
۹ خو دا د مالِک خُدائ ربُ الافواج منصوبه وه چې هغه
به ټول د شان او شوکت والا خلق سپک کړی، او عزتمند
کسان به وشرموی. ۱۰ اے د ترسيس خلقو، د خپلې علاقې
نه خوارۀ شئ لکه څنګه چې د نيل درياب د غاړو نه اوړی.
نور تاسو پابند نۀ يئ. ۱۱ مالِک خُدائ په سمندر باندې لاس
اوچت کړے دے او بادشاهۍ يې لړزولې دی. هغۀ حُکم
کړے دے چې ستاسو قلعې دې تباه شی. ۱۲ هغۀ
وفرمائيل، ”اے د صيدا خلقو، ستاسو خوشحالی ختمه
شوې ده او ستاسو خلقو سره ظلم زياتے شوے دے. کۀ
هغوئ قبرص ته هم وتښتی، نو آرام به ورته مِلاو نۀ شی.“ ۱۳
د بابل مُلک ته وګورئ. د دې مُلک خلق برباد شوی دی.
اسوريانو د هغوئ مُلک د ځنګلی ځناور کور جوړ کړے
دے. اسوريانو د محاصرې برجونه جوړ کړل او د هغوئ
قلعې يې بربادې کړې. او د ملبې ډېرے يې ترينه جوړ کړے
دے. ۱۴ اے د ترسيس سمندری جهازونو د خفګان نه
وژاړئ. ولې چې ستاسو قلعه تباه شوې ده. ۱۵ يو داسې
وخت راروان دے چې صور به اويا کاله دپاره هېر کړے
شی، چې اويا کاله د يو بادشاه د عُمر برابر وی. کله چې هغه
کالونه ختم شی، نو صور به بحال شی لکه څنګه چې سندره

د کنجرې په حقله وئيلے شی، ﴿۱۶﴾ ”اے غريبې هېرې شوې
کنجرې. خپله بينجو واخله او په ښار کښې وګرځه، ساز
غږوه او خپلې سندرې بيا بيا وايه، نو چې داسې يو ځل بيا
ياده کړے شې.“ ﴿۱۷﴾ کله چې هغه اويا کاله تېر شی، نو
مالِک خُدائ به صور له موقع ورکړی چې هغه بيا د کنجرې
په شان پخوانے کاروبار شروع شی او د صور لېن دېن به د
زمکې په مخ د ټولو بادشاهتونو سره وی. ﴿۱۸﴾ خو دا ښار
چې په تجارت کښې کومه ګټه کوی نو هغه به مالِک خُدائ ته
وقف کيږی. دا پېسه به نۀ شی جمع کولے، خو چې څوک د
مالِک خُدائ په حضور کښې پاتې کيږی نو هغوئ به په دې
پېسو باندې ښۀ کافی خوراک او ښائسته لباس اخلی.

د مالِک خُدائ دُنيا له سزا ورکول

۲۴ ﴿۱﴾ ګوره، مالِک خُدائ به زمکه ورانه ويجاړه کړی
او هم داسې شاړه به يې پرېږدی. هغه به د زمکې مخ کندې
کپرې کړی او د دې خلق به خوارۀ وارۀ کړی. ﴿۲﴾ هيڅ
څوک به بچ پاتې نۀ شی، کۀ هغه اِمامان وی يا عام خلق،
مالِک وی کۀ نوکر، مالِکه وی کۀ نوکره، خرڅوونکی وی يا
اخستونکی، قرض ورکوونکی يا قرض اخستونکی، کۀ
قرضدار وی او کۀ مالدار وی. ﴿۳﴾ زمکه به په مکمل طور
ورانه ويجاړه او لوټ کړے شی، مالِک خُدائ دا هر څۀ
فرمائيلی دی. ﴿۴﴾ زمکه اوچيږی او خُشکيږی، ټوله دُنيا به
اوچه شی او مړاوې به شی، د دې لوئ لوئ خلق به فنا شی.
﴿۵﴾ خلقو دُنيا پليته کړې ده ځکه چې هغوئ د خُدائ پاک
قانون مات کړے دے او هغه لوظ يې مات کړے دے کوم

يې چې د همېشه دپاره ورسره کړے وو. ۶ نو په دې وجه
په زمکه لعنتي شی او نقصان به ورته ورسی، او چې د دې
خلقو څهٔ بد عمل کړے دے نو د هغې بدله ورته ملاوېږی. نو
په دې وجه د دُنيا خلق کم شول او ډېر لږ خلق ژوندی پاتې
شول. ۷ د انګورو بوټي اوچ شوی دی او مے کم شوی
دی. هر څوک چې مخکښې خوشحاله وُو نو هغه اوس خفه
دی، ۸ او د هغوئ د رباب او د تمبل خوشحالۍ نه ډک
سازونه او د جشن آوازونه بند شوی دی. ۹ اوس خلق د
ميو سندرې نهٔ وائی، بلکې شراب په هغوئ باندې تراخهٔ لګی.
۱۰ ښاړ ښار برباد شوے دے او د هر يو کور دروازه کلکه
بنده ده چې څوک ورننه نهٔ وځی. ۱۱ په کوڅو کښې خلق
چغې وهی چې مے ختم شوی دی. هره خوشحالی ختمه
شوې ده، خوشحالی د زمکې نه ورکه شوې ده. ۱۲ ښار په
کنډر بدل شوے دے او د دې دروازې ذرې شوې دی.
۱۳ نو په ټوله دُنيا کښې هر يو قوم سره به هم داسې کيږی.
صرف لږ خلق به پاتې شی داسې لکه چې د زيتُونو راټولولو
نه پس هم لږ پاتې وی او يا د انګورو د راشوکولو نه پس هم
په باغ کښې يو څو دانې پاتې وی. ۱۴ خو چې کوم لږ کسان
ژوندی پاتې وی نو هغوئ به د خوشحالۍ سندرې وائی. څوک
چې د نمرپرېواتهٔ طرف ته وی هغوئ به د مالِک خُدائ لوئی
بيانوی، ۱۵ د نمرخاتهٔ په طرف مُلکونو کښې د مالِک خُدائ
ثناء صِفت کوئ. کوم خلق چې د سمندر په غاړه اوسيږی نو
هغوئ دې د مالِک خُدائ ثناء صِفت کوی، کوم چې د بنی
اِسرائيلو خُدائ پاک دے. ۱۶ مونږ د دُنيا د آخری سرونو نه
سندرې اورو، هغه سندرې چې صادق خُدائ پاک ته لوئی
ورکوی. خو زما زړهٔ د غمه ډک دے. زما دپاره ژاړئ ځکه

چې زۀ دوړېږم. دوکې تر اوسه موجودی دی او هر طرف ته
دوکه باز دی. ۱۷ اے د دُنيا خلقو واورئ. يره، کندې او
دامونه ستاسو دپاره تيار دی. ۱۸ هر څوک چې د يرې نه
تښتېدل غواړی نو هغه به په کنده کښې پرېوځی او هر څوک
چې د کندې نه ځان خلاصوی نو په دام کښې به ګېرېږی. د
آسمان نه به ډېر دروند باران ورېږی او د زمکې بنيادونه به
ولړزېږی. ۱۹ زمکه به وچوی، خوځېږی به او زنګېږی به.
۲۰ زمکه به د شرابی نشه کوونکی په شان زنګېږی او داسې
رپېږی لکه چې په طوفان کښې چې چوپال خوځېږی. دا د
ګناه په وجه درنَه شوې ده، دا به راوغورزېږی او بيا به
هيڅکله پا نۀ څی. ۲۱ په هغه وخت به مالِک خُدائ آسمانی
طاقتونو له او د زمکې بادشاهانو له به سزا ورکړی. ۲۲
هغوئ به ګرفتار کړے شی او په يوه قيدخانه کښې به بند
کړے شی او ښۀ موده پس به ورته سزا ورکړے شی. ۲۳ نو
سپوږمۍ به توره شی او د نمر رڼا به کمه شی، ځکه چې
مالِک خُدائ ربُ الافواج به حکومت کوی. هغه به په يروشلم
کښې د صيون په غرۀ باندې د مشرانو په وړاندې شان او
شوکت سره بادشاهی کوی.

د ثناء صِفت يو حمد

۲۵

۱ اے مالِکه خُدايه، تۀ زما خُدائ پاک يې، زۀ به
ستا درناوے کوم او ستا د نوم ثناء صِفت به کوم. تا عجيبه
عجيبه کارونه کړی دی، تا چې ډېر پخوا کومې منصوبې
جوړې کړې وې، تا بې‌شکه هغه د وفادارۍ سره پوره کړې
دی. ۲ تا ښارونو نه د ملبو ډېری جوړ کړی دی، او د

هغوئ د پَخو دېوالونو قلعې دې په کنډراتو بدل کړې دی. د
پردى مُلک د خلقو د قلعې په شان محلونه داسې خاورې
شوى دى چې بيا به هيڅکله ورته ښار ونهٔ شى وئيلے او نهٔ به
کله دوباره آباد کړے شى. ۳ نو په دې وجه د تکړه قومونو
خلق به ستا ثناء صِفت کوى، او د ظالمانو قومونو په ښارونو
کښې به ستا نه يره کيږى. ۴ تهٔ د غريبانانو حفاظت
کوونکے يې، او د مصيبت په وخت کښې د ضرورتمندو
حِفاظت کوونکے يې. تا هغوئ له د طوفانونو نه پناه ورکړې
ده، او د سوزونکى ګرمۍ نه دې سورے ورکړے دے. د
ظالمانو پوکى لکه د ژمى د طوفانى باران په شان وى، ۵
لکه د صحرا د ګرمۍ په شان دى. تا د پردى مُلک خلق غلى
کړى دى. تا د ظالمانو خلقو آوازونه داسې خاموش کړى
دى، لکه چې وريځې سخته ګرمى يخوى.

د خُدائ پاک د يو مېلمستيا تيارے کول

۶ د صيون په غرهٔ به مالِک خُدائ ربُ الافواج د دُنيا د
ټولو قومونو دپاره يوه مېلمستيا وکړى، دا مېلمستيا به د ښې
غوښې او د انګورو د ښو ميو وى. ۷ نو په دې غر به هغه د
خلقو نه د مرګ سورے ختم کړى، کوم سورے چې د ټولو
قومونو دپاسه ولاړ دے. ۸ مالِک خُدائ پاک به مرګ د تل
دپاره ختم کړى. او د هر يو کس په مخ باندې به اوښکې
اوچې کړى او د ټولې دُنيا نه به د خپلو خلقو بې‌عزتى لرې
کړى. مالِک خُدائ په خپله دا فرمائيلى دى. ۹ په هغه
وخت به هغوئ وائى، "وګورئ دا دے زمونږ خُدائ پاک.
مونږ د هغهٔ په انتظار وُو او هغهٔ مونږ آزاد کړُو. دا دے هغه
مالِک خُدائ د چا چې مونږ په انتظار وُو. راځئ چې د هغهٔ په

خلاصون باندې د خوشحالۍ جشن وکړُو.“

د خُدائ پاک موآب له سزا ورکول

١٠ مالِک خُدائ به د صيون د غرهٔ حِفاظت کوی، خو
موآب به داسې د پښو لاندې کړے شی لکه چې بوس په غوبل
کښې د پښو لاندې کيږی. ١١ خُدائ پاک به موآب داسې
دباؤ کړی لکه څنګه چې لامبوزن اوبهٔ خپلو لاسونو سره
لاندې ديکه کوی، هغه به د دوئ غرور او د دوئ ټول بد
کارونه ختم کړی. ١٢ هغه به د موآب د اوچتو دېوالونو والا
قلعې تباه کړی او را ويه يې غورزوی او د خاورو سره به يې
خاورې کړی.

د خُدائ پاک خپلو خلقو له فتح ورکول

۲۶ ١ په هغه وخت به د يهوداه په مُلک کښې دا سندره
وئيلے شی، ”زمونږ ښار مضبوط دے. ولې چې د خُدائ
پاک د خلاصون دېوالونه زمونږ چارچاپيره دی. ٢ د ښار
دروازې کولاو کړئ چې صادق قوم ورننوځی، هغه قوم چې
وفادار پاتې دے. ٣ د چا ايمان چې مضبوط دے تهٔ هغوئ
بلکل محفوظ ساتې، ولې چې هغوئ په تا بهروسه ساتی. ٤
په مالِک خُدائ باندې تل يقين ساتئ، ولې چې مالِک خُدائ
پاک ابدی حِفاظت کوونکے دے. ٥ څوک چې مغروره
وُو نو هغهٔ عاجزان کړی دی، او هغهٔ اوچت ښارونه راګزار
کړی دی او خاورو سره يې خاورې کړی دی. ٦ او دوئ
به د غريبانانو او مظلومانو د پښو لاندې راشی او چخنی به
شی.“ ٧ اے مالِکه خُدايه، د صادقانو لار هواره ده، نو د

صادقانو دپاره چې کومه لار تهٔ جوړوې نو هغه نېغه ده. ۸
اے مالِکه خُدايه، ستا فرمانبرداری کولو سره مونږ تا ته خپله
بهروسه ښايُو، او زمونږ د زړهٔ خواهش دے چې ستا د نوم
لوئی وکړُو. ۹ ټوله شپه زهٔ ستا په لټون کښې يم، په سحر
کښې د زړهٔ د اخلاصه زهٔ ستا طلبګار يم، کله چې تهٔ د دُنيا د
عدالت دپاره راشې نو خلق به پوهه شی چې اِنصاف څهٔ څيز
دے. ۱۰ کهٔ په بدعمله باندې رحم وشی نو هغه د اِنصاف په
مطلب ځان نهٔ پوهوی، بلکې په کوم مُلک کښې چې اِنصاف
کيږی هلته هم هغوئ بدعملی کوی، هغوئ د مالِک خُدائ
لوئی نهٔ منی. ۱۱ اے مالِکه خُدايه، ستا لاس هغوئ ته سزا
ورکولو دپاره اوچت شوے دے خو هغوئ هيڅ غور نهٔ کوی،
او هغوئ چې ستا قوم دپاره ستا غيرت ته وګوری نو ويه
شرميږی. او بيا به تهٔ سور اور په خپلو دشمنانو نازل کړې.
۱۲ اے مالِکه خُدايه، تهٔ به مونږ له امن راکوې، ځکه چې
زمونږ ټولې کاميابئ ستا د لاسه دی. ۱۳ اے مالِکه خُدايه،
خُدايه پاکه، نورو مالِکانو په مونږ حکمرانی کړې ده، خو
يواځې تهٔ هغه هستی يې چې مونږ يې عبادت کوُو. ۱۴ خو
اوس هغوئ مړهٔ شوی دی او بيا به نهٔ راژوندی کيږی، د
هغوئ روحونه به واپس نهٔ راځی، ځکه چې تا دوئ له سزا
ورکړې ده او تباه کړی دې دی. او د هغوئ نوم او نشان دې
ختم کړے دے. ۱۵ اے مالِکه خُدايه، تا خپل قوم له ترقی
ورکړې ده، تا خپل قوم لوئ کړے دے او خپله لوئی دې
څرګنده کړې ده. ستا د وجې د هغوئ علاقه په هر طرف
باندې خوره شوې ده. ۱۶ اے مالِکه خُدايه، چې هغوئ په
مصيبت کښې ګير شول نو ستا تلاش يې شروع کړو او ستا
د تنبيه لاندې يې دُعا شروع کړه. ۱۷ اے مالِکه خُدايه، تا

مونږ داسې ژړولی یُو، لکه چې یوه ښځه د بچی د پېدا کېدو د درد په وجه ژاړی. ۱۸ مونږ په خوږ او درد مبتلا یُو، خو زمونږ د تکلیف نه هیڅ هم پېدا نۀ شول. نۀ مونږ زمکې ته خلاصون ورکړے دے، او نۀ مو دُنیا ته ژوندون راوړے دے. ۱۹ خو زمونږ کوم خلق چې مړۀ شوی دی نو هغه بیا راژوندی شی. د هغوئ مړۀ جسمونه به بیا راژوندی شی. کوم چې په قبرونو کښې پراتۀ دی نو هغه به راپاڅی او د خوشحالئ سندرې به وائی. لکه څنګه چې د پرخې څاڅکی زمکه تازه کوی، نو داسې به مالِک خُدائ هغه خلق بیا راژوندی کړی کوم چې پخواه مړۀ شوی دی.

عدالت او بحال کېدل

۲۰ زما خلقو، خپلو کورونو ته ننوځئ او په ځان پسې دروازې بندې کړئ. د څۀ وخت دپاره ځانونه پټ کړئ چې د خُدائ پاک غصه سړه شی. ۲۱ وګورئ، مالِک خُدائ په آسمان کښې د خپل اوسېدو ځائ نه راروان دے چې د زمکې خلقو له د هغوئ د ګناه په وجه سزا ورکړی. کومه وینه چې په زمکه باندې تویه شوې وه نو هغه به راښکاره کړے شی او چې څوک وژلی شوی وی نو زمکه به یې نۀ پټوی.

۲۷ ۱ په هغه ورځ به مالِک خُدائ د خپلې زورَورې او کلکې تُورې نه کار واخلی چې هغه تښتېدونکې بلا له یعنې تاوېدونکې راتاوېدونکې بلا له سزا ورکړی او وې ووژنی کومه چې په سمندر کښې اوسېږی. ۲ په هغه ورځ د

انګورو ښائسته باغ په حقله سندره ووايئ، ۳ ”زهٔ مالِک
خُدائ پخپله د دې خيال ساتم او پابندئ سره اوبهٔ ورکوم. او
شپه او ورځ د دې څوکيدارى کوم چې څوک نقصان ور ونهٔ
رسوى. ۴ زما غصه اوس يخه شوې ده. خو کهٔ په دې باغ
کښې ازغى او مرکونډئ وشول نو زهٔ به ورسره جنګ وکړم
او ټول به وسوزوم. ۵ خو کهٔ هغوئ زما نه مدد وغواړى،
نو هغوئ دې ما سره روغه وکړى. آو، پرېږدئ چې هغوئ ما
سره صُلح وکړى.“ ۶ هغه وخت راروان دے چې د
يعقوب اولاد به جرړې وکړى، اِسرائيل به غوټۍ ونيسى او
ګلونه به وکړى. او مېوه به يې دُنيا ډکه کړى. ۷ ولې مالِک
خُدائ اِسرائيل داسې وهلے دے لکه څنګه يې چې د هغهٔ
دشمنان وهلى دى؟ ولې بنى اِسرائيل داسې قتل شوى دى لکه
څنګه چې د هغهٔ دشمنان قتل شوى دى؟ ۸ نه، بلکې مالِک
خُدائ د هغوئ مخالفت وکړو او جلاوطن يې کړل. هغوئ يې
د نمرخاتهٔ په طرف د يوې زورَورې هوا سره وشړل. ۹ نو
داسې به د يعقوب ګناه معاف شى، او چې کله د اِسرائيل
ګناهونه ختم شى نو په نتيجه کښې به هغوئ د غېرو قومونو
قربانګاه د چونې د کاڼى په شان ذرې ذرې کړى او د
قربانګاه خوشبودارې مصالحې او د اشيرې د بُت نښې به
پاتې نهٔ شى. ۱۰ د قلعې په شان د پَخو دېوالونو ښار کنډر
پروت دے. دا د يو خوشى بيابان په شان وران ويجاړ پروت
دے. او بيا به په دې کښې څاروى څرېږى آرام به کوى او
څانګې به خورى. ۱۱ د ونو څانګې اوچې شوې او ماتې
شوې دى او ښځې يې د خشاک په توګه راغونډوى. خلق په
هيڅ څيز باندې هم څان نه پوهوى نو په دې وجه چا چې
هغوئ پيدا کړى دى وربادې هيڅ رحم نهٔ کوى، چا چې

هغوئ تخليق کړی دی ورباندې هيڅ ترس نۀ کوی. ۱۲ په
هغه ورځ به مالِک خُدائ د فرات سيند نه واخله تر مِصر
سرحده پورې خپل خلق يو يو کس راغونډ کړی، داسې لکه
څوک چې د بوسو نه غنم رابېلوی. ۱۳ په هغه وخت به يو
بيګل وغږولے شی چې د اسور او مِصر نه هغه ټول بنی
اِسرائيليان راوغواړی کوم چې په جلاوطنئ کښې وی. نو
هغوئ به د هغۀ په مقدس غر په يروشلم کښې د مالِک خُدائ
عبادت وکړی.

د شمالی بادشاهئ دپاره خبردارے

۲۸ ۱ په سامريه باندې افسوس چې د شرابی بنی
اِسرائيلو شاندار تاج دے. په هغه ښار باندې افسوس چې د
بنی اِسرائيلو شان او شوکت وو خو اوس مړاوے کېدونکے
ګل دے. په هغه آبادئ باندې افسوس چې په نشه کښې د
ډوبو خلقو په زرخيزه وادئ باندې ولاړه ده. ۲ ګورئ،
مالِک خُدائ به داسې قوی او طاقتور لښکر راولېږی، لکه د
ږلئ طوفان او زل زول او د باران د طوفان په شان، دا به لکه
د زورَور سېلاب پرې حمله وکړی او په زمکه به يې سر د
لاندې راوولی. ۳ بيا به سامريه د بنی اِسرائيلو شرابيانو
شاندار تاج د پښو لاندې ذرې ذرې شی. ۴ بيا به د دې
مړاوے کېدونکے ګل شان او شوکت ختم شی چې په
زرخيزه وادئ باندې ولاړ وی. د هغوئ حال د موسم د
وړومبو اينځرو په شان دے چې څنګه پاخۀ شی نو
راوشوکولے شی او وخوړلے شی. ۵ په هغه ورځ به مالِک
خُدائ ربُ الافواج د خپلو هغه خلقو دپاره د ګلونو د شاندار

تاج په شان وی چې کوم خلق ژوندی پاتې وی. ۶ هغه به هغه کسانو له د اِنصاف جذبه ورکړی چې څوک د قاضيانو په توګه کار کوی او هغوئ له به حوصله ورکړی چې څوک د حملې نه د ښار د دروازو حِفاظت کوی.

نا اهله مشرانو ته سزا مِلاوېدل

۷ نو بيا پېغمبران او اِمامان هم دومره نشه دی تر دې پورې چې ډغرې وهی. هغوئ مے او شراب دومره زيات څښلی دی چې تيندکونه خوری. پېغمبران دومره زيات نشه دی چې خُدائ پاک کومه وحی نازلوی نو په هغې باندې نۀ پوهيږی او اِمامان هم دومره نشه دی چې د فېصلې ورکولو په وخت زنګيږی. ۸ د هغوئ ټول مېزونه په اولټو ګنده دی او يو ځائ هم په کښې صفا نشته. ۹ هغوئ په خپلو کښې وائی، ”دا سړے زمونږ سره دا رنګ خبرې ولې کوی؟ د تعليم او د مالِک خُدائ د پېغام اورولو په وخت مونږ داسې پوهوی لکه چې مونږ واړۀ ماشومان يُو او اوس اوس د پيو نه خلاص شوی يُو. ۱۰ هغه مونږ ته ټکے په ټکے، کرښه په کرښه او په مزه مزه تعليم راکوی.“ ۱۱ نو اوس به خُدائ پاک خپلو خلقو سره د پردی مُلک د خلقو په ذريعه خبرې کوی څوک چې عجيبه ژبه وائی. ۱۲ خُدائ پاک خپلو خلقو ته فرمائيلی دی، ”دا د آرام ځائ دے. ستړی دې دلته آرام وکړی، ولې چې هم دا ځائ د آرام دے.“ خو هغوئ غوږ نۀ کېښودو. ۱۳ نو دا ځکه به مالِک خُدائ هغوئ ته ټکے په ټکے، کرښه په کرښه او په مزه مزه تعليم ورکوی. نو هغوئ به تيندکونه وخوری او راپرې به وځی. هغوئ به زخمی شی، په جال کښې به ګېر شی او ګرفتار به شی.

د صيون د ګوټ کاڼے

۱۴ نو اے ګستاخه کسانو ځوک چې په يروشلم کښې په دې
خلقو باندې حکومت کوئ، اوس چې څۀ مالِک خُدائ
فرمائی نو هغې ته غوږ ونيسئ. ۱۵ تاسو لافې وهلې چې
تاسو د مرګ سره لوظ کړے دے او د عالمِ ارواح سره مو
تړون کړے دے. ستاسو دا يقين دے چې کله افت راشی نو
تاسو به بچ شئ، ځکه چې ستاسو خيال دا دے چې خپل
دروغ او دوکه به تاسو بچ وساتی. ۱۶ نو مالِک خُدائ پاک
داسې فرمائی، ”زۀ په صيون کښې يو داسې بنياد ږدم چې
کلک او مضبوط وی. په هغې کښې زۀ د ګوټ يو قيمتی
کاڼے لګوم چې په هغې باندې دا ليکلی وی، ”ځوک چې
ايمان لری نو هغه به نۀ وارخطا کيږی.“ ۱۷ زۀ به اِنصاف د
دې فيته او صداقت د دې د سال مزے کړم. تاسو چې په
کومو دروغو باندې يقين ساتئ نو ږلی به يې تهول يوسی او
سېلابونه به ستاسو د پناه ځايونه وران کړی.“ ۱۸ تاسو چې
د مرګ سره کوم لوظ کړے دے نو هغه به منسوخ کړے شی
او چې د عالمِ ارواح سره تاسو کوم تړون کړے وی نو هغه
به ختم کړے شی. هغه زورَور افت به تاسو ووهی او تاسو به
ترې نه لاندې شئ. ۱۹ دا افت به تاسو بار بار وهی او هر
سحر به مو وهی. دا به په تاسو شپه او ورځ راځی، تر هغې
پورې چې تاسو يې وړی نۀ يئ. دا پيغام به ستاسو په خلقو
باندې يره راولی. ۲۰ ستاسو کټ دومره لنډ دے چې پښې
په کښې نۀ شی غزيدلے او کمبله دومره وړه ده چې ځوک په
کښې پټيدے نۀ شی. ۲۱ مالِک خُدائ به داسې راپاڅی لکه
څنګه چې هغه د پراضيم په غر باندې فلستيانو پسې

راپاخېدلے وو. او څنګه يې چې د جبعون په وادۍ کښې اموريانو باندې حمله کړې وه داسې به په تاسو هم حمله وکړی. او چې کوم کارونه به هغه کوی نو هغه به عجيبه وی. او د هغۀ هر قدم به فرق فرق وی. ٢٢ زۀ چې کوم خبردارے درکوم نو په هغې پورې خندا مۀ کوئ. کۀ تاسو خندا وکړه نو ستاسو دپاره به خلاصېدل نور هم ګران شی. ما د مالِک خُدائ ربُ الافواج د ټول مُلک د تباه کولو فېصله اورېدلې ده.

د خُدائ پاک حِکمت

٢٣ زۀ چې درته څۀ وايم نو هغې ته غوږ ونيسئ، زۀ چې درته څۀ وايم هغې ته ښۀ توجو وکړئ. ٢٤ ولې زميدار همېشه يوه کوی او هيڅکله کر نۀ کوی څۀ؟ ولې هغه تل پټې اړوی او هيڅکله څۀ نۀ کَری؟ ٢٥ کله چې هغه يو ځل پټے هوار او تيار کړی، نو هغه تخم کَری لکه کاږۀ، د زېرے تخم، غنم او اوربشې په صحيح طريقه او صحيح ځائ باندې کَری. ٢٦ زميدار ته پته وی چې څۀ به کوی، ځکه چې خُدائ پاک هغۀ ته پوهه ورکړې ده. ٢٧ هغه د کاږو او زېرې د تخم ټکولو دپاره لوئ ډانګ نۀ استعمالوی، بلکې د دې دپاره د يو وړوکی او برابر لرګی نه کار اخلی. ٢٨ هغه غنم په درمند کښې دومره نۀ غوبل کوی چې خراب‌ترُاب شی، ځکه چې هغۀ ته پته وی چې په ګاډۍ باندې به يې څنګه غوبل کړی چې غله خرابه نۀ شی. ٢٩ مالِک خُدائ ربُ الافواج زبردست اُستاذ دے، او هغه دې زميدارانو له ښۀ پوهه ورکوی.

د یروشلم محاصره کېدل

۲۹ ۱ اے ارىایل، ارىایل، په تا باندې افسوس. په هغه
ښار باندې افسوس کوم کښې چې داؤد خېمې لګولې وې.
اوس کال په کال خپل اخترونه کوئ. ۲ خو بیا به زهٔ په
هغه ښار باندې یو افت راولم، هلته به ژړا او ماتم وى. او ټول
یروشلم به داسې شى لکه څنګه چې د هغې د ارىایل نوم
معنىٰ ده ”یوه داسې قربانګاه چې په وینو لت پت وى.“ ۳
ولې چې زهٔ به تا د هر طرف نه راګېر کړم او ستا د
محاصرې به پوره بندوبست وکړم. ۴ بیا به تهٔ د زمکې
لاندې نه خبرې کوې، د خاورو نه به ستا غلے آواز راوځى.
څنګه چې د یو مړى روح د قبر نه د خبرو کولو کوشش
کوى، دغه شان به ستا آواز غلے شان راځى. ۵ نو
سمدستى به ستا دشمنان لکه د دوړې په شان والوځى، په تا
باندې حمله کوونکى به داسې وشړلے شى لکه هوا چې بوس
زغلى. ولې چې اچانک په یوه لحظه کښې به ۶ مالِک
خُدائ ربُ الافواج به ستا د بچ کولو دپاره د لوئ تندر،
زلزلې، لوئ شور، تېزې سیلۍ، طوفان او سوزونکى اور سره
راځى. ۷ نو بیا د هغه ټولو قومونو لښکرې کوم چې د
خُدائ پاک د ارىایل په ښار باندې حمله کوى، د هغوئ ټوله
وسله او ساز و سامان به د یو خوب لیدو په شان فنا شى،
داسې به فنا شى لکه چې دا د شپې یو خیال وى. ۸ هغه
ټول قومونه چې په یروشلم باندې د حملې کولو دپاره راجمع
شوى دى د هغوئ مثال به د یو اوږى کس په شان وى چې
خوب وینى چې هغه خوراک کوى خو چې راپاڅى نو پته
ورته ولګى چې هغه هم هغسې اوږے دے، یا د هغه تږى کس

په شان وی چې په خوب کښې ګوری چې اوبهٔ څښی خو چې راپاڅی نو پته ورته ولګی چې هغه هم هغه شان د تندې د لاسه بې‌دمه دے.

د پیغمبرانو د ځان نه کم عقل جوړول

۹ حېران شئ او اریان دریان شئ. ځان نه ړاندهٔ جوړ کړئ او ړاندهٔ شئ. نشه شئ خو په میو نه، زنګېږئ خو په شرابو نه. ۱۰ نو ځکه مالِک خُدائ تاسو خوبَولی کړی یئ او په دروند خوب باندې په اودهٔ کېدو بدل یئ. هغهٔ د پیغمبرانو او د رویا لیدونکو سترګې بندې کړې دی. ۱۱ د هرې پیغمبرۍ د وحی مطلب به ستاسو نه پټ وی، دا به د یو بند کِتاب په شان وی. کهٔ تاسو دا یو داسې کس له یوسئ چې هغه یې لوستلے شی او هغهٔ ته ووایئ چې دا ولولی، نو هغه به وائی چې زهٔ دا نهٔ شم لوستلے ځکه چې دا پوخ بند دے. ۱۲ کهٔ تاسو دا یو بې‌تعلیمه کس له ورکړئ چې وې لولی، نو هغه به جواب درکړی چې زهٔ بې‌تعلیمه یم. ۱۳ مالِک خُدائ وفرمائیل، ”دا خلق تش په خولهٔ زما عزت کوی خو زړونه یې رانه ډېر لرې دی. او دوئ بې‌فائدې زما عبادت کوی ځکه چې دوئ د انسانانو حُکمونه د تعلیم په ډول ورکوی. ۱۴ نو په دې وجه به په راتلونکی وخت کښې یو ځل بیا زما سلوک د دې قوم سره ډېر عجیبه او د حېرانتیا وی. بیا به د هغوئ د هوښیارانو هوښیارتیا ختمه شی او د هغوئ د پوهانو پوهه به غیبه شی.“

د راتلونکی وخت دپاره اُمید

۱۵ ځوک چې د مالِک خُدائ نه د خپلو منصوبو د پټولو
کوشش کوی نو په هغوئ افسوس. هغوئ په پټه باندې
منصوبې جوړوی او خيال يې دا وی چې، ”ځوک به مونږ
وينی او ځوک به مونږ وپېژنی؟“ ۱۶ هغوئ هر يو څيز ګډ وډ
کوی. د کُلال اهميت زيات دے که د خټې؟ يو کس چې څۀ
څيز جوړ کړی نو هغه څيز خپل جوړېدونکی ته داسې وائی
څۀ، ”تا زۀ نۀ يم جوړ کړے،“ او يا دا چې، ”تۀ په هيڅ هم نۀ
پوهېږې؟“

راتلونکے بدلون

۱۷ لږ وخت پس به د لبنان ځنګل نه پټی جوړ شی او پټی به
په ځنګل بدل شی. ۱۸ کله چې هغه وخت راشی، نو کاڼۀ به
د کِتاب تلاوت اوری او ړانده به د تورتم او تيارۀ نه رابهر شی
او وينی به. ۱۹ عاجزان به بيا د مالِک خُدائ ورکړے شوې
خوشحالئ نه په جامو کښې نۀ ځائيږی، او غريبانان به د بنی
اِسرائيل د مقدس ذات خوشحالی کوی. ۲۰ ظالمان به باقی
پاتې نۀ شی، مغروره به ختم شی او ځوک چې د بدو منصوبه
جوړوی هغوئ به قتل کړے شی. ۲۱ خُدائ پاک به هغه
خلق تباه کړی چې ځوک د دروغو ګواهی کوی، هغه خلق
چې قاضيان د غلطو فيصلو کولو دپاره دوکه کوی، هغه
خلق چې ځوک دروغ وائی د دې دپاره چې بې‌ګناه خلقو ته
اِنصاف مِلاو نۀ شی. ۲۲ نو ځکه مالِک خُدائ د يعقوب د
اولاد خُدائ پاک، چا چې اِبراهيم د مصيبت نه خلاص کړو،
داسې فرمائی، ”زما د خلقو به نوره بې‌عزتی نۀ کيږی او د
هغوئ رنګونه به د شرم په وجه نور زيړ نۀ وی. ۲۳ کله چې
تاسو هغه بچی ووينئ چې زۀ تاسو له درکوم، نو تاسو ته به

بیا پته ولګی چې زۀ د بنی اِسرائیلو مقدس ذات یم. تاسو به
زما درناوی کوئ او د یعقوب د خُدائ پاک رُعب به منئ.
۲۴ بدعمله خلق به پوهه حاصله کړی او هغه خلق چې کوم
هر وخت فریادونه کوی نو هغوئ به اصُول ومنی.“

د مِصر بې‌فائدې معاهدې

۳۰ ۱ مالِک خُدائ فرمائیلی دی، ”اے باغیانو بچو په
تاسو افسوس. ځکه چې تاسو په هغه منصوبو باندې کار
کوئ چې کومې زما نۀ دی، او زما د مرضئ خِلاف معاهدې
کوئ او تاسو ګناهونو پسې ګناهونه کوئ. ۲ تاسو زما د
مشورې نه بغیر د مدد دپاره مِصر ته لاړئ. تاسو غوښتل چې
مِصریان مو بچ کړی، نو په دې وجه تاسو د مِصر په فِرعون
باندې یقین وکړو. ۳ خو په فِرعون باندې اعتماد سره به
تاسو رسوا شئ او په هغۀ باندې بهروسئ سره به تاسو بې‌عزته
شئ. ۴ اګر چې د هغۀ آفسران ضُعن کښې دی او د هغۀ
سفیران حنیس ته رسېدلی دی، ۵ هغه ټول چې په هغۀ
بهروسه کوی هغوئ به وشرمیږی. او هغه به ستاسو مدد نۀ
کوی بلکې په ځائ د دې به ستاسو بې‌عزتی وکړی.“ ۶ د
جنوبی صحرا د ځناورو په حقله د خُدائ پاک پیغام دا دے،
هغه سفیران به په داسې خطرناک مُلک کښې سفر کوی،
چرته چې ازمری اوسیږی او چرته چې تور ماران او نور
زهرژن ماران دی. هغوئ د یو داسې قوم دپاره خپل خرونه او
اوښان د قیمتی تُحفو نه بار کړی دی څوک چې د دوئ هیڅ
مدد نۀ شی کولے. ۷ د مِصر نه چې کوم مدد ملاویږی نو
هغه بې‌فائدې دے. نو ځکه ما په مِصر باندې یو بل نوم

”بې‌ضرره اژدها“ ایښے دے.

نافرمانه خلق

۸ اوس لاړ شه او دا الفاظ په یو کِتاب کښې ولیکه. چې دا
د راروانو وختونو دپاره د تل دپاره یوه ګواهی شی. ۹ ځکه
چې دا قوم سرکش دے او دا همېشه دروغ وائی او د مالِک
خُدائ تعلیمات منلو ته تیار نۀ دی. ۱۰ هغوئ رویا کتونکو
ته وائی چې، ”تاسو رویاګانې مۀ وینئ،“ پېغمبرانو ته وائی،
”مونږ ته د هغه څۀ په حقله خبرې مۀ کوئ چې څۀ حقیقت
وی. مونږ ته د خوند خبرې کوئ، خیر دے کۀ هغه دروغ هم
وی. ۱۱ زمونږ د لارې نه اخوا شئ او زمونږ مخه مۀ نیسئ.
مونږ ستاسو د بنی اِسرائیلو د مقدس ذات په حقله اورېدل نۀ
غواړُو.“ ۱۲ ځکه خو د بنی اِسرائیلو مقدس ذات داسې
فرمائی، ”زۀ چې څۀ درته وایم نو تاسو هغه رد کړئ او د ظلم
زیاتی او دوکې نه کار اخلئ. ۱۳ دا ګناه به ستاسو دپاره د
یو داسې اوچت دېوال په شان وی چې چاودے او کوږوالے
پکښې راغلے وی او دېوال کینوی او بیا سمدستی یو درز
سره زمکې ته راګزار شی. ۱۴ دا ټوټې ټوټې شی د خټې د
هغه لوښی په شان چې ټکړې ټکړې کړے شوی وی او د هغې
یوه ټوټه به هم دومره نۀ وی چې په هغې کښې بل سکارۀ
راواخستلے شی، یا په کښې د ډېګۍ نه اوبۀ راوویستلے
شی.“ ۱۵ قادر مطلق خُدائ د بنی اِسرائیلو مقدس ذات،
فرمائی، ”راواپس شئ او په ما پوره یقین کوئ. نو بیا به تاسو
تکړه او محفوظ یئ.“ خو تاسو داسې نۀ کوئ. ۱۶ خو
ستاسو منصوبه دا ده چې په تېزو آسونو باندې سوارۀ شئ او
د خپل دشمن نه وتښتئ. تاسو صحیح یئ، ځکه چې تاسو به

تبښتئ. ستاسو خيال دا دے چې ستاسو آسونه بڼۀ تيزه منډه وهلے شى، خو چې ښوک درپسې وى نو هغوئ به ستاسو نه تېز وى. ۱۷ کۀ ستاسو د دشمن يو فوجى دهمکى درکړى نو ستاسو زر کسان به منډې وهى، او کۀ پينځۀ سپاهيان دهمکى درکړى نو دا به ستاسو ټولو زغلولو دپاره کافى وى. او کۀ په آخر کښې ښوک پاتې شى نو هغوئ به د غرۀ په سر باندې د جنډې د يو لرګى په شان يواځې وى. ۱۸ خو مالِک خُدائ بيا هم په دې انتظار کښې دے چې په تاسو باندې رحم وکړى. هغه په تاسو باندې د رحم کولو دپاره تيار دے ځکه چې هغه وفادار خُدائ پاک دے. بختور دى هغوئ چې د هغۀ د مدد په انتظار کښې وى.

د خُدائ پاک خپلو خلقو له برکت ورکول

۱۹ اے د يروشلم خلقو تاسو به نور نۀ ژاړئ. کله چې تاسو هغۀ ته د مدد دپاره فرياد وکړئ، نو هغه به خامخا په تاسو رحم وکړى او چې څنګه ستاسو دُعاګانې واورى نو جواب به درکړى. ۲۰ اګر چې مالِک خُدائ به تاسو ته د تنګ لاس روټۍ او د تکليف اوبۀ درکړى، خو هغه به په خپله ستاسو اُستاذ وى او تاسو ته به نور د هغۀ د لټولو ضرورت نۀ پېښېږى. ۲۱ کۀ تاسو د لارې نه ښى يا ګس طرف ته واوړئ، نو د وروستو نه به ستاسو لار ښودنه کيږى چې، "دا لاره صحيح ده، په دې روان شئ." تاسو به په خپلو غوږونو دا اورئ. ۲۲ نو بيا به تاسو خپل هغه بُتان چې په سرو زرو پټ وى او هغه بُتان چې په سپينو زرو پټ وى هغه به واخلئ او وايئ به چې، "دا خۀ ګند دے." او بهر په هيران به يې ګزار کړئ. ۲۳ کله چې تاسو تخم وکَرئ، نو مالِک خُدائ به د

دي شين کېدو دپاره باران راولېږی او د دې نه به تاسو ته ښۀ او زيات پېداوار مِلاو شی او ستاسو د څاروو دپاره به د څرن ښۀ ډېره زمکه وی. ۲۴ کوم غوَيی او خرونه چې ستاسو په پټو کښې يوې کوی نو هغه به هم هغه خوراک کوی چې چج او درې غاښې سره صفا شوے وی. ۲۵ په هغه ورځ کله چې ستاسو د دشمن قلعې قبضه شی او د هغوئ خلق ووژلے شی، نو د هر غرۀ نه او د هرې غونډۍ نه به د اوبو وَلې رابهيږی. ۲۶ سپوږمۍ به د نمر په شان ځلېږی او نمر به په اووۀ چنده زيات روښانه شی، دا به داسې وی لکه چې د اوو ورځو رڼا يو ځائ شی. دا به په هغه وخت کښې وشی کله چې مالِک خُدائ د خپلو خلقو د هغه زخمونو مرهم پټۍ وکړی او هغه زخمونه ورله روغ کړی چې کوم زخمونه هغۀ ورکړی دی.

د خُدائ پاک اسور له سزا ورکول

۲۷ وګورئ د مالِک خُدائ نوم د لرې ځائ نه راروان دے. هغه لوئ غضب او رُعب داب سره رانزدې کيږی. د هغۀ شونډې د غصې نه ريږدی، او د هغۀ وينا لکه د اور هر څۀ ايرې ايرې کوی. ۲۸ د هغۀ ساه لکه د سېلاب په شان ده چې هر څۀ تر مرۍ مرۍ ډوبوی. هغه به مغروره قومونه د تباهۍ دپاره چاڼ کړی. هغه به دوئ قابو کړی او د بربادۍ په طرف به يې يوسی. ۲۹ خو اے د خُدائ پاک خلقو، تاسو به خوشحاله يئ او داسې سندرې به وايئ لکه څنګه سندرې چې د مقدس اختر په شپه وئيلے شی. تاسو به د هغه خلقو په شان خوشحاله يئ کوم چې د مالِک خُدائ کور ته د شپېلۍ د ساز سره روان وی، چې هغه د بنی اِسرائيلو حِفاظت

کوونکے دے. ۳۰ مالِک خُدائ به په هر یو کس باندې خپل
پُرجلاله آواز واورى او د خپلې غصې زور به ورته وښائى.
هلته به د اور لمبې، تندر، ږلۍ او دروند باران وى. ۳۱ کله
چې اسوريان د مالِک خُدائ آواز واورى او د هغهٔ د سزا پته
ورته ولګى نو هغوئ به ويرېږى. ۳۲ کله چې مالِک خُدائ
هغوئ بار بار ووهى، نو د هغهٔ خلق به هر ځلې د منګى او
بينجو ساز ورسره غږوى. خُدائ پاک به پخپله د اسوريانو
خِلاف جنګ کوى. ۳۳ ډېره موده مخکښې يو ځائ تيار
شوے وو چرته به چې يو لوئ اور د اسور بادشاه سوزوى. د
لرګو يو اوچت ډېرے به وى. مالِک خُدائ به د نِهر په شان د
سوزېدونکو ګوګړو يوه لمبه پو کړى او دې له به اور ورکړى.

د خُدائ پاک د يروشلم حِفاظت کول

۳۱ ۱ کوم خلق چې د مدد غوښتلو دپاره مِصر ته ځى
نو په هغوئ باندې افسوس. ځکه چې هغوئ د مِصر په لوئ
فوجى طاقت، آسونو، جنګى ګاډو او فوجيانو باندې بهروسه
کوى. خو هغوئ په مالِک خُدائ باندې يقين نهٔ کوى، کوم
چې د بنى اِسرائيلو مقدس ذات دے او نهٔ ترې نه مدد
غواړى. ۲ خو مالِک خُدائ پاک هم هوښيار دے. هغه په
تاسو افت راولى. هغه خپلې خبرې سر ته رسوى چې بدعمله
او هغه خلقو له سزا ورکړى چې څوک د دې بدعمله خلقو
حِفاظت کوى. ۳ مِصريان خو څهٔ خُدايان نهٔ دى، هغوئ
خو بنى آدم دى. د هغوئ آسونه خو څهٔ آسمانى مخلوق نهٔ
دے ځکه چې دا آسونه د غوښې نه جوړ دى. کله چې مالِک
خُدائ خپل لاس اوږد کړى، نو څوک چې د چا مدد کوى نو

هغه به راپرېوځی او د چا چې مدد کېږی نو هغه به هم
راپرېوځی او دا دواړه به تباه شی. ۴ مالِک خُدائ ما ته
وفرمائيل، ”کۀ د شپانو ډلې هر څومره چغې ووهی یا هر
څومره آوازونه وکړی، خو هغوئ به يو غړمبېدونکی ازمری د
خپل ښکار نه ونۀ شړی، نو هم دغه شان به مالِک خُدائ ربُ
الافواج د صيون په غر راکوز شی او جنګ به کوی. ۵ لکه
څنګه چې يو مارغۀ د خپلو بچو د بچ کولو دپاره د خپلې
جالې دپاسه الوځی رالوځی، نو داسې به زۀ، مالِک خُدائ،
ربُ الافواج د يروشلم دپاسه تير شم د دې د بچ کولو دپاره او
د دې حِفاظت به کوم.“ ۶ مالِک خُدائ وفرمائيل، ”اے
بنی اِسرائيلو، تاسو زما خِلاف سرکشی کړې ده. خو اوس،
تاسو ما ته راوګرځئ. ۷ يو داسې ورځ راروانه ده چې تاسو
ټول به د سرو زرو او سپينو زرو نه جوړ شوی بُتان غورزوئ
کوم چې تاسو په خپلو ګناهګارو لاسونو جوړ کړی دی. ۸
اسوريان به په تُوره تباه شی خو دا تُوره به د انسان نۀ وی. د
خُدائ پاک تُوره به هغوئ ووهی او هغوئ به وارخطا شی او
تښتی به. د اسوريانو ځوانانو نه به په زور کار اخستلے شی.
۹ د يرې د وجې به هغوئ خپله قلعه پرېږدی، او د هغوئ
آفسران به د مالِک خُدائ د جنګی جنډې نه ويرېږی.“ دا
مالِک خُدائ فرمائيلی دی، د چا اور چې په صيون کښې
بليږی، او د چا تنور چې په يروشلم ګرمېږی.

په اِنصاف سره د يو بادشاه حکمرانی

۳۲ ۱ ګورئ، يو بادشاه به په اِنصاف سره حکمرانی
کوی. او د هغۀ آفسران به هم په اِنصاف سره حکمرانی کوی.

٢ د بادشاه هر یو کس به د سیلۍ نه د حِفاظت، او د طوفان نه د پټېدو د ځائ په شان وی. هغوئ به د داسې نِهر په شان وی چې په صحرا کښې بهیږی او هغوئ به په خُشک مُلک کښې د لوئ ګټ د سوری په شان وی. ٣ نو بیا چې د چا سترګې وی نو هغوئ به حقیقت وینی، او چې د چا غوږونه وی نو هغوئ به د اورېدو جوګه وی. ٤ څوک چې د بې‌صبرۍ نه کار اخلی هغوئ به هوښیار شی، او چاړاګان به صفا او روانۍ سره خبرې کوی. ٥ څوک به دا نۀ وائی چې کم عقل کس عزتمند وی او یا بدعمله کس نېک وی.
٦ یو کم عقل کس د کم عقلتوب خبرې کوی او د بدعملۍ کولو منصوبې جوړوی. هغه د بې‌دینۍ خبرې کوی او د مالِک خُدائ خلاف کُفر غروی. هیڅکله اوږو خلقو له خوراک نۀ ورکوی او تږی د څۀ ښښلو نه محرومه ساتی.
٧ کم عقل انسان بدعمله وی او د بدعملۍ کارونه کوی، هغه د دروغو سره د غریب د تباه کېدو منصوبې جوړوی اګر کۀ حاجتمند په حقه هم وی. ٨ خو عزتمند انسان د صداقت کار کوی او چې کوم کار صحیح وی نو په هغې باندې کلک ولاړ وی.

د یروشلم د ښځو دپاره خبردارے

٩ اے هغه ښځو، څوک چې په آرام سره ژوند تېروئ زما خبره واورئ. اے بې‌پرواه لونړو زما خبره په غور سره واورئ. ١٠ یو کال او څو ورځې پس به تاسو بې‌پرواه ښځې په لړزان شئ، ځکه چې د انګورو فصل به ضائع شی او مېوې به هیڅکله نۀ پخیږی. ١١ اے هغه ښځو، څوک چې په آرام سره ژوند تېروئ، د یرې نه ولړزېږئ. اے بې‌غمه لونړو د

يرې نه وربېږئ. خپلې کپړې وباسئ بربنډې شئ او د ټاټ جامې واچوئ. ⑫ د زرخېزه پټو او د انګورو باغونو دپاره د خفګان نه خپلې سينې وهئ. ⑬ زما د خلقو په مُلک کښې د ازغو او غنو بوټی راشنهٔ شوی دی. ستاسو د کورونو خندا او د ښارونو خوشحالی به ختمه شی. ⑭ محل به خوشې پاتې شی او مرکزی ښار به خالی شی. د کورونو او قلعو نه به د تل دپاره کنډرات جوړ شی، چرته به چې ځنګلی خرونه ګرځی او ګډې به په کښې څرېږی. ⑮ ترڅو چې خُدائ پاک خپل روح په مونږ نازل نهٔ کړی نو تر هغه وخته پورې به حالات هم داسې وی. خو بيا به هغه خوشې مُلک آباد شی او د باغ مېوه دارې ونې به يې لکه د ځنګل په شان ګڼې وی. ⑯ نو بيا به اِنصاف په صحرا کښې استوګنه کوی، او صداقت به په مېوه دار باغ کښې اوسيږی. ⑰ د صداقت اثر به سلامتی وی، او نتيجه به يې ابدی سکون او حفاظت وی. ⑱ زما خلق به پُرسکون او محفوظ ځايونو کښې اوسيږی، او د هغوئ کورونه به د امن او سلامتیٔ نه ډک وی، ⑲ اګر کهٔ ځنګل تباه شی او ښار مکمل برباد شی. ⑳ خو بختور يئ تاسو چې د ټولو اوبو په غاړه به فصلونه وکرلے شئ او په آزادیٔ سره به خپل خرونه او څاروی وڅرولے شئ.

د مدد دپاره دُعا

۳۳ ① په تاسو اسوريانو باندې افسوس، تاسو نور خو برباد کړل خو پخپله هيڅکله برباد نهٔ شوئ. په تاسو باندې افسوس چې تاسو نورو سره دوکه وکړه حالانکه تاسو سره

دوکه نهٔ ده شوې. خو ستاسو نمبر به هم راځی. کله چې تاسو تباهی وکړئ نو تاسو به هم تباه شئ. کله چې تاسو د دوکې کار سر ته ورسوئ نو تاسو سره به هم دوکه وشی.

٢ اے مالِکه خُدايه، په مونږ رحم وکړه، مونږ ستا په طمع يُو. هر سحر مونږ له طاقت راکوه. او د مصيبت په وخت کښې زمونږ خلاصونکے شه. ٣ ستا د تندر په شان آواز اورېدو سره قومونه زغلی، ستا پاڅېدو سره هغوئ خوارهٔ وارهٔ شی. ٤ ستا د لوټ مال دومره راجمع شی لکه چې هېر چينجی راجمع شوی وی، او خلق په مالِ غنيمت باندې لکه د قحطیٔ د مُولخانو ټوپونه وهی. ٥ زمونږ مالِک خُدائ ځومره لوئ دے. هغه پاس په عرش استوګنه کوی. هغه به يروشلم د اِنصاف او صداقت نه ډک کړی، ٦ په هغه ورځ به هغه ستاسو مضبوط بنياد وی، هغه به تاسو له لوئ خلاصون، پوهه او حِکمت درکوی. د مالِک خُدائ يره به ستاسو خزانه وی. ٧ خو اوس تکړه خلق په لارو کوڅو کښې ژړاګانې کوی. کومو سفيرانو چې د امن راوستلو کوشش کولو نو اوس هغوئ په چغو چغو ژاړی. ٨ هغه سړکونه خوشې تشې پاتې دی او هيڅ ځوک هم پرې سفر نهٔ کوی. معاهدې ماتې شوې دی او په لوظُونو باندې عمل نهٔ دے شوے. نور د يو کس عزت هم نهٔ کيږی. ٩ مُلک خوشے او وران ويجاړ پروت دے. د لبنان ځنګلونه اوچ شوی دی او د شارون آباده وادی د صحرا په شان ده او د بسن او د کرمل د غرهٔ د ونو نه پاڼې غورزيږی.

د مالِک خُدائ خپلو دشمنانو له خبردارے ورکول

١٠ نو مالِک خُدائ فرمائی، ”اوس به زهٔ عملی کار کوم. زهٔ

به تاسو ته وښايم چې زۀ څومره طاقتور يم. ١١ تاسو اُميد
سره يئ خو ستاسو په خېټه کښې اوچه ګياه ده او د
پېدايښت په وخت به درنه صرف بوس پېدا کېږى. چې کله
تاسو پوکے وهئ نو ستاسو ساه نه به اور جوړ شي او تاسو
به ايرې ايرې کړى. ١٢ قومونه به په مکمل طور داسې
وسوزى، لکه د ازغو د هغه بوټو په شان چې کټ کړے شي
او اور ته وغورزولے شى. ١٣ اے هغه د لرې علاقو خلقو
هغې ته غوږ کېږدئ څۀ چې ما کړى دى، او اے نزدې
اوسېدونکو زما طاقت ومنئ.“ ١٤ د صيون ګناهګار خلق د
يرې نه رېږدى. بې‌دينه خلق رپېږى او وائى، ”د خُدائ پاک
تباه کوونکى اور په وړاندې څوک ژوندى پاتې کېدے شى؟
زمونږ د خلقو نه به څوک په داسې ابدى اور کښې ژوندى
پاتې شى؟“ ١٥ خو هغه کس به ژوندے پاتې شى چې
صداقت سره ژوند تېروى او رښتينے وى، غېر قانونى ګټه او
رشوت نۀ اخلى، چې د قتل منصوبې نۀ جوړوى او د غلطو
کارونو نه ځان ساتى. ١٦ نو بيا به دا خلق په اوچتو ځايونو
کښې اوسيږى، هغوئ به دومره محفوظ وى لکه څومره چې
په غرونو باندې پَخو قلعو کښې محفوظ وى. هغوئ ته به
روټۍ ملاوېږى او د اوبو به هيڅ کمے نۀ راځى.

مالِک خُدائ زمونږ بادشاه دے

١٧ تاسو به وګورئ بادشاه به د شان او شوکت سره په يو
داسې مُلک باندې حکومت کوى چې تر لرې لرې پورې خور
وى. ١٨ بيا به تاسو د يرې دا تېر وخت رایاد کړئ او خپل
ځان سره به ووايئ، ”د دشمن هغه لوئ آفسران چرته دى؟
محصُول اخستونکى چرته غېب شول؟ هغه آفسر چرته دے

چې د برجونو حساب کِتاب به يې کولو؟“ ﴿۱۹﴾ نو تاسو به
نور د پردی مُلک هغه ظالمان ونۀ وينئ چې هغوئ داسې
سخته ژبه وائی چې په هغې باندې تاسو نۀ پوهېږئ. ﴿۲۰﴾
صيون ته وګورئ، دا هغه ښار دے چرته چې مونږ مذهبی
اخترونه کوُو. يروشلم ته وګورئ، دا به د اوسېدو دپاره
څومره محفوظ ځائ وی. دا به يو داسې خېمه وی چې
هيڅکله به نۀ شی اخوا کولے، د دې مورِی به کله هم نۀ
راويستلے کيږی، او د دې پړی به هيڅکله نۀ شلیږی. ﴿۲۱﴾
هلته به مالِک خُدائ زمونږ لوئ بادشاه وی. هغه به لکه د
حفاظت د لوئ سمندر په شان وی چې يو دشمن به هم ترېنه
نۀ شی اوړېدے او نۀ به پرې د دشمن سمندری جهازُونه
ګرځېدے شی. ﴿۲۲﴾ مالِک خُدائ به په خپله زمونږ قاضی،
زمونږ حکمران، او زمونږ بادشاه وی، هغه به زمونږ خيال
ساتی او مونږ به بچ کوی. ﴿۲۳﴾ د سمندری جهاز پړی ډيله
دی، او د بادبان ستن يې خوَزی او بادبان يې خور شوے نۀ
دے. مونږ به د خپلو دشمنانو ټول د لوټ مال دولت تقسيم
کړُو او دا به دومره زيات وی چې ګوډ ته به هم په کښې خپله
برخه مِلاو شی. ﴿۲۴﴾ د صيون يو کس به هم بيا نۀ وائی چې،
”مونږ بيمار يُو،“ او مالِک خُدائ به د هغوئ ګناهونه معاف
کړی.

د خُدائ پاک خپلو دشمنانو له سزا ورکول

۳۴ ﴿۱﴾ اے د ټولو قومونو خلقو، راشئ. راغونډ شئ او
واورئ. په ټوله دُنيا کښې چې څوک هم اوسيږی نو هغه دې
دلته راشی او وا دې وری. ﴿۲﴾ مالِک خُدائ ټولو قومونو او

د هغوئ ټولو لښکرو ته غصه دے او هغه به دوئ په مکمل
طور تباه کړی او ذبح به يې کړی. ٣ خو د هغوئ لاشونه به
نۀ ښخيږی او هلته به پراتۀ وی چې سخا شی او خراب بوئ
وکړی، او غرونه به په وينو سرۀ وی. ٤ په آسمان کښې
ستوری به فنا شی. آسمان به داسې فنا شی لکه چې طومار
راغونډولے شی او ستوری به داسې راوغورزيږی لکه د
انګورو د بوټی نه اوچې پاڼې يا د اينځر د ونې نه اوچ اينځر
راغورزيږی. ٥ او زما تُورې خپل کار په آسمان کښې پوره
کړے دے، او ګورئ اوس به دا په ادوم نازله شی، په هغه
قوم کوم چې ما د تباهئ دپاره په نښه کړے دے. ٦ د
مالِک خُدائ تُوره په وينه او وازګه باندې پټه شوې ده، دا د
ګډورو او د چېلو په وينو سره ده او وازګې ورباندې لګېدلې
دی، ولې چې مالِک خُدائ به دا قربانی د بُصره په ښار کښې
پېش کړی، هغه به دا لويه حلاله د ادوم په مُلک کښې وکړی.
٧ خلق به د ځنګلی غوَيی او د سخو په شان راوغورزيږی
او زمکه به په وينه سره وی او په وازګه به پټه وی. ٨ دا
هغه ورځ ده چې مالِک خُدائ به بدل واخلی، هغه کال چې د
ادوم نه به د بنی اِسرائيلو بدله واخلی. ٩ د ادوم سيندونه به
په تارکولو بدل شی، خاوره به يې په ګوګړو بدله شی. ټول
مُلک به د تارکولو په شان اور اخستے وی. ١٠ دا به شپه
او ورځ بليږی او د دې نه به تل لوګے خيژی. هغه مُلک به په
هره زمانه کښې خوشے پروت وی تر دې چې څوک مسافر
به هم تر هميشه پورې په دې کښې سفر نۀ کوی. ١١
ګونګيان او ځنګلی ځناور به دا قبضه کړی، هر قِسمه ځنګلی
مارغان به په دې کښې پاتې کيږی. مالِک خُدائ به په خيال
سره د دې مُلک ناپ تول وکړی، هغه به دا ناپ تول د دې د

تباهۍ دپاره وکړی. ١٢ هلته به د بادشاهۍ هيڅ هم پاتې نۀ
وی، او د هغې ټول مشران به ختم شی. ١٣ د ازغو بوټی او
تراخۀ بوټی به هر ځائ کښې د پَخو دېوالونو په ښارونو کښې
او قلعو کښې خوارۀ شی او ګيدړان او ګونګيان به په دې
کښې اوسيږی. ١٤ ځنګلی ځناور او ګيدړان به هلته راغونډ
شی او د چېلو په شکل پيريان به په کښې يو بل ته آوازونه
کوی. د شپې بلا به هلته راځی چې د آرام ځائ پېدا کړی.
١٥ ګونګيان به هلته جالې جوړوی، هګۍ به اچوی، بچی به
ترې نه راوياسی او وزرو لاندې به يې پټوی، او ساتنه به يې
کوی. ټپوسان به هلته راغونډيږی او هر يو سره به خپله ماده
وی. ١٦ د مالِک خُدائ کِتاب وګورئ او په هغې کښې لټون
وکړئ چې څۀ فرمائی. په دې کِتاب کښې د دې ټول مخلوق
نومونه موجود وی او يو به هم په کښې بېجوړې نۀ وی.
مالِک خُدائ حُکم کړے دے چې هم دغه شان دې وشی، د
هغۀ روح به يې پخپله په يو ځائ باندې راغونډ کړی. ١٧ دا
به مالِک خُدائ وی چې په دې ځناورو باندې مُلک تقسيم
کړی او هر يو له خپله برخه ورکړی. هغوئ به نسل په نسل په
هغه مُلک کښې اوسيږی او د تل دپاره به د هغوئ شی.

د پاکوالی لار

٣٥
١ صحرا او اوچه زمکه به خوشحالی وکړی، او په
بيابان کښې به ګلونه غوټۍ شی. ٢ صحرا به سندرې وائی
او د خوشحالۍ چغې به وهی، دا صحرا به د لبنان د غرونو په
شان شنه وی او د کرمل غر په شان او شوکت والا او د
شارون پټو په شان به زرخېزه وی. نو هر يو کس به د مالِک

خُدائ شان او شوکت ووینی، او زمونږ د خُدائ پاک لوئی او
عظمت به ووینی. ٣ کوم لاسونه چې سترې شوی دی نو
هغې له طاقت ورکړه او هغه ګوډو له طاقت ورکړه چې د
کمزورۍ په وجه لړزیږی. ٤ څوک چې بې‌حوصلې شوی
دی نو هغوئ ته ووایه، "تکړه شئ او مۀ یرېږئ. خُدائ پاک
راروان دے چې تاسو بچ کړی، او ستاسو دشمنانو له سزا
ورکړی." ٥ نو د ړندو به سترګې وغړیږی، او د کڼو به
غوږونه اورېدل شروع کړی. ٦ ګوډ به د هوسۍ په شان
ټوپونه وهی، او ګونګیان به د خوشحالۍ سندرې وائی. په
صحرا کښې به چشمې راوځی او په بیابان کښې به د اوبو
نِهرونه بهیږی، ٧ د بلېدونکې شګې نه به تالاب جوړ شی، او
اوچه زمکه به د چینو نه ډکه شی. چرته چې ګیدړان اوسېدل،
نو هلته به د نمژنې زمکې واښۀ او لوخې راوټوکیږی. ٨
هلته به یو لوئ سړک وی، چې نوم به یې "د پاکوالی لار" وی.
ناپاک خلق به په دې باندې سفر نۀ کوی، ځکه چې دا لار
صرف هغه خلقو دپاره مخصوص شوې ده کوم چې په نېغه
لار ځی، او کم عقل خلق به په دې لار نۀ شی تلے. ٩ هلته
به زمریان نۀ وی، بد ځناور به په هغه لار باندې نۀ تېریږی او
نۀ به هلته پاتې کیږی. خو مالِک خُدائ چې څوک بچ کړی
وی نو هغوئ به په هغه لار باندې ځی. ١٠ هغوئ چې د چا
فدیه مالِک خُدائ ورکړې ده هغوئ به واپس راشی او سندرې
به وائی، څنګه چې یروشلم ته داخل شی نو د هغوئ زړونه به
همېشه د خوشحالۍ نه ډک وی، او هغوئ به دومره زیات
خوشحاله وی چې غم او پرېشانۍ به ترې وتښتی.

د اسوریانو یروشلم له دهمکی ورکول

۳۶ ۱ د حزقیاه بادشاه د بادشاهۍ په څوارلسم کال، د
اسور بادشاه سینحرب، د یهوداه د پَخو دېوالونو په ښارونو
باندې حمله وکړه او قبضه یې کړل. ۲ بیا د اسور بادشاه
خپل مشر آفسر ته حُکم وکړو چې حزقیاه بادشاه ته د یو
لوئ لښکر سره د لکیس نه یروشلم ته لاړ شی. نو آفسر په
هغه سړک ودرېدو چرته به چې دهوبیانو جامې وینځلې، دا د
هغه وَلې سره نزدې وو چې په دې کښې د بره ډنډ نه اوبهٔ
راتلې. ۳ نو د یهوداه درې کسان د هغهٔ سره مِلاوېدو له
راغلل یعنې، د خِلقیاه زوئ اِلیاقیم، چې هغه د محل مشر وو،
شبناه، د دربار منشی، او د آسف زوئ یوآخ، چا چې د هغه
زمانې تاریخ لیکلو. ۴ د اسور آفسر هغوئ ته ووئیل چې،
”حزقیاه ته ووایه چې، لوئ بادشاه د اسور بادشاه وائی چې
تهٔ په څهٔ باندې دومره زړَور یې؟ ۵ ستا خیال دا دے څهٔ
چې تشې خبرې د فوجی طریقه کار او طاقت ځائ نیولے
شی؟ د اسوریانو خِلاف په بغاوت کښې به څوک ستا په
خیال ستا مدد وکړی؟ ۶ تهٔ د مِصر نه طمع کوې؟ دا به
داسې وی لکه چې د لوخې د پانې نه امسا جوړه کړې او چې
کله په دې باندې زور واچوې نو دا به ستا لاس غوخ او
زخمی کړی. کله چې څوک د مِصر په بادشاه فِرعون
بهروسه وکړی نو هغه هم دغه شان دے. ۷ شاید چې تاسو
ووایئ، مونږ په مالِک خُدائ په خپل خُدائ پاک باندې
بهروسه لرو. خو دا څنګه کیدے شی؟ ولې چې حزقیاه خو د
مالِک خُدائ علاقائی عبادتخانې او قربانګاه ختمې کړې، کله
چې هغهٔ د یهوداه او یروشلم خلقو ته ووئیل چې صرف د

یروشلم قربانګاه وړاندې عبادت کوئ. ۸ نو اوس راشئ
او زمونږ د مالِک د اسور بادشاه سره يوه سودا وکړئ، زهٔ به
تاسو له دوه زره آسونه درکړم خو کهٔ تاسو د دې دپاره
دومره سړى پېدا کړل چې په دې باندې سورلى وکړى. ۹
تهٔ زما د مالِک د اسور د بادشاه د يو وړوکى آفسر مقابله هم
نهٔ شې کولے نو بيا د مِصر په جنګى ګاډى او آسونو باندې د
سوَرو کسانو فائده څهٔ؟ ۱۰ ستا خيال دا دے څهٔ چې ما د
مالِک خُدائ د مدد نه بغير ستا په مُلک حمله کړې ده او ستا
مُلک مې تباه کړے دے؟ ما ته مالِک خُدائ په خپله فرمائيلى
دى چې په دې باندې حمله وکړه او تباه يې کړه.“ ۱۱ نو
اِلياقيم، شبناه او يوآخ هغه آفسر ته ووئيل، ”صاحبه، تهٔ زمونږ
سره په آرامى ژبه کښې خبرې کوه ځکه چې مونږ په دې ښهٔ
پوهيږو. مونږ سره په عبرانۍ کښې خبرې مهٔ کوه، ځکه چې
په دېوال باندې ټول خلق دا اورى.“ ۱۲ هغهٔ ورته په جواب
کښې ووئيل، ”ستاسو خيال دا دے څهٔ چې زما بادشاه دا
پېغام صرف تاسو او ستاسو بادشاه له رالېږلے دے څهٔ؟ نه،
زهٔ هغه خلقو ته هم وايم کوم چې په دېوال ناست دى. ستاسو
په شان به هغوئ هم خپل غُل وخورى او خپلې متيازې به
وڅښى.“ ۱۳ بيا هغه آفسر ودرېدو او په عبرانۍ کښې يې
آواز وکړو، ”د اسور بادشاه پېغام په کولاو غوږونو واورئ.
۱۴ هغه تاسو له خبردارے درکوى چې حزقياه مهٔ پرېږدئ
چې دوکه درکړى. حزقياه تاسو نهٔ شى بچ کولے. ۱۵ او
هغه دې تاسو په دې دوکه نهٔ کړى چې په مالِک خُدائ يقين
وکړئ. دا خيال مهٔ کوئ چې مالِک خُدائ به ضرور تاسو بچ
کړى او چې هغه به زمونږ اسورى لښکر ستاسو د ښار قبضه
کولو نه ايسار کړى. ۱۶ حزقياه ته غوږ مهٔ نيسئ. د اسور

بادشاه تاسو له حُکم درکوی چې ما سره صُلح وکړئ د ښار
نه راوځئ او ما له راشئ. نو بيا به په تاسو کښې هر يو کس
خپلو د انګورو باغونو نه انګور خورئ او د خپلو اينځرانو د
ونو نه به اينځر خورئ او د خپلو کُوهو نه به اوبۀ څښئ. ١٧
بيا به زۀ راشم او تاسو به يو داسې مُلک ته بوځم لکه چې
ستاسو د مُلک په شان به وى، هلته به غله، مے، روټۍ او د
انګورو باغونه وى. ١٨ حزقياه دې درنه کم عقل جوړ نۀ
کړى چې دا خيال مو راولى چې مالِک خُدائ به تاسو بچ
کړى. د نورو قومونو خُدايانو د هغوئ مُلکونه د اسور بادشاه
نه بچ کړى دى څۀ؟ ١٩ د حمات او ارفاد خُدايان اوس
چرته دى؟ د سفروائم خُدايان چرته دى؟ ولې کوم معبود
سامريه زما نه بچ کړے شو څۀ؟ ٢٠ د هر مُلک خُدايانو کله
هم خپل مُلک زمونږ د سلطان نه بچ کړے دے څۀ؟ نو بيا
تاسو دا سوچ په څۀ بانديې کوئ چې مالِک خُدائ به يروشلم
زما نه بچ کړى؟“ ٢١ خو خلق خاموش وُو او يوه خبره يې
هم نۀ کوله ځکه چې حزقياه حُکم ورکړے وو چې، ”هغۀ له
جواب مۀ ورکوئ.“ ٢٢ نو د خِلقياه زوئ اِلياقيم، چې هغه د
محل مشر وو، شبناه، د دربار منشى، او د آسف زوئ يوآخ،
کوم چې د تاريخ ليکونکو مشر وو د خفګان نه خپلې جامې
وشلولې او حزقياه له واپس لاړل. او چې د اسور آفسر هغوئ
ته څۀ وئيلى وُو هغه يې ورته ووئيل.

د حزقياه د حضرت يشعياه سره مشوره کول

٣٧ ١ ځنګه چې حزقياه بادشاه د هغوئ بيان واوريدو،
نو هغۀ د خفګان نه خپلې جامې وشلولې، د ټاټ جامې يې

واغوستلې او د مالِک خُدائ کور ته ننوتو. ٢ هغۀ د محل
مشر آفسر اِلیاقیم، د دربار منشی شبناه او مشران اِمامان، د
آموص زوئ یشعیاه پېغمبر له ولېږل. هغوئ هم د ټاټ جامې
اغوستې وې. ٣ هغوئ هغۀ ته ووئیل، ”حزقیاه بادشاه
فرمائی، نن د خفګان، ملامتیا او شرم ورځ ده. مونږ د هغه
ښځې په شان یُو چې ماشوم یې پېدا کېدونکے وی، خو د
پېدا کېدو زور نۀ لری. ۴ شاید چې مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک به هغه د مشر آفسر خبرې اورېدلې وی څوک
چې خپل مالِک د اسور بادشاه رالېږلے وو چې د ژوندی
خُدائ پاک په حق کښې یې ګستاخی کړې ده. کله چې مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک اورېدلی دی نو کېدے شی چې
هغۀ ته د دې سزا ورکړی څۀ چې هغۀ وئیلی دی. نو د هغوئ
دپاره دُعا کوئ کوم خلق چې تر اوسه پورې ژوندی پاتې
دی.“ ۵ کله چې یشعیاه ته د حزقیاه بادشاه پیغام مِلاو
شو، ۶ نو هغۀ دا جواب ورولېږلو، ”مالِک خُدائ تا ته
فرمائی چې کومې خبرې تا اورېدلې دی د هغې په وجه مۀ
یرېږه، هغه خبرې چې د اسور بادشاه نوکرانو کړې دی په
هغې کښې یې زما، یعنې د مالِک خُدائ ګستاخی کړې ده.
٧ ګوره، زۀ به د هغۀ ذِهن بدل کړم او چې کله هغه یوه
افواه واوری نو هغه به خپل مُلک ته راواپس شی، او هلته به
یې په تُوره باندې د وژلو سبب وګرځم.“

د اسوریانو بله دهمکی ورلېږل

٨ د اسور مشر آفسر خبر شو چې بادشاه د لکیس نه تلے
دے او د لِبناه ښار خِلاف جنګ کوی، نو هغه هلته ورَغلو
چې مشوره ترې واخلی. ٩ بیا اسوریانو بادشاه له دا خبر

ورورسېدو چې مِصرے لښکر په هغوئ باندې د حملې کولو
دپاره راروان دے چې مشرى يې د ايتهوپيا ترهاقه بادشاه
کوى. کله چې هغه د دې نه خبر شو، نو هغۀ د يهوداه بادشاه
حزقياه له دا پيغام ولېږلو ١٠ چې هغۀ ته داسې ووائى، ”په
کوم خُدائ چې تاسو يقين کوئ هغۀ تاسو ته وئيلى دى چې
يروشلم به زما په قبضه کښې نۀ راځى، خو چې په هغۀ باندې
دوکه نۀ شئ. ١١ ګورئ، تاسو ته پته ده چې د اسور
بادشاهانو ټولو مُلکونو سره څۀ کړى دى، هغوئ يې مکمل
تباه کړى دى، نو تاسو به څنګه خلاص شئ؟ ١٢ زما پلار
نيکۀ د جوزان، حاران او رصف ښارونه تباه کړل، او د
بيتعدن خلق يې ووژل چې کوم په تلسار کښې اوسېدل، او
يو قوم هم خپلو معبودانو بچ نۀ کړے شو. ١٣ د حمات،
ارفاد، سفروائم، هينع او عِواه ښارونو بادشاهان چرته دى؟“
١٤ حزقياه بادشاه د پيغام وړونکو نه خط واخستلو او وې
ولوستلو. بيا هغه د مالِک خُدائ کور ته لاړو او خط يې هلته
د مالِک خُدائ په حضور کښې کېښودو، ١٥ او حزقياه
مالِک خُدائ ته دُعا وکړه چې، ١٦ ”اے مالِکه خُدايه، ربُ
الافواجه، د بنى اِسرائيلو خُدايه پاکه، ستا تخت د وزرو والا
مخلوق دپاسه دے، يواځې تۀ هغه خُدائ پاک يې، چې د دُنيا
په ټولو بادشاهانو حکومت کوې. تا زمکه او آسمان پېدا کړى
دى. ١٧ اوس، مالِکه خُدايه، مونږ ته غوږ ونيسه او چې په
مونږ څۀ کيږى هغې ته وګوره. هغه ټولې خبرې واوره چې
سينحرب يې ژوندى خُدائ پاک ته د بېعزتۍ دپاره کوى. ١٨
اے مالِکه خُدايه، دا رښتيا دى چې د اسور بادشاهانو ډېر
قومونه تباه کړى دى او د هغوئ زمکې يې شاړې کړې دى،
١٩ او د هغوئ معبودان يې سوزولى دى، خو دا رښتينې

خُدایان نهٔ وُو او تش د لرگی او کانی بُتان وُو چې انسانانو
جوړ کړی وُو. ۲۰ نو اوس، اے مالِکه خُدایه، زمونږ خُدایه
پاکه، مونږ د اسوریانو بادشاه نه بچ کړه، نو داسې د دُنیا ټولو
قومونو ته به پته ولگی چې صرف تهٔ خُدائ پاک یې."

بادشاه ته د یشعیاه پیغام

۲۱ بیا د آموص زوئ یشعیاه، حزقیاه له یو پیغام ولیږلو
چې، "مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی، په دې
وجه چې تاسو ما ته د اسور د بادشاه سینحرب په حقله دُعا
کړې ده، ۲۲ دا د مالِک خُدائ کلام دے چې د هغهٔ خلاف
یې ووئیلو، صیون لور تا ته سپک گوری او درپورې خندا
کوی، یېغله صیون لور د خندا نه سر خوځوی چې کله تاسو
تښتئ. ۲۳ تا چا پورې خندا وکړه او د چا بې‌عزتی دې
وکړه؟ تا د چا خلاف آواز اوچت کړو؟ تا چا ته د غرور په
نظر وکتل؟ دا د بنی اِسرائیلو مقدس ذات وو. ۲۴ د خپلو
پیغام وړونکو په ذریعه تا د مالِک خُدائ سپکاوے کړے
دے. تا دا لافې وهلې چې ما د بې‌شمیره جنگی گاډو سره د
لبنان د ټولو نه اوچت غرونه فتح کړی دی. ما هلته د دِیار
لوړې ونې او د نختر ښې ونې راوغورزولې دی او زهٔ د ځنگلو
هغه گڼو برخو ته رسیدلے یم. ۲۵ ما کوهی وکنستل او په
پردو مُلکونو کښې مې اوبهٔ وڅښلې او زما فوجیانو د پښو
سره د نیل دریاب اوچ کړو. ۲۶ ولې تا ته پته نهٔ وه چې ما د
دې هر څهٔ منصوبه ډېره د مخکښې نه جوړه کړې وه؟ او
اوس مې داسې وکړل او تا له مې دا طاقت درکړو چې د پَخو
دیوالونو ښارونه د خاورو په ډېرو بدل کړې. ۲۷ کوم خلق
چې هلته اوسېدل هغوئ بې‌وسه وُو، هغوئ یریدلی وُو او

مازغو يې کار نۀ کولو. هغوئ د واښو په شان کمزورى وُو، د
هغه واښو په شان چې په چت باندې په خپله رازرغون شوى
وى او چې کله ګرمه هوا وچليږى نو يک دم مړاوى شى. ۲۸
خو ما ته ستا د هر څۀ پته ده، چې څۀ کوې او چرته ځې
راځې. ما ته پته ده چې تۀ زما خِلاف څومره غضبناک يې.
۲۹ ستا د غضب او غرور نه زۀ خبر يم او اوس به زۀ ستا
په پوزه کښې پېزوان او ستا په خولۀ کښې قيضه واچوم او
چې په کومه لار راغلے يې نو په هغې به دې واپس ولېږم.“
۳۰ بيا يشعياه حزقياه بادشاه ته وفرمائيل، ”زۀ چې څۀ وايم
هغه رښتيا دى او دا د هغې ثبوت دے. په دې کال او په بل
کال به تۀ صِرف هغه غله خورې کومه به چې په خپله شوې
وى، خو په دريم کال به تۀ غله کرې او فصلونه به ريبې او د
انګورو باغونه به کرې او د هغې انګور به خورې. ۳۱ په
يهوداه کښې چې کوم کسان ژوندى پاتې دى، نو هغوئ به د
هغه بوټو په شان آباد شى چې جرړې يې په زمکه کښې ژورې
ځى او ميوه نيسى. ۳۲ نو ځکه د يروشلم نه به زما باقى
ژوندى پاتې خلق راوځى، او د صيون په غرۀ باندې ژوندى
پاتې خلق به خوارۀ شى. د مالِک خُدائ ربُ الافواج غيرت به
دا هر څۀ کوى. ۳۳ مالِک خُدائ د اسور بادشاه په حقله
داسې فرمائيلى دى، هغه به دې ښار ته نۀ ننوځى او نۀ به د
دې خِلاف يو غشے وولى. يو فوجى به هم د ډال سره دې
ښار ته نزدې رانۀ شى او د دې ګېرچاپېره محاصرې دپاره به
د خاورو ډېرى جوړ نۀ کړے شى. ۳۴ هغه چې په کومه لار
راغلے وى نو په هغې به واپس لاړ شى او دې ښار ته به نۀ
شى ننوتے. مالِک خُدائ داسې فرمائيلى دى. ۳۵ زۀ به د
خپل ځان او خپل خِدمت کوونکى داؤد د خاطره د دې ښار

دِفاع او حِفاظت کوم، او دا به بچ کوم.“ ۳۶ په هغه شپه د
مالِک خُدائ يوه فرښته د اسوريانو خېمو ته ننوتله او يو سل
او پينځهٔ اتيا زره فوجيان يې ووژل. او چې کله سحر وختی
خلق پاڅېدل نو هر طرف ته مړی پراتهٔ وُو. ۳۷ بيا د اسور
بادشاه سينحرب خېمې وويستلې او واپس خپل مُلک ته لاړو.
هغه نينوه ته ورسېدو او هلته ايسار شو. ۳۸ يوه ورځ چې
هغهٔ د خپل خُدائ نِسروک په عبادتخانه کښې عبادت کولو،
نو د هغهٔ دوو زامنو ادرمُلِک او شراضر هغه د خپلو تُورو
سره ووژلو او هغوئ بيا د اراراط مُلک ته وتښتېدل. د هغهٔ يو
بل زوئ اسرحدون د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د حزقياه بادشاه بيمارېدل او بيا روغېدل

۳۸ ۱ په هغه ورځو کښې حزقياه بادشاه دومره بيمار
شو چې مرګی حاله شو. د آموص زوئ يشعياه پېغمبر هغهٔ
سره مِلاوېدو له ورَغلو او هغهٔ ته يې وفرمائيل، ”مالِک خُدائ
تا ته فرمائی چې تهٔ خپل کارونه سر ته ورسوه ځکه چې تهٔ به
نهٔ بښهٔ کېږې. د مرګ تيارے وکړه.“ ۲ د دې اورېدو سره
حزقياه مخ دېوال ته واړولو او مالِک خُدائ ته يې سوال
وکړو، ۳ ”مالِکه خُدايه، هغه راياد کړه، چې ما په وفادارئ
سره ستا خِدمت کړے دے او هغه عمل مې کړے دے چې
ستا په نظر کښې صحيح وی.“ او هغهٔ ډېر په چغو چغو
وژړل. ۴ بيا د مالِک خُدائ کلام په يشعياه نازل شو چې،
۵ ”حزقياه له واپس لاړ شه او هغهٔ ته ووايه، ما يعنې مالِک
خُدائ، ستا د پلار نيکهٔ داؤد خُدائ پاک ستا دُعا اورېدلې ده
او ستا اوښکې مې ليدلې دی. زهٔ به تا پينځلس کاله نور

ژوندے وساتم. ۶ او زۀ به تا او د يروشلم دا ښار د اسور
بادشاه نه بچ کړم او هم زۀ به د دې ښار حِفاظت کوم.“ ۷
دا پېغام يې حزقياه ته واورولو او يشعياه ورته دا هم
وفرمائيل، ”مالِک خُدائ به درته يوه نښه وښائى چې هغه به
خپله وعده پوره کوى. ۸ ګوره، زۀ به د احاز د نمر د ګړۍ
سورے لس قدمه وروستو بوځم.“ نو هم داسې وشول
سورے لس قدمه وروستو لاړو. ۹ کله چې حزقياه د
بيمارۍ نه روغ شو، نو هغۀ دا حمدوثناء وليکل، ۱۰ ما وئيل
چې د ژوند په ښۀ دور کښې زۀ د مړو دُنيا ته روان يم، زما د
ژوند باقى ټول کالونه زما نه اخستے شوى دى. ۱۱ ما وئيل
چې د ژوندو په دې دُنيا کښې به زۀ بيا هيڅکله مالِک خُدائ
ونۀ وينم او نۀ به د دې دُنيا په اوسېدونکو کښې يو سړے
ووينم. ۱۲ زما ژوند په ختمېدو وو، د شپانو د هغه خېمې په
شان چې راکوزه کړے شوې وى، د هغه قالين په شان چې
مکمل کړے شوے وى او د کډۍ نه کټ کړے شوے وى.
ما وئيل چې خُدائ پاک زما ژوند ختموى. ۱۳ ټوله شپه ما
د درد په وجه چغې وهلې، دا داسې وُو لکه چې زمرے زما
هډُوکى ماتوى. ما وئيل چې خُدائ پاک زما ژوند ختموى.
۱۴ زما آواز نرے او کمزورے شوے وو، د طوطاګرکى او
بلبلې په شان مې چينګارے کولو، او د ګوګوشتکې په آواز
مې فرياد کولو. آسمان ته په کتلو سره زما سترګې سترې
شوې. اے مالِکه خُدايه، په ما باندې ظلم کيږى. زما مدد
وکړه. ۱۵ خو زۀ څۀ وئيلے شم؟ مالِک خُدائ ما سره
خبرې کړې دى او هغۀ دا هر څۀ په ما پخپله کړى دى. اوس
به زۀ خپل ژوند په عاجزۍ سره تېروم ځکه چې زۀ په دې
پرېشانۍ باندې غالب شوے يم. ۱۶ اے مالِکه خُدايه، ستا

تنبيه ښۀ ده، ځکه چې هم دا انسان د صحت او ژوند طرف
ته بوځی. تۀ ما روغ کړه او ژوندے مې پرېږده. ۱۷ يقيناً چې
دا سختی زما دپاره ښۀ وه. ځکه چې تا زۀ د مرګ نه بچ کړم
او زما ټول ګناهونه دې شاته وغورزول. ۱۸ خو په قبر کښې
هيڅ څوک ستا ثناء صِفت نۀ شی کولے، مړی ستا د
وفادارۍ طمع نۀ شی لرلے. ۱۹ صرف ژوندی ستا ثناء
صِفت کولے شی، لکه څنګه چې زۀ نن ستا ثناء صِفت کوم.
پلار خپلو بچو ته ستا وفاداری ښائی. ۲۰ مالِک خُدائ زما
روغولو ته تيار دے. مونږ به رباب غږوو او ستا ثناء صِفت
به کوُو، او چې ترڅو پورې مونږ ژوندی يُو نو ستا په کور
کښې به ستا ثناء صِفت کوُو. ۲۱ يشعياه د حزقياه نوکرانو
ته فرمائيلی وُو، ”د اينځر نه مرهم جوړ کړئ او په ناسور
يعنې دانه يې ورله وتړئ، نو هغه به روغ شی.“ ۲۲ او حزقياه
تپوس کړے وو، ”کومه نښه به دا ثابته کړی چې زۀ به بيا د
مالِک خُدائ کور ته لاړ شم؟“

د بابل پيغام وړُونکی

۳۹ ۱ تقريباً هم په هغه وخت د بابل بادشاه د بلدان
زوئ مرودک‌بلدان خبر شو چې حزقياه بادشاه بيمار وو او
اوس روغ شوے دے، نو مرودک‌بلدان ورله يو خط او يوه
تُحفه ولېږله. ۲ حزقياه پيغام وړونکو ته په خېر راغلے
ووئيل او هغوئ ته يې خپل سپين زر، سرۀ زر، خپلې
مصالحې او قيمتی تېل او ټول فوجی سامان او وسله
وښودل. د هغۀ د ګودام په کوټو کښې يا د هغۀ د بادشاهۍ په
بل ځائ کښې هم داسې څۀ پاتې نۀ شول چې هغۀ ورته

ښودلی نهٔ وُو. ۳ بیا یشعیاه پېغمبر حزقیاه بادشاه له لاړو
او تپوس يې ترې نه وکړو چې، ”دا سړی د کوم ځائ نه
راغلی دی او هغوئ تا ته څهٔ ووئیل؟“ حزقیاه ورته وفرمائیل،
”هغوئ د یو لرې مُلک، بابل نه راغلی دی.“ ۴ هغهٔ ورته
وفرمائیل، ”هغوئ په محل کښې څهٔ ولیدل؟“ حزقیاه ورته
وفرمائیل چې، ”هغوئ هر څهٔ ولیدل. د ګودام په کوټو کښې
داسې څهٔ نشته چې ما ورته ښودلی نهٔ وی.“ ۵ بیا یشعیاه
بادشاه ته وفرمائیل، ”مالِک خُدائ ربُ الافواج داسې فرمائی،
۶ یو داسې وخت راروان دے چې ستا په محل کښې هر یو
څیز، چې ستا پلار نیکهٔ تر ننه پورې جمع کړی دی، نو هغه به
بابل ته یوړے شی. هیڅ به هم پاتې نهٔ شی. ۷ ستا د خپل
اولاد نه به څهٔ بوتلے شی او هغوئ به د دې دپاره خصیان
کړے شی چې د بابل بادشاه په محل کښې خِدمت کوی.“
۸ نو حزقیاه بادشاه د دې په مطلب پوهه شو چې د هغهٔ په
ټول ژوند کښې به امن او سلامتیا وی، نو هغهٔ ورته وفرمائیل،
”تا چې ما له د مالِک خُدائ نه کوم پېغام راوړے دے هغه
ښهٔ دے.“

د خُدائ پاک د خلقو دپاره تسلی

۴۰ ۱ خُدائ پاک فرمائی، ”زما خلقو له تسلی ورکړئ،
زما خلقو له تسلی ورکړئ. ۲ د یروشلم خلقو سره ډیرې
په نرمه ژبه خبرې کوئ. او هغوئ ته ووایئ چې ستاسو د
خفګان ورځې ختمې شوې او اوس ستاسو ګناهونه معاف
شوی دی. ځکه چې د مالِک خُدائ د لاسه هغوئ ته د خپلو
ګناهونو یو په دوه سزا مِلاو شوې ده.“ ۳ په بیابان کښې د

نعرې وهونکی آواز دے، ”د مالِک خُدائ دپاره په بیابان کښې
لار جوړه کړئ. په صحرا کښې هغۀ ته لارې نیغې کړئ. ۴
هره دره به ډکه شی، هره غونډۍ او غر به هوار شی. کاږۀ به
نیغ کړے شی، او ناهمواره به هواره کړے شی. ۵ نو د
مالِک خُدائ جلال به راڅرګند شی، او ټول بنی آدم به هغه په
شریکه وګوری. مالِک خُدائ په خپله دا فرمائیلی دی.“ ۶
یو آواز ووئیل، ”چغه ووهه.“ نو ما تپوس وکړو، ”زۀ څۀ چغه
ووهم؟“ دا چې بنی آدم د واښو په شان دی، او د هغوئ
ښائست د ځنګلی ګل په شان دے. ۷ کله چې د مالِک
خُدائ هوا وچلیږی نو واښۀ اوچ شی او ګلونه مړاوی شی، نو
داسې دا د خلقو دپاره هم ده. ۸ نو، واښۀ اوچ شی او
ګلونه مړاوی شی، خو د مالِک خُدائ کلام د همېشه دپاره
قائم وی. ۹ اے صیونه، یو اوچت غر ته وخېژه او اعلان
وکړه. اے یروشلمه، د اوچت آواز سره چغه ووهه، او یرېږئ
مۀ. د یهوداه ښارېې ته ووایئ چې، ”ستاسو خُدائ پاک دا
دے راروان دے.“ ۱۰ ګورئ، مالِک خُدائ تعالیٰ لوئ
قدرت سره راروان دے، هغه به د طاقت سره حکومت
وکړی، د هغۀ اجر د هغۀ سره دے او د هغۀ انعام د هغۀ نه
مخکښې مخکښې روان دے. ۱۱ هغه به د یو شپون په شان
د خپلو ګډو ساتنه کوی، هغه به ګډُوری په خپل غېږ کښې
وړی او زړۀ سره به یې نزدې نیولی وی او ګډې به یې ډېر په
خیال سره ځان سره روانې کړې وی.

د خُدائ پاک ثانی نشته

۱۲ سمندر څوک په موټی کښې نیولے شی، یا څوک
آسمان د لاسونو په ذریعه ناپ کولے شی؟ د زمکې د خاورې

وزن چا معلوم کړے دے یا څوک په تله غرونه او د غرونو
غونډۍ تللے شی؟ ۱۳ مالِک خُدائ ته څوک ښودلے شی
چې داسې کوه؟ هغهٔ ته څوک ښودنه کولے شی یا مشوره
ورکولے شی؟ ۱۴ ولې مالِک خُدائ ته د چا د مشورې
ضرورت وی څهٔ؟ چې ورته پوهه ورکړی او د صحیح کارونو
طریقه ورته وښائی؟ یا کله چا هغهٔ ته عِلم ورکړے دے چې د
ښهٔ عِلم تېرولو چل ورته وښائی؟ ۱۵ نه، یقیناً چې قومونه د
مالِک خُدائ دپاره هیڅ هم نهٔ دی، په بالټۍ کښې د اوبو د یو
څاڅکی یا په تله کښې د دوړې نه زیات نهٔ دی، هغه ټوله دُنیا
داسې اوچتوی لکه چې د شګې یوه دانه وی. ۱۶ د لبنان په
ځنګلو کښې ټول ځناور خُدائ پاک ته د قربانۍ کېدو دپاره
لږ دی، او د دې ځنګلونو ونې د سوزېدونکو نذرانو د اور
بلولو دپاره ډېرې کمې دی. ۱۷ د هغهٔ په وړاندې ټول قومونه
هیڅ هم نهٔ دی، د هغهٔ په نظر کښې هغوئ نشت دی، هیڅ څیز
هم نهٔ دی. ۱۸ د خُدائ پاک مثال د چا سره ورکولے شی؟
تهٔ به څنګه ووائې چې د هغهٔ صورت څنګه دے؟ ۱۹ کاریګر
خو اول بُت جوړ کړی، بیا زرګر په هغې باندې سرهٔ زر
وخېژوی او د سپینو زرو په زنځیرونو باندې یې ښائسته
کړی. ۲۰ کوم سړے چې سرهٔ زر یا سپین زر نهٔ شی
اخستلے هغه به داسې لرګی خوښوی چې نهٔ ورَستیږی. هغه
یو ماهِر کاریګر لټوی چې یو داسې بُت جوړ کړی چې نهٔ
غورزیږی. ۲۱ تا ته پته نشته څهٔ؟ تا نهٔ دی اورېدلی څهٔ؟ تا
ته د شروع نه نهٔ وُو وئیلے شوی څهٔ؟ د دُنیا د شروع نه
واخله تر اوسه پورې تهٔ پوهه نهٔ شوې؟ ۲۲ خُدائ پاک د
زمکې نه بره په خپل تخت ناست دے، او هلته نه خلق لکه د
مُلخانو په شان ښکاری. هغهٔ آسمان د پردې په شان خور

کړې دې، د هغه خېمې په شان چې د اوسېدو دپاره وی.
۲۳ هغه طاقتور حکمرانان راټيټوی او په نشت باندې يې
بدلوی. ۲۴ هغوئ د وړو بوټو په شان دی، چې اوس اوس
راشنهٔ شوی وی او لږې لږې جرړې يې کړې وی. کله چې
مالِک خُدائ هوا راولېږی، نو دا اوچې شی او د خسنی په
شان والوځی. ۲۵ د هغه مقدس ذات مثال د چا سره
ورکولے شی؟ د هغهٔ په شان بل څوک شته؟ ۲۶ آسمان ته
وګوره. تا له چې په نظر کوم ستوری راځی دا چا پېدا کړی
دی؟ دا هغه ذات دے چې دا يې د لښکر په شان روان کړی
دی، هغهٔ ته پته ده چې دا ستوری څومره دی او هر يو ته
خپل خپل نوم اخلی. د هغهٔ قوت دومره زيات دے، چې د
دې نه يو هم نهٔ دے کم شوے. ۲۷ نو اے بنی اِسرائيلو،
تاسو شکايت ولې کوئ چې مالِک خُدائ ستاسو په تکليفونو
باندې خبر نهٔ دے يا چې ستاسو سره بےاِنصافی کيږی نو
تاسو وايئ چې هغه ستاسو خيال نهٔ ساتی؟ ۲۸ تاسو ته پته
نشته څهٔ؟ تاسو اورېدلی نهٔ دی؟ چې مالِک خُدائ د هميشه
دپاره خُدائ پاک دے، هغهٔ ټوله دُنيا پېدا کړې ده. هغه
هيڅکله نهٔ ستړے کيږی او نهٔ ستومانه کيږی. او د هغهٔ د
حکمت خاتمه نشته. ۲۹ هغه کمزورو او ستړو له طاقت
ورکوی. ۳۰ نو ځوانان هم ستړی ستومانه شی، او خراب
راوغورزيږی. ۳۱ خو چې څوک په مالِک خُدائ باندې يقين
ساتی نو هغوئ ته به يو نوے طاقت مِلاو شی. هغوئ به داسې
اوچت الوځی لکه چې د باز وزر ورته لګېدلی وی، هغوئ به
منډې وهی او نهٔ به ستړی کيږی، هغوئ به پېدل ګرځی او نهٔ به
ستومانه کيږی.

د خُدائ پاک د بنی اِسرائيلو اعتباری کول

۴۱ ۱ اے د لرې مُلکونو خلقو، خاموشۍ سره ما ته
غوږ ونيسئ. تيار شئ چې په عدالت کښې خپله مقدمه پېش
کړئ، تاسو ته به د خبرو کولو موقع مِلاو شی. راځئ چې په
يو ځائ دا فېصله وکړُو چې څوک په حقه دی. ۲ هغه
څوک وو چا چې فتح کوونکے د نمرخاتۀ نه راوستلو، او چې
چرته هم تلو نو هغۀ له به يې فتح ورکوله؟ هغۀ له به په قومونو
او بادشاهانو چا فتح ورکوله؟ د هغۀ تُورې به هغوئ داسې
وهل لکه چې خاوره وی. د هغۀ غشو به هغوئ د بوسو په
شان خوارۀ وارۀ کړل. ۳ هغه ورپسې دے او ښۀ په خير
سره روان دے، دومره تيز دے چې پښې يې په زمکه پوره نۀ
لګيږی. ۴ هغه څوک دے چې داسې يې وکړل؟ څوک دے
چې د شروع پيړۍ په پيړۍ آوازونه کوی؟ زۀ، مالِک خُدائ د
ابتدا نه موجود يم، او په انتها کښې به هم موجود يم. ۵ د
لرې مُلکونو خلقو دا ليدلی دی او يرېدلې دی، د دُنيا لرې
علاقې لړزيږی. او هغوئ يو بل ته راجخت شی او رانزدې
شی. ۶ هغوئ د يو بل مدد کوی او يو بل ته وائی چې،
”حوصله وکړئ.“ ۷ ترکاڼ د زرګر حوصله افزائی کوی،
او څوک چې بُت په ټکولو باندې هواروی د هغه سړی
حوصله افزائی کوی څوک چې دا په مېخونو يو ځائ کوی
او وائی، ”اوس ټيک دے.“ او بيا دا بُت هغوئ په مېخونو
باندې مضبوطوی چې ونۀ غورزيږی. ۸ خو اے زما
خِدمتګاره، بنی اِسرائيله، زما د دوست اِبراهيم اولاده. تاسو
هغه خلق يئ چې ما غوره کړی يئ، ۹ تاسو ما د دُنيا د
سرونو نه راوستلئ، ما تاسو د دې لرې ګوټونو نه راوغوښتلئ

او ما تاسو ته وفرمائيل، "تاسو زما خِدمت کوونکی يئ. ما
تاسو غوره کړئ او رد مې نۀ کړئ." ۱۰ يرېږئ مۀ، زۀ
ستاسو مل يم. زۀ ستاسو خُدائ پاک يم، د څۀ نه هم مۀ
وارخطا کېږئ. زۀ به تاسو مضبوط کړم او طاقت به درکړم،
زۀ به په خپل زورَور ښی لاس سره ستاسو حِفاظت کوم.
۱۱ ځوک چې تاسو ته غصه وی نو د شکست د شرم سره
به مخ شی. ځوک چې درسره جنګ کوی نو هغوئ به نيست
و نابود شی. ۱۲ تاسو به هغه ظالمان دشمنان لټوئ، خو
پېدا به يې نۀ کړئ ځکه چې هغوئ به د زمکې د مخ نه ورک
شی. ۱۳ زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم، زۀ تاسو
تکړه کوم او درته وايم چې، "مۀ يرېږئ، زۀ به ستاسو مدد
کوم." ۱۴ مالِک خُدائ فرمائی، "اے بنی اِسرائيلو، تاسو
وارۀ او کمزوری يئ، خو يرېږئ مه، زۀ به ستاسو مدد کوم.
زۀ د بنی اِسرائيلو مقدس ذات يم، زۀ هغه هستی يم ځوک چې
تاسو بچ کوی. ۱۵ ګورئ، زۀ به تاسو د درمند د تختې په
شان جوړ کړم، چې غاښونه يې تېرۀ وی. تاسو به غرونه ذرې
ذرې کوئ او تباه کوئ به يې، د غرونو غونډۍ به لکه د بوسو
په شان شی. ۱۶ تاسو به دا هوا ته وُلئ، باد به دا اخوا وړی،
او طوفان به يې خوارۀ وارۀ کوی. نو بيا به تاسو خوشحاله
يئ ځکه چې زۀ ستاسو مالِک خُدائ يم، تاسو به زما ثناء
صِفت کوئ، ځکه چې زۀ د بنی اِسرائيلو مقدس ذات يم. ۱۷
کله چې غريبانان او ضرورتمند اوبۀ لټوی، خو مومی يې نه،
او د هغوئ مرۍ د تندې نه اوچې شی، نو بيا به زۀ، مالِک
خُدائ د هغوئ سوال قبول کړم، زۀ، د بنی اِسرائيلو خُدائ
پاک به هغوئ هيڅکله پرې نۀ ږدم. ۱۸ زۀ به د خُشکو غرونو
په مينځ کښې سيندونه روان کړم او په واديانو کښې به د اوبو

چينې رواني کړم. زۀ به صحرا د اوبو په تالابونو بدله کړم او
اوچه زمکه به په بهيدونکو چينو بدله کړم. ۱۹ زۀ به په
صحرا کښې د دِيار ونې راشنې کړم، او د کيکر، د سر درو
ونې او د زيتُونو ونې به راشنې کړم. په خُشک مُلک کښې به
ځنګل راوټوکيږى، د نخترو، د صُندل د ونو او د سبر ونو
ځنګل به راوټوکيږى. ۲۰ زۀ به دا د دې دپاره کوم چې خلق
دا وګورى او پوهه شى، چې هغوئ پرې غور وکړى او پته
ورته ولګى چې د مالِک خُدائ قوت دا کړى دى. او د بنى
اِسرائيلو مقدس ذات دا پېدا کړى دى.“

د بُتانو څۀ حيثيت نۀ وى

۲۱ مالِک خُدائ فرمائى، ”تاسو د خپلو معبودانو په حق
کښې معامله وړاندې کړئ.“ د اِسرائيل بادشاه فرمائى، ”خپل
ښۀ دليلونه پېش کړئ. ۲۲ راشئ او پېشګوئې وړکړئ چې
څۀ به کيږى، نو چې پته راته ولګى کله به داسې وشى. عدالت
ته د تيرې زمانې واقعاتو وضاحت وکړئ، او مونږ ته ووايئ
چې د دې څۀ مطلب دے. ۲۳ مونږ ته ووايئ چې په
راتلونکى وخت کښې به څۀ کيږى، نو بيا به مونږ ته پته ولګى
چې تاسو خدايان يئ. څۀ نه څۀ خو وکړئ کنه کۀ هغه ښۀ
وى او کۀ بد، چې مونږ ګبراۀ شُو او ويريږو. ۲۴ خو تاسو
هيڅ هم نۀ يئ او ستاسو کار هم فضول دے، څوک چې تاسو
غوره کړى هغوئ د نفرت قابل دى. ۲۵ ما يو سړے د
شمال طرف نه راپارولے دے نو هغه راروان دے، هغه زما د
نوم درناوے کوى او هغه د نمرخاتۀ طرف نه راروان دے.
هغه به په حکمرانانو داسې ګرځى لکه چې په ختو ګرځى
داسې لکه چې کُلال په ختټه پښې ږدى. ۲۶ د شروع نه چا دا

اعلان وکړو نو چې مونږ ته به پته وے؟ د اول نه چا د دې
پېشګوئي وکړه چې مونږ ووايو چې هغه صحيح دے؟ هيچا
هم د دې اعلان او پېشګوئي نۀ ده کړې. هيچا هم ستا يوه
خبره هم نۀ ده اورېدلې. ۲۷ اول ما صيون ته د دې اعلان
وکړو، او ما يروشلم ته د خوشخبرۍ پېغام وړُونکی ولېږل.
۲۸ خو ما په معبودانو کښې داسې يو هم ونۀ ليدلو چې ما له
مشوره راکړی، او په دوئ کښې يو هم نشته چې زما د سوال
جواب راکړی. ۲۹ ګورئ، دا ټول معبودان بېکاره دی،
هغوئ هيڅ هم نۀ شی کولے، دا بُتان هسې تش کدوان دی.“

د مالِک خُدائ خِدمت کوونکے

۴۲ ۱ دا زما خادِم دے چا ته چې ما طاقت ورکړے
دے او څوک چې ما غوره کړے دے، زما محبوب چې روح
مې پرې خوشحاله دے. ما خپل روح په هغۀ سورے کړے
دے، او هغه به غېرو قومونو ته اِنصاف رسوی. ۲ هغه به
نۀ جنګ کوی، نۀ شور، او نۀ به په کوڅو کښې د هغۀ آواز
اورېدے شی. ۳ هغه به يوه کږه لوخه هم نۀ ماتوی او نۀ به
کمه بلېدونکې ډيوه مړه کوی. هغه به په وفادارۍ سره
اِنصاف قائم ساتی. ۴ هغه به نۀ بې‌حوصلې کيږی او نۀ به
نااُميده کيږی، هغه به په زمکه اِنصاف قائم کړی. لرې لرې
مُلکونه به د هغۀ د تعليماتو په انتظار وی. ۵ خُدائ پاک
آسمانونه پيدا کړل او خوارۀ يې کړل، هغۀ زمکه او چې په دې
کښې هر څۀ اوسيږی هغه يې پيدا کړل، هغۀ د زمکې ټولو
خلقو له ساه او ژوند ورکړو. او اوس خُدائ پاک خپل
خِدمت کوونکی ته وائی، ۶ ”ما، مالِک خُدائ صداقت

سره راوغوښتې، زۀ به تا د لاس نه ونیسم او محفوظ به دې ساتم. ستا په ذریعه به زۀ د ټولو خلقو سره یو لوظ وکړم، او ستا په ذریعه به زۀ قومونو له رڼا راوړم. ۷ تۀ به د ړندو سترګې وغړوې او هغه خلق به آزاد کړې چې کوم د قېدخانې په تیارۀ کښې پراتۀ دی. ۸ زۀ مالِک خُدائ یم. او هم دا زما نوم دے. زۀ به خپل جلال بل هیچا ته نۀ ورکوم، او زما په ثناء صِفت کښې به بُتانو ته هیڅ برخه نۀ ملاویږی. ۹ ما چې د کومو خبرو پېشګوئې کړې وه هغه رښتیا شوې دی. او اوس زۀ تاسو ته د نوؤ واقعو اعلان کوم. اوس به زۀ تاسو ته نوی خیزونه وښایم چې دا لا شوی هم نۀ وی.“

یو د ثناء صِفت، حمد

۱۰ مالِک خُدائ ته یو نوے حمد ووایئ، اے ټولې دُنیا، د هغۀ ثناء صِفت بیان کړئ. اے په سمندر کښې مسافرانو او د سمندر ټول مخلوقه، د هغۀ ثناء صِفت کوئ. اے لرې مُلکونو او په هغې کښې اوسېدونکو خلقو، د هغۀ حمد ووایئ. ۱۱ صحرا او د دې ښارونه دې د خُدائ پاک ثناء صِفت کوی، د قیدار د کلو خلق دې د هغۀ ثناء صِفت کوی. او څوک چې د سلع په ښار کښې اوسیږی هغوئ دې د غرونو د سرونو نه د خوشحالۍ چغې ووهی. ۱۲ کوم خلق چې په لرې مُلکونو کښې اوسیږی هغوئ دې د مالِک خُدائ ثناء صِفت او جلال بیان کړی. ۱۳ مالِک خُدائ د یو جنګیالی په شان جنګ له ځی، هغه به لکه د فوجی په شان جذبه کښې راشی او د جنګ نعرې به وهی او د خپلو دشمنانو خِلاف به خپل طاقت ښائی. ۱۴ خُدائ پاک فرمائی، ”زۀ د ډېر وخت نه خاموش وم، زۀ د ډېر وخت نه چُپ وم نو غږ مې نۀ کولو. خو اوس زۀ د

داسې ښځې په شان يم چې فرياد کوی او چغې وهی لکه چې ماشوم يې پېدا کيږی او ساه ساه يم. ۱۵ زۀ به غرونه او د غرونو غونډۍ تباه کړم او واښۀ او ونې به اوچې کړم. زۀ به د سيندونو نه اوچې زمکې جوړې کړم او د اويو تالابونه به يې اوچ کړم. ۱۶ زۀ به خپل ړاندۀ خلق روان کړم په هغه لار به يې بوځم چې هغوئ پرې هيڅکله سفر نۀ وی کړے. زۀ به د هغوئ وړاندې تيارۀ په رڼا بدله کړم او د هغوئ مخې ته هغه کندې کَپرې زمکه به هواره کړم. دا زما وعدې دی، او دا وعدې به زۀ پوره کړم. ۱۷ خو هر څوک چې په بُتانو ايمان لری، او ورته وائی چې تاسو زمونږ خُدايان يئ، نو هغوئ به سخت وشرميږی او رد به کړے شی.“

د بنی اِسرائيلو نۀ پوهېدل

۱۸ اے کڼو خلقو، واورئ. اے ړندو خلقو، ښۀ وګورئ.
۱۹ زما د خِدمت کوونکی په شان ړوند څوک دے؟ زما د پېغمبر په شان کُوڼ څوک دے څوک چې زۀ درلېږم؟ اګر چې ما هغۀ سره لوظ کړے دے خو بيا هم د مالِک خُدائ د خادِم په شان ړوند څوک نشته. ۲۰ اګر چې تاسو ډېر څۀ ليدلی دی، خو تاسو څۀ توجو نۀ ده ورکړې، اګر چې ستاسو غوږونه خبره واوری، خو تاسو يې نه اورئ. ۲۱ مالِک خُدائ د خپل صداقت د خاطره خوشحاله وو، چې خپل شريعت لوئ کړی او جلال ورکړی. ۲۲ خو اوس د هغۀ خلق لوټ کړے شوی او شوکېدلی دی، هغوئ ټول په کندو کښې ګېر کړے شوی دی او په قېدخانو کښې اچولے شوی دی. هغوئ نه د لوټ مال جوړ شوے دے، خو د هغوئ بچ کولو له هيڅ څوک هم رانۀ غلل. هغوئ نيولے شوی دی خو

هیچا هم ونهٔ وئیل چې، ”دوئ واپس کړئ.“ ۲۳ په تاسو
کښې به څوک دې ته غوږ ونیسی؟ د راتلونکی وخت دپاره به
څوک دې ته پام وکړی؟ ۲۴ اِسرائیلیان لوټ مارانو او
ډاکوانو ته چا حواله کړل؟ ولې دا مالِک خُدائ ونهٔ کړل، د
چا خِلاف چې مونږ ګناه کړې ده؟ هغوئ د هغهٔ په لاره باندې
تلو نه اِنکار وکړو، هغوئ د هغهٔ د شریعت نافرمانی وکړه.
۲۵ نو په دې وجه هغهٔ هغوئ ته د خپلې غصې زور وښودلو
او د جنګ سختی یې ورباندې راوسته. د هغهٔ غصه په ټول
اِسرائیل کښې د اور په شان بلېده، خو هغوئ ته هیڅ پته نهٔ
لګېده چې څهٔ کیږی، دا د هغوئ خلاف بلېده خو هغوئ ترینه
هیڅ سبق وانهٔ خستو.

د خُدائ پاک د خپلو خلقو د بچ کولو وعده کول

۴۳ ۱ اے بنی اِسرائیلو، هغه مالِک خُدائ چا چې تاسو
پېدا کړی یئ هغه فرمائی چې، ”یرېږئ مه، ځکه چې ما تاسو
په بیعه اخستی یئ. ما تاسو ته په نوم آواز کړے دے، تاسو
زما یئ. ۲ کله چې تاسو د سمندر په ژورو اوبو کښې
روان یئ، نو زهٔ به ستاسو مل یم، کله چې تاسو د سمندرونو
نه تېرېږئ نو ډوبیږئ به نه. کله چې تاسو په اور کښې
تېرېږئ، نو تاسو به نهٔ سوزئ، او د اور شُغلې به تاسو ته
نقصان نهٔ درکوی. ۳ زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
یم، زهٔ د بنی اِسرائیلو هغه مقدس ذات یم، چې ستاسو
خلاصونکے یم. ستاسو د آزادولو دپاره زهٔ مِصر ورکوم،
ستا په ځائ زهٔ ایتهوپیا او سِیبا ورکوم. ۴ زما په نظر
کښې تاسو قیمتی او عزتمند یئ، او تاسو په ما ګران یئ. نو په

دې وجه به زۀ ستاسو په ځائ خلق ورکړم او ستاسو د ژوند
په بدله کښې به زۀ قومونه ورکړم. ۵ يرېږئ مه، زۀ ستاسو
مل يم. زۀ به تاسو او ستاسو خلق د نمرخاتۀ طرف نه او د
نمرپرېواتۀ طرف نه راغونډ کړم. ۶ زۀ به شمال ته ووايم
چې هغوئ پرېږده چې لاړ شى او جنوب ته به ووايم چې
هغوئ مۀ ايساروه. زما زامن د لرې مُلکونو نه واپس راوله،
زما لونړه د زمکې د هر سر نه واپس راوله. ۷ هغه ټوک
چې زما خپل خلق دى، کوم چې ما د دې دپاره پېدا کړى دى
چې زما د جلال سبب جوړ شى.“ ۸ هغه خلق راولئ د چا
چې سترګې شته، خو هغوئ ړاندۀ دى، د چا چې غوږونه
شته، خو هغوئ کاڼۀ دى. ۹ قومونه دې راغونډ شى. د
هغوئ د معبودانو نه کوم يو د راتلونکى وخت پېشګوئي
ورکولے شى؟ چې څۀ اوس کېږى نو کوم يو د دې په حقله
مخکښې وئيلى وُو؟ هغه معبودان دې د دې ګواهان راولى چې
دا ثابت شى چې هغوئ په حقه دى، او چې ګواهي ورکړى
چې د هغوئ خبرې رښتيا دى. ۱۰ مالِک خُدائ وفرمائيل،
”اے بنى اِسرائيلو، تاسو زما ګواهان يئ، زما خِدمت کوونکى
يئ او ما غوره کړى يئ چې تاسو ما وپېژنئ او په ما به ايمان
ولرئ او پته درته ولګى چې صرف زۀ خُدائ پاک يم. زما نه
بغير بل يو خُدائ هم نشته، نۀ د دې نه مخکښې وو او نۀ به د
دې نه وروستو وى. ۱۱ زۀ، صرف زۀ مالِک خُدائ يم، او
زما نه بغير بل ژغورونکے نشته. ۱۲ هم ما ستاسو د
خلاصون اعلان وکړو او تاسو ته مې خلاصون درکړو، او
دُنيا ته مې ښکاره کړو. او ستاسو په مينځ کښې بل يو غېر
معبود هم داسې څۀ نۀ دى کړى، څۀ چې ما کړى دى.“
مالِک خُدائ فرمائى، ”تاسو زما ګواهان يئ چې زۀ خُدائ

پاک یم. ۱۳ زۀ خُدائ پاک یم او د همېشه دپاره به یم. زما د
طاقت نه هيڅ څوک هم نۀ شی بچ کېدلے، زۀ چې کوم کار
کوم نو هغه څوک ایسارولے شی؟“

د خُدائ پاک د فتحې لوظ

۱۴ د بنی اِسرائیلو مقدس ذات، هغه مالِک خُدائ چا چې
تاسو بچ کړئ هغه فرمائی، ”ستاسو د بچ کولو دپاره، زۀ به د
بابل خِلاف يو لښکر درولېږم، زۀ به د ښار دروازې
راوغورزوم، او د دې د خلقو د خوشحالئ چغې به په ژړا
بدلې شی. ۱۵ زۀ مالِک خُدائ، ستاسو مقدس خُدائ پاک
یم. زۀ د بنی اِسرائیلو خالق ستاسو بادشاه یم.“ ۱۶ مالِک
خُدائ فرمائی، ”ما په سمندر کښې يوه لار جوړه کړه، او د
زورَورو اوبو په مينځ کښې مې يوه لار جوړه کړه.“ ۱۷ هغۀ
يو طاقتور لښکر د تباهئ طرف ته بوتلو، يو داسې لښکر چې
جنګی ګاډئ او آسونه يې لرل. هغوئ پرېوتل او بيا را پا نۀ
څېدل، او د ډيوې د لمبې په شان ختم شول. ۱۸ ”د تېر
شوی وخت په واقعاتو پورې مۀ انښلئ او چې څۀ وړاندې
شوی وی نو د هغې خيال د زړۀ نۀ وباسئ. ۱۹ زۀ چې کوم
نوی کارونه کوم نو هغې ته ګورئ. هغه اوس شروع کېدو والا
دی، تاسو يې نۀ وينئ څۀ؟ زۀ به په بيابان کښې يوه لار جوړه
کړم او هلته به د اوبو نِهرونه جوړ کړم. ۲۰ ځنګلی ځناور،
ګيدړان او شترمرغ به زما درناوے کوی، ځکه چې زۀ به په
بيابان کښې اوبۀ ورکوم او په صحرا کښې به سيندونه روان
کړم د دې دپاره چې خپلو خلقو له اوبۀ ورکړم. ۲۱ دا هغه
خلق دی څوک چې ما د خپل ځان دپاره پيدا کړی دی، چې
هغوئ زما ثناء صِفت وکړی.“

د مالِک خُدائ خپل خلق بلل

۲۲ مالِک خُدائ فرمائی، ”اے بنی اِسرائیلو، ستاسو زړۀ
زما نه موړ شوے دے، او تاسو زما عبادت ونۀ کړو. ۲۳
تاسو ما له د ګډو خپلې سوزېدونکې نذرانې رانۀ وړلې، تاسو
د قربانو سره زما درناوے ونۀ کړو. په تاسو مې بوج وانۀ
چولو چې نذرانې مې درنه غوښتے وے او تنګ مې نۀ کړئ
چې خوشبودارې مصالحې مې درنه غوښتے وے. ۲۴ تاسو
زما دپاره خوشبودارې مصالحې وانۀ خستلې او نۀ مو د
خپلو څناورو د وازګې سره خوشحاله کړم. خو تاسو په ما
باندې ستاسو د ګناهونو بوج کېښودو، تاسو چې کوم بد عمل
کړے دے د هغې په وجه مو تنګ کړے یم. ۲۵ آو، زۀ هم
هغه خُدائ پاک یم چې د خپل ځان په خاطر ستاسو په
جرمونو پرده اچوم او ستاسو ګناهونه د خپل ذهن نه وباسم.
۲۶ راځئ چې عدالت ته لاړ شُو، خپل اِعتراض بیان کړئ.
خپله خبره پېش کړئ چې ثابته شی چې تاسو په حقه یئ. ۲۷
ستاسو پلار نیکۀ ګناه وکړه، او ستاسو مشرانو زما خِلاف
بغاوت وکړو، ۲۸ نو په دې وجه به زۀ د مقدس ځائ مشران
رسوا کړم او زۀ به بنی اِسرائیلیان مکمل تباهۍ او شرم دپاره
مخصوص کړم.“

د بنی اِسرائیلو دپاره د خُدائ پاک برکتونه

۴۴ ۱ مالِک خُدائ فرمائی، ”اے بنی اِسرائیلو، زما
خِدمت کوونکو، اے د یعقوب اولاده، اے زما غوره کړے
شوو خلقو اوس ماته غوږ ونیسئ. ۲ زۀ هغه مالِک خُدائ

یم چا چې تاسو پېدا کړی يئ، د کوم وخت نه چې تاسو پېدا
شوی يئ نو زهٔ ستاسو مدد کوم. اے يعقوبه زما خادِمه،
يريږه مه، اے بنی اِسرائيله، تهٔ ما غوره کړے يې، يريږه مه.
٣ زهٔ به تږی مُلک له اوبهٔ ورکړم او په اوچه زمکه به
نِهرونه روان کړم. زهٔ به ستاسو په بچو خپل روح نازل کړم
او ستاسو په اولاد به خپل برکتونه نازل کړم. ٤ هغوئ به د
داسې واښو په شان ترقی کوی چې سيرابه وی، د هغه
خاروَلو ونو په شان چې د اوبو د روانو نِهرونو په غاړه شوې
وی. ٥ خلق به وار په وار وائی چې، زهٔ د مالِک خُدائ يم.
هغوئ به راشی چې د بنی اِسرائيلو سره ملګری شی. په
هغوئ کښې به ځينې په خپل لاس د مالِک خُدائ نوم وليکی
او خپل ځان به د خُدائ پاک د خلقو نه يو کس ګڼی.“ ٦
مالِک خُدائ، څوک چې په بنی اِسرائيلو حکومت کوی او د
بنی اِسرائيلو حِفاظت کوی، هغه مالِک خُدائ ربُ الافواج
داسې فرمائی، ”زهٔ اولين او زهٔ آخرين يم، زما نه بغير بل يو
خُدائ هم نشته. ٧ زما په شان څوک دی؟ هغه دې آواز
وکړی او خپل دليلونه دې پېش کړی. هغوئ دې په ترتيب
سره ووائی څهٔ چې د پخوا نه شوی دی چې کله ما خپل قوم
قائم کړو. هغوئ دې د راتلونکی وخت د خبرو اعلان وکړی
چې څهٔ به کيږی. ٨ مهٔ يريږئ، چې ونهٔ يريږئ. ولې ما
تاسو ته ډېر مخکښې نهٔ وُو وئيلی چې څهٔ به کيږی؟ تاسو زما
ګواهان يئ. بل خُدائ پاک شته څهٔ؟ بل د پناه ځائ نشته چې
زهٔ ترې نه خبر يم.“

بُتان هيڅ هم نهٔ شی کولے

٩ هر څوک چې بُتان جوړوی نو هغوئ هيڅ هم نهٔ دی او

چې کومو ښيزونو ته هغوئ ډېر زيات خوشحالېږی هغه
بې‌فائدې دی. د بُت پرستانو نهٔ خو سترګې شته او نهٔ پکښې
عقل شته خو آخر به هم د شرم سره مخ شی. ۱۰ هغه څوک
دے چې ځان له يوه مجسمه يا بُت جوړوی او د هغې به ورته
هيڅ فائده نهٔ وی؟ ۱۱ ګورئ، هغوئ او د هغوئ ټول ملګری
به وشرميږی. کوم خلق چې بُتان جوړوی هغوئ صرف
انسانان دی. هغوئ دې راشی او په عدالت کښې دې پېش
شی، هغوئ به وېرېږی او د شرم سره به مخ شی. ۱۲ لوهار
د اوسپنې يوه ټکړه واخلی او د سکروټو په ذريعه په دې
باندې کار کوی. هغه د متو زور سره څټک وهی او د دې نه
يو بُت جوړ کړی. هغه اوږے شی او د لوږې نه يې طاقت
جواب ورکړی او د تندې نه يې رنګ زېړ شی. ۱۳ ترکاڼ د
لرګی ناپ واخلی. هغه په دې باندې کرښې وهی، دا لرګے د
خپل آوزار سره وتراشی او د يو بنی آدم شکل ترې نه جوړ
کړی، چې د يو انسان په شان ښائسته صورت لری، د دې
دپاره چې په يو بُت‌خانه کښې يې ولګوی. ۱۴ کاريګر د دِيار
ونې ووهی چې د هغې نه کار واخلی، يا د ځنګل د څېړئ ونه
يا د دِيار ونه خوښه کړی. يا هغه د نختر ونه وکَری او د باران
سره دا را غټه شی. ۱۵ يو کس به د ونې څهٔ حِصه د
خشاک دپاره استعمال کړی او د څهٔ حِصې نه به يې اور بل
کړی چې خپل ځان پرې تود کړی او روټۍ ورباندې پخه
کړی. او دا هم يو حقيقت دے چې د څهٔ حِصې نه به يې يو
بُت جوړ کړی او عبادت به يې کوی. ۱۶ هغه د څهٔ لرګو نه
اور بل کړی، هغه ورباندې غوښه سره کړی، وې خوری او
موړ شی. هغه ورباندې خپل ځان تود کړی او وائی، "دا
څومره تود او زبردست اور دے." ۱۷ کوم لرګے چې پاتې

شی نو د هغې نه يو بُت جوړ کړی او بيا ورته هغه تيټيږی او
عبادت يې کوی. هغه دې ته سوال کوی او ورته وائی، ”تهٔ زما
خُدائ يې، تهٔ ما بچ کړه.“ ۱۸ داسې خلقو ته هيڅ پته نهٔ وی
او نهٔ په څهٔ پوهيږی. د هغوئ په سترګو او زړونو باندې پرده
پرته وی، نو په دې وجه نهٔ هغوئ څهٔ وينی او نهٔ په څهٔ
پوهيږی. ۱۹ د بُتانو جوړونکی دومره عقل او پوهه نهٔ لری
چې سوچ پرې وکړی چې، ”څهٔ لرګی ما وسوزول. د څهٔ سره
مې روټۍ پخه کړه او د دې په سکارو مې غوښه سره کړه او
ومې خوړه. نو د دې پاتې لرګی نه به زهٔ بُت جوړوم او دې ته
به زهٔ سجده کوم؟“ ۲۰ دا داسې دی لکه چې څوک ايرې
خوری. هغه خپلو کم عقلو سوچونو بې لارې کړے دے. هغه
به په خپل زړهٔ کښې دا خبره هم نهٔ اچوی چې، ”زما په لاس
کښې چې کوم بُت دے هغه په رښتيا خُدائ نهٔ دے.“

مالِک خُدائ پېدا کوونکے او خلاصونکے دے

۲۱ مالِک خُدائ فرمائی، ”اے بنی اِسرائيلو، دا خبره ياده
ساتئ، تاسو زما خِدمت کوونکی يئ. ما تاسو د دې دپاره پېدا
کړئ چې زما خِدمت کوونکی يئ، او زهٔ به تاسو هيڅکله نهٔ
هېروم. ۲۲ ما ستاسو ګناهونه د وريځې په شان لرې کړې
دی. ما ستاسو ګناهونه داسې لرې کړې دی لکه چې نمر
سخت دُهند لرې کوی. ما له راواپس شئ، زهٔ هغه ذات يم
څوک چې تاسو بچ کوی.“ ۲۳ اے آسمانونو، د خوشحالۍ
نه چغې ووهئ، ځکه چې مالِک خُدائ هر څهٔ وکړل. د زمکې
ژورو ځايونو، چغې ووهئ. غرونو او د ځنګل هرې ونې، د
خوشحالۍ نه چغې ووهئ. مالِک خُدائ خپل خلق بنی
اِسرائيليان بچ کړل او خپله لوئی يې وښودله. ۲۴ مالِک

خُدائ ستاسو خلاصونکے فرمائی، ”زهٔ هغه ذات یم چا چې تاسو پېدا کړی یئ. زهٔ مالِک خُدائ یم، ما دا هر څیز پېدا کړے دے. ما په یواځې ځان په زمکه باندې آسمانونه وغزول، او زمکه مې پخپله خوره کړه. ۲۵ زهٔ د دروغو نبوت کوونکی دروغژن ثابتوم، او د فالګرو نه کم عقلان جوړوم. زهٔ د هوښیارانو خلقو خبرې غلطې ثابتوم او د هغوئ حِکمت په کم عقلتوب بدلوم. ۲۶ زهٔ د خپلو خِدمت کوونکو پېشګوئیانې پوره کوم او د خپلو پېغمبرانو منصوبې سر ته رسوم. زهٔ د یروشلم په حقله وایم چې خلق به بیا هلته اوسیږی، او د یهوداه ښارونو ته وایم چې دا به بیا جوړ شی. او دا به د کنډرو نه په ښارونو بدل شی. ۲۷ هم زهٔ ژور سمندر ته حُکم ورکوم چې، اوچ شه، زهٔ ستا ژوروالے اوچوم. ۲۸ زهٔ خورس ته وایم، تهٔ زما شپون یې، تهٔ به هغه کار کوې چې څهٔ درته زهٔ وایم یعنې، تهٔ به حُکم ورکړې چې یروشلم دې بیا جوړ شی او د خُدائ پاک د کور بنیادونه دې واچولے شی.“

د خُدائ پاک د خورس مقررول

۴۵ ۱ مالِک خُدائ خپل غوره کړے شوے خادِم خورس ته فرمائی، ”ما ستا ښے لاس نیولے دے، نو څکه چې تهٔ هر چرته ځې هلته به قومونه ستا تابع کړم، د بادشاهانو زور به ختم کړم، د ښارونو دروازې به ستا دپاره کولاو کړم او بندوم به یې نه. ۲ زهٔ به په خپله ستا نه وړاندې ځم، او غرونه به درته هوار کړم. زهٔ به د زېړو دروازې راوغورزوم او د دې د اوسپنې سیخونه به ټوټې ټوټې کړم. ۳ زهٔ به تا له د تورې تیارې او د پټو ځایونو نه خزانې

درکړم، نو بيا به تا ته پته ولګی چې زهٔ مالِک خُدائ يم، او
چې د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک يم څوک چې تا ته په نوم آواز
کوی. ۴ زما د خِدمت کوونکو او غوره کړے شوو بنی
اِسرائيلو د خاطره، زهٔ تا ته په نوم آواز کوم او تا له مې د
لوئ عزت لقب درکړے دے، اګر چې تهٔ ما نهٔ پېژنې. ۵ زهٔ
مالِک خُدائ يم، بل يو خُدائ هم نشته. زهٔ تا له طاقت
درکوم، اګر چې تهٔ ما نهٔ پېژنې. ۶ دا زهٔ د دې دپاره کوم
چې د دُنيا د يو سر نه تر بل سره پورې هر چا ته پته ولګی
چې زهٔ مالِک خُدائ يم او بل يو خُدائ هم نشته. ۷ زهٔ رڼا
او تيارهٔ دواړه پيدا کوم، سلامتی او بربادی دواړه زهٔ راولم.
زهٔ، مالِک خُدائ دا هر څهٔ کوم. ۸ اے آسمانه باران
وورووه او زمکه تازه کړه. اے وريځو، صداقت راوروئ.
زمکه دې دا جذب کړی چې خلاصون راوټوکيږی او دې
سره صداقت هم راوټوکيږی. ما، مالِک خُدائ دا پيدا کړی
دی."

د پېدايښت او د تاريخ مالِک خُدائ

۹ په هغهٔ باندې افسوس چې د خپل خالق سره جګړه
کوی، هغه داسې دے لکه چې د ماتو لوښو يو ټيکرے وی.
ولې خټه د کُلال نه تپوس کوی څهٔ چې، "تهٔ څهٔ جوړوې؟"
ولې ستا کوم جوړ شوے څيز ستا په حقله شکايت کوی
څهٔ؟ د هغهٔ هيڅ اختيار نشته. ۱۰ په هغهٔ باندې افسوس چې
خپل پلار ته وائی چې، "زهٔ دې ولې پيدا کړم؟" يا خپلې مور
ته ووائی چې، "تا ولې زهٔ داسې جوړ کړم؟" ۱۱ مالِک
خُدائ، د بنی اِسرائيلو مقدس ذات، کوم ذات چې هغوئ پيدا
کړی دی، هغه وائی، "تاسو څنګه زما د بچو په حقله ما نه

تپوس کولے شئ؟ څۀ چې ما جوړ کړی دی د هغې په حقله تاسو څنګه ما له حُکم راکولے شئ؟ ﴿۱۲﴾ زۀ هغه ذات يم چا چې زمکه پېدا کړه، ما بنی آدم پېدا کړل چې هلته اوسيږی. ما د خپل طاقت په ذريعه آسمانونه خوارۀ کړل، او هم ما په آسمان کښې ټول ستوری جوړ کړل. ﴿۱۳﴾ ما په خپله خورس راپاڅولے دے چې واک اختيار په لاس کښې واخلی او زما مقصد پوره کړی او کارونه سم کړی. زۀ به هم د هغۀ ټولې لارې سيدها کوم. هغه به زما ښار بيا جوړ کړی، او زما خلق به د قيد نه آزاد کړی. هغه به دا هر څۀ مفت کوی، نۀ به پېسې اخلی او نۀ تحفې.“ مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائيلی دی. ﴿۱۴﴾ مالِک خُدائ فرمائی، ”د مِصر او ايتهوپيا مال دولت به ستاسو وی، او د سبائيانو لوَړ لوَړ سړی به ستاسو غلامان وی، هغوئ به په تاسو پسې په زنځيرونو کښې روان وی. هغوئ به تاسو ته ټيټ شی او اِقرار به وکړی چې، خُدائ پاک ستاسو مل دے، صرف هغه خُدائ پاک دے. د هغۀ نه بغير بل خُدائ نشته.“ ﴿۱۵﴾ بېشکه تۀ هغه خُدائ يې څوک چې ځان پټ ساتی، اے د بنی اِسرائيلو خُدائ پاکه، خلاصونکيه. ﴿۱۶﴾ څوک چې بُتان جوړوی نو هغوئ به د شرم سره مخ شی، او هغوئ ټول به سپک شی. ﴿۱۷﴾ خو مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو مُلک بچ کوی، د يو نۀ ختمېدونکی خلاصون سره. او د دې خلق به کله تر آخره پورې هم بېعزته نۀ شی. ﴿۱۸﴾ مالِک خُدائ فرمائی، ”زۀ مالِک خُدائ يم، او بل يو خُدائ هم نشته.“ څوک چې دا وائی هغه خُدائ پاک دے. چا چې آسمانونه پېدا کړی دی، دا هغه ذات دے کوم چې زمکه پېدا کړه او جوړه يې کړه، او زمکه خوشې او شاړه پاتې نۀ شوه بلکې هغۀ دا د اوسېدلو قابله

جوړه کړه، چې ژوندے مخلوق په کښې اوسيږى. مالِک
خُدائ فرمائى، ”زۀ مالِک خُدائ يم ما نه غير بل مالِک نشته.
١٩ ما څۀ په پټه ځائ کښې پټې خبرې نۀ دى کړې. او نۀ
مې بنى اِسرائيلو ته دا وئيلى دى چې، ”بېشکه ما لټوئ، خو
تاسو به ما مومئ نه.“ زۀ، مالِک خُدائ يم او زۀ رښتيا وايم،
او څۀ چې صحيح وى نو زۀ د هغې اعلان کوم.“

معبودان د بابل حِفاظت نۀ شى کولے

٢٠ ”هغه ټول خلق چې د بادشاه د زوال نه پس ژوندى پاتې
يئ، راغونډ شئ، خپل ځانونه زما حضور کښې پېش کړئ.
څوک چې ځان سره د لرګى بُتان ګرځوى هغوئ په هيڅ هم
نۀ پوهيږى. چې کوم معبودان خلاصون نۀ شى ورکولے نو د
هغوئ نه دُعا ولې غواړى؟ ٢١ راشئ او خپله مقدمه په
عدالت کښې پېش کړئ، بېشکه اول د يو بل سره مشوره
وکړئ. ډېر پخوا دا پېشګوئى چا ورکړې وه؟ ولې ما مالِک
خُدائ ډېره موده مخکښې دا اعلان نۀ وو کړے؟ ځکه چې
بغېر زما نه بل يو خُدائ هم نشته. زۀ خلاصونکے او صادق
خُدائ يم. زما نه بغېر بل يو خُدائ هم نشته. ٢٢ اے د ټولې
دُنيا خلقو، اوس ما ته راوګرځئ او خلاصون حاصل کړئ.
صرف زۀ خُدائ پاک يم او زما نه بغېر بل يو خُدائ هم نشته.
٢٣ زما وعده رښتيا ده، او زما وعده به نۀ بدليږى. ما په
خپل ذات باندې قسم خوړلے دے، چې هره يوه ګوډه به ما
ته په سجده شى او هره ژبه به اِقرار وکړى. ٢٤ او وائى به
چې فتح او طاقت صرف د مالِک خُدائ په ذريعه ملاويږى،
خو هغه ټول څوک چې زما نه نفرت کوى نو هغوئ به زما
حضور ته راشى او شرم سره به مخ شى. ٢٥ خو د اِسرائيل

ټول اولاد به د مالِک خُدائ په نظر کښې صادقان شی او په
هغهٔ به فخر کوی.“

د بابل معبودان

۴۶ ۱ د بابل د معبودانو بيل او نبو سرونه ښکته وُو کله
چې دوئ راکوز کړے شول، او اوس هغه په څناورو باندې
بار دی، چې د ستړی شوو څناورو دپاره بوج دے. ۲ دا
دواړه معبودان ټيټ شول او پړمخې پرېوتل. هغوئ د بوج
جوړېدو نه بچ پاتې نهٔ شول او اوس په خپله جلاوطن شول.
۳ ”اے د يعقوب اولاده، ما ته غوږ ونيسئ، اے په بنی
اِسرائيلو کښې زما باقی پاتې شوو ټولو خلقو. د مور د خېټې
نه ما ستاسو پالنه کړې ده، چې کله تاسو پيدا شوی يئ نو د
هغې وخت نه زهٔ په تاسو پام کوم. ۴ زهٔ ستاسو خُدائ
پاک يم او زهٔ به ستاسو ساتنه کوم چې تاسو بوډاګان او
سپين سَری هم شئ. نو ما تاسو پيدا کړی يئ او ستاسو خيال
به ساتم، زهٔ به ستاسو ملاتړ يم او تاسو به بچ کوم.“ ۵
مالِک خُدائ فرمائی، ”تاسو به ما د چا سره برابروئ؟ زما په
شان بل څوک شته څهٔ؟ ۶ خلق خپلې کڅوړې کولاو کړی
او سرهٔ زر ترې نه غورزوی، هغوئ په تله سپين زر تلی.
هغوئ زرګر له پيسې ورکړی چې يو بُت ورله جوړ کړی، او
بيا ورته ټيټيږی او عبادت يې کوی. ۷ هغوئ دا خپلو اوږو
ته اوچت کړی او يو خوا او بل خوا يې وړی راوړی، او بيا په
يو ځائ کښې يې کېږدی او هلته ولاړ وی، خو چې چرته وی
نو د هغه ځائ نه حرکت نهٔ شی کولے. کهٔ څوک دې ته په
چغو فرياد وکړی، نو دا جواب نهٔ ورکوی او نهٔ هغه کس د

مصیبت نه بچ کولے شی. ۸ اے ګناهګارانو، دا یاد ساتئ،
او چې ما څۀ کړی دی هغه مۀ هېروئ. ۹ هغه رایاد کړئ
چې ډېره موده مخکښې شوی وُو، ځکه چې صرف زۀ خُدائ
پاک یم او زما په شان بل هیڅ څوک هم نشته. ۱۰ د شروع
نه ما د اَنجام پېشګوئې ورکوله، ما ډېر پخوا وئیلی دی چې
څۀ کېدونکی دی. ما وئیل چې زما منصوبې به نۀ ناکامه
کیږی، او چې زۀ به هغه هر یو کار کوم چې ما یې اراده کړې
وه. ۱۱ زۀ د نمرخاتۀ طرف نه یو ښکاری مارغۀ راغواړم، د
لرې مُلک نه به یو داسې سړے راشی چې زما منصوبه به
پوره کوی. څۀ چې ما وئیلی دی زۀ به هغه سر ته رسوم. او
چې کومه منصوبه ما جوړه کړې وی هغه به سر ته رسوم.
۱۲ اے ضدی خلقو، ما ته غوږ ونیسئ څوک چې د
خلاصون نه ډېر لرې یئ. ۱۳ ما خپل خلاصون نزدې
راوړے دے، هغه لرې نۀ دے. زما خلاصون راتلو کښې به
وخت نۀ لګی. زۀ به یروشلم بچ کړم او بنی اِسرائیلو ته به
خپل شان او شوکت وښایم.“

د بابل سره عدالت کېدل

۴۷ ۱ اے د پېغلې په شان بابله، د خپل تخت نه راکوز
شه، او په زمکه په خاورو کښې کښېنه. ځکه چې ستا په
تخت د ناستې وخت ختم دے. اے بابله، تۀ به بیا د
شهزادګۍ په شان نرم او نازک نۀ یې. ۲ د ژرندې کاڼے
واخله او اوړۀ مېده کړه. نقاب لرې کړه، خپلې ښائسته
جامې وباسه، پېنځې اوچتې کړه چې د نِهرونو نه پورې وځې.
۳ خلق به تا وګوری چې بربنډه یې، هغوئ به ستا شرمګاه

وګورې. زۀ به بدله واخلمه او هيڅ څوک به نۀ پرېږدم. ۴ د
بنى اِسرائيلو مقدس ذات مونږ په بيعه اخستى يُو، د هغۀ نوم
مالِک خُدائ ربُ الافواج دے. ۵ اے د بابليانو لورې، په
تيارۀ کښې خاموش کښېنه، نور به تا ته څوک د قومونو مَلِکه
نۀ وائى. ۶ زۀ خپلو خلقو ته غصه وم، ما هغوئ له داسې
سزا ورکړه چې تا ته مې حواله کړل. او تا په هغوئ باندې
هيڅ رحم ونۀ کړو، او په بوډاګانو دې هم ډېر درووند بوج
کېښودو. ۷ تا وئيل، "زۀ به هميشه مَلِکه يم." او هيڅکله
دې فکر نۀ دے کړے او نۀ دې د دې په اَنجام باندې غور
وکړو. ۸ نو اوس دا خبره واوره، اے د عېش سره مينه
لرونکې، تۀ خپل ځان محفوظ ګڼې او وائې، "هم زۀ يم. او زما
نه بغېر بل څوک نشته. زۀ به نۀ کله کونډه شم او نۀ
بې‌اولاده." ۹ خو په يوه لحظه او هم په يوه ورځ کښې به دا
دواړه کارونه درسره وشى. تۀ چې هر څومره د جادو نه کار
واخلې، خو ستا خاوند او بچى به ختم شى. ۱۰ تا خپل ځان
په بدعملئ کښې محفوظ وګڼلو، ستا خيال دا وو چې هيڅ
څوک دې نۀ وينى. خپل حِکمت او پوهې تۀ بې‌لارې کړې، او
تا د خپل ځان سره ووئيل چې، "هم زۀ يم. او زما نه بغېر بل
څوک نشته." ۱۱ داسې افت به په تا راشى، چې ستا يو
جادو منتر به هم دا منع کولے نۀ شى. تباهى به په تا باندې
راشى او هيڅ منښته به دا بندولے نۀ شى. وبا به په تا باندې
ناڅاپه راشى، او تۀ به د هغې دپاره تياره نۀ يې. ۱۲ خپل
جادو او کوډې ځان سره وساته، تا د وړوکوالى نه دا
استعمال کړى دى. کېدے شى چې دا ستا دپاره مددګار
ثابت شى، او تۀ په دې خپل دشمنان وېروى. ۱۳ تا له چې
کومې مشورې درکړے کېږى نو د هغې نه تۀ ستړے يې. ستا

نجومیان چرته دی، چې ستورو ته ګوری او میاشت په
میاشت پیشګویانې کوی؟ هغوئ دې راشی او څۀ چې
کېدونکی دی تا دې د هغې نه بچ کړی. ۱۴ هغوئ په اور
کښې د سوزېدونکی بوسو په شان دی چې خپل ځان د دې د
لمبو نه نۀ شی بچ کولے. دا به د سکرو اور نۀ وی چې انسان
ورته کښېنی او ځان ګرم کړی. ۱۵ هغوئ به تا مایوسه
کړی، چا سره چې تۀ د ځوانئ نه په وفادارئ چلېدلے یې. هر
یو به درنه په خپله مخه لاړ شی، او داسې به هیڅ څوک پاتې
نۀ وی چې تاسو بچ کړی.

خُدائ پاک د راتلونکی وخت مالِک دے

۴۸ ۱ اے د یعقوب خاندانه، دا خبره واورئ، تاسو چې
د بنی اِسرائیلو په نامه یادېږئ او د یهوداه اولاد یئ، او تاسو
چې د مالِک خُدائ په نوم قسم خورئ او د بنی اِسرائیلو
خُدائ پاک ته آواز کوئ، خو نۀ په کښې اخلاص شته او نۀ
سمه طریقه. ۲ تاسو د مقدس ښار اوسېدونکی یئ او وایئ
چې تاسو د بنی اِسرائیلو په خُدائ پاک باور کوئ، د چا نوم
چې مالِک خُدائ ربُ الافواج دے. هغه فرمائی، ۳ ”ما ډېر
پخوا پیشګوئې کړې وه چې څۀ به کیږی، او بیا مې ناڅاپه هم
دغه شان وکړل، او زما ټولې پیشګویانې رښتیا شوې. ۴ ما
ته پته وه چې تاسو به ضدیان یئ، ستاسو د مرئ
رګونه به د اوسپنې په شان کلک او ستاسو تندی به لکه د
متکور غوز په شان وی. ۵ نو ما ډېر پخوا ستاسو د
راتلونکی وخت پیشګوئې وکړه، د حالاتو بیان مې د وړاندې نه
وکړو، د دې دپاره چې تاسو دا دعویٰ ونۀ کړئ چې ستاسو

بُتانو او تراشلے شوو مجسمو د دې حُکم کړے وو. ۶ ما
چې د څۀ پېشګوئې کړې وه نو هغه هر څۀ شوی دی، خو
تاسو د هغې منلو نه اِنکار وکړو. اوس به زۀ تاسو ته د نوؤ
خبرو په حقله ووایم، دا هغه رازونه دی چې تاسو تر اوسه
پورې نۀ دی اورېدلی. ۷ په تېره زمانه کښې داسې څۀ نۀ
وُو شوی، بلکې هم اوس اوس دا ستا په عِلم کښې راغلل.
داسې څکه وشول چې تاسو ونۀ شئ وئیلے، چې مونږ ته
مخکښې نه د دې پته وه. ۸ ما ته پته وه چې تاسو ناقابلِ
اعتماد يئ، څکه چې تاسو د وړوکوالی نه په باغيانو مشهور
وئ. او هم دا وجه ده چې تاسو هيڅکله د دې په حقله نۀ دی
اورېدلی، او دا څکه د دې يوه خبره هم ستاسو غوږونو ته نۀ
ده رارسېدلې. ۹ زما د نوم د خاطره زۀ خپله غصه په قابو
کښې ساتم، زما د ثناء صِفت د خاطره زۀ خپل ځان ستاسو
د تباهۍ نه را ايساروم. ۱۰ ما تاسو صفا کړی يئ، خو داسې
نه لکه چې سپين زر صفا کيږی، بلکې ما تاسو صفا کړی
يئ، د مصيبت په بټۍ کښې مې آزمائيلی يئ. ۱۱ زۀ چې څۀ
کوم نو هغه زۀ د خپل خاطر په وجه کوم، زۀ نۀ غواړم چې
زما د نوم بې‌عزتی وشی او نۀ به په خپل جلال کښې چا له
برخه ورکړم، دا به زما وی او صرف زما به وی.“

مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خلاصونکے دے

۱۲ ”اے بنی اِسرائيلو، زما غوره کړے شوو، ما ته غوږ
ونيسئ. صرف زۀ خُدائ پاک يم، زۀ اولين او آخرين يم. ۱۳
ما په خپل لاس باندې د زمکې بنيادونه لګولی دی او زما ښی
لاس آسمانونه خوارۀ کړی دی. کله چې زۀ آواز ورکړم نو
دوئ ټول يو ځائ حاضر شی. ۱۴ ټولو خلقو، راغونډ شئ

او واورئ. په معبودانو کښې کوم يو د دې پېشګوئې ورکړې
ده؟ ما چې کوم سړے خوښ کړے دے هغه به په بابل حمله
وکړی، او د بابليانو خلاف به خپل زور استعمالوی. ١٥ زۀ
هغه څوک يم چې هغۀ ته مې آواز وکړو او راومې غوښتلو، د
هغۀ مې لاربښودنه وکړه او هغه به کاميابيږی. ١٦ نو اوس ما
له رانزدې شئ او چې زۀ څۀ وايم هغې ته غوږ ونيسئ. ما د
شروع نه صفا خبره کړې ده، او ما همېشه خپله خبره رښتيا
کړې ده.“ او زۀ اوس مالِک خُدائ تعالىٰ د خپل روح سره
رالېږلے يم.

١٧ د بنی اِسرائيلو مقدس ذات، مالِک خُدائ ستاسو
خلاصونکے فرمائی، ”زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
يم، هغه ذات چې ستاسو د خپلې فائدې دپاره تاسو ته ښودنه
کوی او هغه لار درته ښائی چې په کومه باندې درله تلل په
کار دی. ١٨ خو کۀ صرف تاسو زما حُکمونو ته پام کړے
وے. نو ستاسو امن به لکه د سيند په شان وو، او ستاسو
صداقت به د سمندر د چپو په شان وو. ١٩ ستاسو اولاد به
د شګو په شان ډېر او بېشمېره وے، او ما به هيڅ امکان نۀ
وے پرېښے چې د هغوئ نام و نشان زما د وړاندې نه ختم
شی.“ ٢٠ د بابل نه ووځئ. او د بابليانو نه وتښتئ. د
خوشحالئ سره د دې خبر چغه ووهئ، او د دُنيا تر ګُټ ګُټه
پورې دا خبره مشهوره کړئ چې، ”مالِک خُدائ خپل خِدمت
کوونکی بنی اِسرائيليان بچ کړی دی.“ ٢١ کله چې مالِک
خُدائ خپل خلق په خُشکه صحرا کښې روان کړل، هغوئ د
تندې په وجه د تکليف سره مخ نۀ شول. د هغوئ دپاره يې د
ګټ نه اوبۀ راوويستلې، هغۀ ګټ په مينځ ببل کړو او اوبۀ

ترې نه راوبهېدلې. ۲۲ مالِک خُدائ فرمائى، ”د شريرانو
دپاره سلامتى نشته.“

بنى اِسرائيليان، د قومونو دپاره رڼا

۴۹ ۱ اے لرې قومونو، ما ته غوږ ونيسئ، اے هغه
خلقو، چې لرې اوسېږئ. زما د پېدا کېدو نه مخکښې مالِک
خُدائ زۀ خوښ کړم او زۀ يې خپل خِدمت کوونکے مقرر
کړم. ۲ هغۀ زما خبرې د تُورې په شان تېرې کړې. او د
خپل لاس د سورى لاندې يې پټ کړم، هغۀ زۀ د غشى په شان
تېرۀ کړم او په خپل د غشو تيلۍ کښې يې پټ وساتلم. ۳
هغۀ ما ته وفرمائيل چې، ”تۀ زما خِدمت کوونکے بنى
اِسرائيل يې، ستا په وجه به زما نوم ته جلال ملاوېږى.“ ۴
خو ما ووئيل چې، ”زما محنت بې‌فائدې دے، ما خپل طاقت
بې‌فائدې او بې‌مقصده ضائع کړے دے، خو يقيناً چې زما
حق مالِک خُدائ سره دے او زما خُدائ پاک به ما له اجر
راکړى.“ ۵ خو زما د پېدا کېدو نه مخکښې، مالِک خُدائ
زۀ مقرر کړم، هغۀ زۀ د دې دپاره خپل خِدمت کوونکے جوړ
کړم چې د هغۀ خلق واپس راولم، او دا چې بنى اِسرائيليان د
هغۀ د حضور وړاندې راغونډ کړم. مالِک خُدائ ما له عزت
راکوى، او هغۀ ما له طاقت راکړے دے. ۶ هغه فرمائى،
”زما خِدمت کوونکيه، زۀ ستا دپاره يو لوئ مقصد لرم. تۀ به
نۀ صرف هغه بنى اِسرائيليان بحال کړې چې کوم ژوندى پاتې
دى، بلکې زۀ به تا د قومونو دپاره رڼا وګرځوم نو چې دغه
شان تۀ زما خلاصون ټولې دُنيا ته ورسوې.“ ۷ د بنى
اِسرائيل مقدس ذات او خلاصونکے هغه چا ته وائى چې د

چا نه سخت نفرت شوے دے، د چا نه چې قومونو نفرت
کړے دے چې دے د حکمرانانو خِدمت کوونکے دے،
”بادشاهان به تا وګوری او د عزت نه به درته پاڅیږی،
شهزادګان به هم وګوری، او هغوئ به تا ته د عزت نه ټیټیږی.
دا ځکه چې مالِک خُدائ خپل خِدمت کوونکے خوښ کړے
دے، د بنی اِسرائیلو مقدس ذات خپلې وعدې پوره کوی.“

د یروشلم بحال کېدل

٨ مالِک خُدائ فرمائی، ”کله چې ستاسو د بچ کېدو وخت
راغلو، نو ما په تاسو نظر وکړو او د مدد دپاره مې ستاسو
فریاد واورېدو. زۀ به ستاسو حِفاظت او ساتنه وکړم او
ستاسو په ذریعه به د ټولو خلقو سره یو لوظ وکړم. او زۀ به
یو ځل بیا تاسو په هغه مُلک کښې آباد کړم کوم مُلک چې
اوس شاړ او ویجاړ پروت دے. ٩ زۀ به قېدیانو ته ووایم
چې، تاسو آزاد یئ. او څوک چې په تیارۀ کښې وی نو هغوئ
ته به ووایم چې، رڼا له راوځئ. هغوئ به د هغه ګډو په شان
وی چې د غرونو په غونډو کښې څرېږی، ١٠ هغوئ به
هیڅکله نۀ اوږی شی او نۀ به کله تږی شی. د نمر او د صحرا
ګرمی به هغوئ نۀ تنګوی، د هغوئ مشری به هغه ذات کوی
چې څوک د هغوئ سره مینه کوی. او هغه به یې د اوبو چینو
له بوځی. ١١ زۀ به په غرونو کښې یو لوئ سړک جوړ کړم
او د خپلو خلقو دپاره به یوه لار جوړه کړم چې په هغې به
مزل کوی. ١٢ ګورئ زما خلق به د لرې لرې نه راځی، د
شمال طرف او د نمرپرېواتۀ طرف نه، او د سینم نه به
راځی.“ ١٣ اے آسمانه، د خوشحالئ چغې وهه. اے زمکې،
خوشحالی وکړه. اے غرونو، د خوشحالئ سندرې ووایئ.

ځکه چې مالِک خُدائ خپلو خلقو له تسلی ورکړې ده، او
هغه به په خپلو کړېدلو خلقو رحم وکړی. ۱۴ خو د يروشلم
خلقو ووئيل، "مالِک خُدائ مونږ پرېښی يُو. او هغهٔ مونږ هېر
کړی يُو." ۱۵ "هيڅکله نه. يو مور خپل د پيو ماشوم
هېرولے شی څهٔ؟ او چې کوم بچے ترې نه پېدا شوے وی نو
د هغهٔ سره به مينه نهٔ کوی څهٔ؟ کهٔ يوه مور خپل بچے هېر
هم کړی، خو زهٔ به تاسو هيڅکله هم هېر نهٔ کړم. ۱۶ ګوره
ما ستا نوم د خپلو لاسونو په تلو باندې ليکلے دے، او ستا
دېوالونه هميشه زما په وړاندې دی. ۱۷ خوک چې تا بيا
آبادول غواړی نو هغه زر واپس راروان دے، او چا چې تهٔ
تباه کړے يې نو هغوئ درنه ځی. ۱۸ ګېرچاپېره نظر
وګرځوه او وګوره. ستا خلق راغونډيږی او هغوئ کورونو ته
راروان دی. مالِک خُدائ فرمائی چې زما دې په خپل ذات
قسم وی، هغوئ به تا ته داسې راغونډ شی لکه څنګه چې په
ناوې کالی امبار وی. ۱۹ ستا مُلک تباه شوے وو او وران
ويجاړ وو، خو اوس چې خوک د اوسېدو دپاره ورله راروان
دی، نو دا مُلک به د هغوئ د اوسېدو دپاره ډېر وړوکے وی.
او چا چې تاسو په کنډرو کښې پرېښودئ نو هغوئ به ستاسو
نه لرې وی. ۲۰ ستاسو کوم خلق چې په جلاوطنۍ کښې
پېدا شوی وُو نو هغه خلق به يوه ورځ تا ته ووائی، دا مُلک
خو وړوکے دے، مونږ ته نوره زمکه په کار ده. ۲۱ بيا به تهٔ
په خپل زړهٔ کښې ووائې، دا دومره بچی ما له چا راکړل؟ زما
بچی خو ختم شوی وُو او نور بچی مې نهٔ کېدل. زهٔ جلاوطن
کړے شوے وم او شړلے شوے وم، دا بچی ما له چا
راکړل؟ زهٔ خو يواځې پاتې وم، دا بچی د کوم ځائ نه
راغلل؟" ۲۲ خُدائ تعالیٰ داسې فرمائی، "ګورئ، زهٔ به

قومونو ته اِشاره وکړم، او هغوئ به ستاسو زامن په غېږ کښې او ستاسو لوڼه په اوږو کورونو ته راولی. ﴿۲۳﴾ بادشاهان به ستاسو دپاره د پلارانو په شان وی او ستاسو خیال به ساتی، او د هغوئ مَلِکې به ستاسو او ستاسو د بچو دپاره د میندو په شان وی. هغوئ به ستاسو په وړاندې ټیټ شی او ستاسو په پښو دوړې به څټی، نو بیا به تاسو ته پته ولګی چې زۀ مالِک خُدائ یم، هر څوک هم چې زما د مدد په طمع وی نو هغه به نۀ شرمیږی.“ ﴿۲۴﴾ څوک د جنګیالی نه مالِ غنیمت اخستلے شی څۀ؟ یا څوک د یو ظالم کس نه قېدیان خلاصولے شی څۀ؟ ﴿۲۵﴾ خو مالِک خُدائ وفرمائیل، ”یقیناً چې د جنګیالی نه به قېدیان بوتلے شی، او د ظالم کس مالِ غنیمت به ونیولے شی. هر څوک هم چې تا سره جنګ کوی نو زۀ به هغوئ سره جنګ کوم، او هم زۀ به ستا د بچو حِفاظت کوم. ﴿۲۶﴾ چا چې په تا ظلم کړے دے زۀ به په هغوئ باندې د هغوئ خپله غوښه وخوروم، هغوئ به د خپلې وینې په څښلو سره د میو په شان په نشه کښې وی. نو داسې به بیا ټولو انسانانو ته پته ولګی چې زۀ مالِک خُدائ یم، زۀ هغه ذات یم څوک چې تاسو بچ کوی او تاسو آزادوی او د بنی اِسرائیلو طاقتور ذات یم.“

د مالِک خُدائ د سزا ورکولو طاقت لرل

۵۰ ﴿۱﴾ مالِک خُدائ فرمائی، ”د یهوداه خلقو راشئ، او ما ته هغه طلاق نامه وښایئ چې ما ستاسو مور له ورکړې وه او ستاسو مور مې پرېښوده. هغه طلاق نامه چرته ده؟ او یا ما ته هغه قرض ورکوونکے وښایئ چې ما د خپل قرض په

وجه تاسو ورته حواله کړی وئ هغه چرته دے؟ ګورئ هم ستاسو د خپلو ګناهونو له وجې خرڅ کړے شوئ او ستا د خپلو ګناهونو په وجې ستاسو مور وشړلې شوه. ۲ چې زۀ راغلم نو څوک هم نۀ وو، ولې؟ چې ما آواز وکړو نو چا هم جواب رانۀ کړو، ولې؟ ولې زما لاس دومره کمزورے وو څۀ چې تاسو مې خلاصولے نۀ شوئ؟ ولې زۀ دومره کمزورے يم څۀ چې تاسو بچ کولے نۀ شم؟ زما يو حُکم سره سمندر اوچ شی او سيندونه په صحرا بدل شی، او بغير اوبو نه کبان مړۀ شی او هر طرف ته بدبوئ خوره شی. ۳ هم زۀ آسمان باندې توره کپړه اچوم او هم زۀ هغې ته د غم جامې اچوم.“

د مالِک خُدائ د خِدمت کوونکی تابعداری

۴ خُدائ تعالیٰ ما له د يو اُستاذ ژبه راکړې ده، د دې دپاره چې ستړو خلقو له تسلی ورکړم. هر سحر هغه ما پاڅوی او هغه زما په زړۀ کښې دا جذبه اچوی چې د هغۀ ښودنې ته غوږ ونيسم. ۵ خُدائ تعالیٰ ما ته صفا وينا کړې ده، او ما د هغۀ نه سرکشی نۀ ده کړې او نۀ د هغۀ نه اوړيدلے يم. ۶ چا چې زما وهل غوښتل ما هغوئ ته خپله ملا وړاندې کړه، چا چې زما نه ږيره ويستله ما هغوئ ته خپل مخ وړاندې کړو. ما د هغوئ د بې‌عزتئ او توکانو نه خپل مخ نۀ دے پټ کړے. ۷ خو خُدائ تعالیٰ زما مدد کوی نو زما بې‌عزتی به نۀ کيږی. ما د هغۀ د مرضئ پوره کولو کلکه اراده کړې ده. ما ته پته ده چې زۀ به د شرم سره نۀ مخ کيږم. ۸ څوک چې ما ته صداقت ښائی هغه نزدې دے، څوک دا جرأت کولے شی چې په ما اِلزامونه ولګوی؟ زما مخالف چرته دے چې په ما اِلزام ولګوی. هغه دې رامخامخ شی. ۹ هم

خُدائ تعالیٰ زما ملګرتيا کوی، نو څوک به ما مجرم ثابت
کړی؟ په ما باندې ټول اِلزام لګوونکی به ورک شی هغوئ به
داسې ختم شی لکه چې کپړه چينجو خوړلې وی. ۱۰ په
تاسو کښې څوک د مالِک خُدائ نه يريږی او د هغهٔ د خِدمت
کوونکی آواز منی؟ څوک چې په تيارهٔ کښې روان وی هيڅ
رڼا ورسره نهٔ وی خو بيا هم دې د هغهٔ ايمان په مالِک خُدائ
وی او د هغهٔ توکل دې په خُدائ پاک باندې وی. ۱۱ خو
تاسو خلق څوک چې خپل ځانونه بَلو غشو سره وسله بند
کړئ، نو هم د خپل اور د شغلو په رڼا کښې لاړ شئ. زما د
لاس نه به تاسو ته هم دا اجر ملاويږی، تاسو به سخت درد
کښې راپريوځئ.

د يروشلم دپاره د تسلی خبرې

۵۱ ۱ ”ما ته غوږ ونيسئ، څوک چې صداقت غواړئ،
او د مالِک خُدائ لټون کوئ. د هغه ګټ په حقله سوچ وکړئ
د کوم نه چې تراشلے شوی يئ، د هغه کان په حقله سوچ
وکړئ چې د کوم نه تاسو راويستلے شوی يئ. ۲ د خپل
پلار نيکهٔ اِبراهيم او مور ساره په حقله سوچ وکړئ، چې تاسو
يې زيږولی يئ. کله چې ما اِبراهيم راوغوښتلو، نو هغه
بېاولاده وو، خو ما هغهٔ له برکت ورکړو او ډېر اولاد مې
ورکړو. ۳ يقيناً چې مالِک خُدائ به بيا صيون له تسلی
ورکړی. او د هغې په ټولو کنډرو به ترس وکړی. د هغې
صحرا به د باغِ عدن په شان ګلستان کړی، د هغې بنجره
زمکه به د مالِک خُدائ د باغ په شان شی. هلته به خندا او
خوشحالی وی، او د ثناء صِفت او د شکرانې حمدونه به

وئيلے شی. ۴ زما خلقو بنی اِسرائيلو، ما ته غوږ ونيسئ،
زهٔ چې څهٔ وايم هغې ته توجو وکړئ، زهٔ به قومونو ته خپل
تعليمات وښايم، زما اِنصاف به د هغوئ دپاره رڼا وی. ۵
زما رحم او اِنصاف زر راروان دی. زما خلاصون په لاره
دے. زما مضبوط لاس به قومونو له اِنصاف راوړی. لرې
مُلکونه زما انتظار کوی، هغوئ په دې طمع دی چې بچ يې
کړم. ۶ بره آسمان ته وګورئ، او لاندې زمکې ته وګورئ.
آسمانونه به د لوګی په شان ورک شی، او زمکه به د زړې
چِړړې په شان ورَسته شی، او د دې ټول خلق به د مچانو په
شان مړهٔ شی. خو زما خلاصون به د همېشه دپاره وی، او
زما صداقت به هيڅکله نهٔ ختميږی. ۷ اے هغه خلقو چې
څوک په صداقت پوهېږئ، ما ته غوږ ونيسئ، اے هغه خلقو
چې د چا په زړُونو کښې چې زما تعليم اچولے شوے دے.
کله چې خلق په تاسو پورې خندا کوی يا ستاسو بې‌عزتی
کوی، نو مهٔ يرېږئ، ۸ ولې چې چينجی به هغوئ لکه د
کپړې په شان وخوری، او چينجی به يې لکه د وړی په شان
وخوری. خو زما صداقت به تر همېشه پورې وی، او زما
خلاصون به تر ټولو نسلونو پورې قائم وی.“ ۹ اے مالِکه
خُدايه، پاڅه. ويښ شه او زمونږ مدد وکړه. د خپل طاقت نه
کار واخله او مونږ بچ کړه، خپل طاقت داسې استعمال کړه
لکه څنګه دې چې مخکښې استعمالولو. دا تهٔ وې چې
سمندری بلا راحب دې ټوټې ټوټې کړه. ۱۰ دا هم تهٔ وې چې
سمندر دې اوچ کړو او په اوبو کښې دې لار جوړه کړه، نو
چې هغه څوک په دې ژور سمندر کښې تېر شی چې کوم دې
بچ کول. ۱۱ د چا فديه چې مالِک خُدائ ورکړې ده نو
هغوئ به راواپس شی، او څنګه چې صيون ته ننوځې نو د

خوشحالئ نه به چغې وهی او سندرې به وائی. هغوئ به د
همېشه دپاره خوشحاله وی، او د غم او پرېشانئ نه به په امن
وی. ١٢ ”زۀ، صرف زۀ تاسو له تسلی درکوم. نو بیا تاسو د
انسانانو نه ولې یرېږئ، چې هغوئ د واښو نه هم زر فنا
کېږی؟ ١٣ تاسو هغه مالِک خُدائ هېر کړے دے چا چې
پېدا کړئ، چا چې آسمانونه خوارۀ کړل او چې د زمکې
بنیادونه یې ولګول؟ تاسو هر وخت د هغه خلقو نه ولې په یره
کښې یئ څوک چې د غصې نه په تاسو باندې ظلم زیاتے
کوی، څوک چې ستاسو د تباه کولو دپاره تیار دی؟ اوس د
هغوئ غصه چرته ده؟ ١۴ قېدیان به زر راخلاص شی،
هغوئ به په قېدخانه کښې نۀ مری او د هغوئ سره به د
خوراک کمے نۀ وی. ١۵ زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ
پاک یم، سمندر ما راپاڅولو او د دې چپې مې غضبناکې
کړې. زما نوم مالِک خُدائ ربُ الافواج دے. ١۶ ما خپل
کلام ستاسو په ژبه ګویا کړو، او د خپل لاس د سورى لاندې
مې تاسو پټ کړئ، آسمانونه مې خوارۀ کړل او د زمکې
بنیادونه مې کېښودل، او ما یروشلم ته وفرمائیل، تاسو زما
خلق یئ.“

د یروشلم د مشکلاتو ختمېدل

١٧ ویښ شه. ویښ شه. پاڅه ودرېږه اے یروشلمه. تا د
مالِک خُدائ د لاس نه هغه جام څښلے دے کوم چې د هغۀ
د غصې نه ډک وو، دا جام تا تر آخری قطرې پورې وڅښلو
کوم چې د نشه ورو شرابو نه ډک وو. ١٨ ستا چې څومره
زامن شوی دی په هغوئ کښې یو هم نشته چې ستا رهنمائی
وکړی، تا چې څومره زامن لوئ کړی دی په هغوئ کښې یو

هم نشته چې تا د لاس نه ونيسي او بو دې ځی. ۱۹ په تا
باندې دوه افتونه راغلي دی يعنې تباهی او بربادی، جنګ او
قحط. خو څوک پاتې دی چې تا سره همدردی وکړی؟ او
څوک پاتې دې چې تا له تسلی درکړی؟ ۲۰ ستا خلق د
کمزورئ د وجې نه په هره کوڅه کښې غورزيږی، هغوئ
بېمددګاره لکه د هوسۍ په شان په جال کښې انښتی دی. او
د مالِک خُدائ غضب په هغوئ نازل دے او خُدائ پاک
هغوئ رټلی دی. ۲۱ اے تاسو چې په مصيبت کښې ګېر يئ
واورئ، څوک چې په نشه کښې يئ خو د ميو له وجې نه نه.
۲۲ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک چې د خپل قوم دپاره
جنګيږی داسې فرمائی، ”ګورئ، ما دا د نشه ورو شرابو نه
ډک جام ستاسو د لاس نه لرې کړے دے، نو تاسو به نور
زما د غصې د جام نه نۀ څښئ. ۲۳ دا به زۀ هغه خلقو له
ورکړم چا چې په تاسو باندې ظلم زياتے کولو، هغه خلقو له
چا چې تاسو په کوڅو کښې څملولئ او پښې به يې درباندې
کېښودې او په تاسو به ګرځېدل.“

د خُدائ پاک د يروشلم بچ کول

۵۲ ۱ اے يروشلمه، پاڅه، ويښ شه. خپلې د طاقت
جامې واغونده. اے مقدسې ښارېې، د شان او شوکت والا
جامې واغونده. ناسنته او ناپاک خلق به هيڅکله ستا په
دروازو بيا درننه نۀ وځی. ۲ اے يروشلمه، د ځان نه
خاورې وڅنډه او پاڅه او په تخت کښېنه. اے د صيون قېد
شوې لورې، د غلامۍ زنځيرونه د خپلې غاړې نه وشلوه. ۳
مالِک خُدائ فرمائی، ”کله چې تاسو غلامان شوئ، نو

ستاسو په سر پېسې نۀ وې ورکړے شوې، او چې کله تاسو
آزادولے شئ نو ستاسو په سر به پېسې نۀ شي ورکولے.“
۴ مالِک خُدائ تعالىٰ فرمائی، ”ډېره موده وړاندې زما خلق
مِصر ته د څۀ مودې دپاره لاړل، خو اوس اسوريان بغېر د
څۀ وجې په هغوئ باندې ظلم زياتے کوی.“ ۵ مالِک
خُدائ فرمائی، ”او په بابل کښې هم هغه کار شوے دے يعنې،
زما خلق قېديان دی او د هغوئ په سر هيڅ پېسې نۀ دی
ورکړے شوې. څوک چې په هغوئ حکومت کوی نو هغوئ
هر وخت زما د نوم سپکاوے کوی. ۶ نو داسې به زما
خلقو ته زما د نوم پته وی، او داسې به هم په هغه ورځ هغوئ
ته پته ولګی چې هم زۀ کلام کوم او زۀ حاضر يم.“ ۷ د
هغوئ قدمونه څومره ښکلې دی چې په غرونو باندې روان
دی او زېرے راوړی. ځکه چې هغه به د امن و امان پېغام او
د خلاصون اعلان کوی، او صيون ته به وائی، ”ستا خُدائ
پاک بادشاه دے.“ ۸ څوک چې د ښار حفاظت کوی نو
هغوئ د خوشحالۍ چغې وهی، هغوئ په خپلو سترګو باندې
ګوری چې مالِک خُدائ صيون ته واپس راروان دے. ۹
اے د يروشلم کنډرو، په يو ځائ د خوشحالۍ سندرې ووايئ.
مالِک خُدائ به خپل ښار بچ کړی او خپلو خلقو له به تسلی
ورکړی. ۱۰ مالِک خُدائ به د خپل مقدس طاقت نه کار
واخلی، خُدائ پاک به خپل خلق بچ کړی، او ټول قومونه او
ټوله دُنيا به په خپلو سترګو دا وګوری. ۱۱ ځئ، ځئ، د دغه
ځائ نه ځئ. چې يو ناپاک څيز له هم لاس ورنۀ وړئ، څوک
چې د مالِک خُدائ د کور سامان وړی تاسو خپل ځانونه
پاک وساتئ او لاړ شئ. ۱۲ ضروری نۀ ده چې تاسو په منډه
لاړ شئ، او نۀ تاسو ته اچانک د تېښتې ضرورت شته، ولې

چې مالِک خُدائ به ستاسو نه وړاندې ځی، د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک به د وروستو نه ستاسو حِفاظت کوی.

کړيدلے خِدمت کوونکے

۱۳ ګورئ، زما خِدمت کوونکے به په خپل کار کښې کامياب شی، د هغهٔ به ډېر زيات عزت کيږی. ۱۴ خو کله چې يې هغه وليدو نو ډېر خلق حېران شول، د هغهٔ شکل صورت داسې خراب وو چې هغه د نورو انسانانو په شان نهٔ ښکاريدو. ۱۵ اوس به ډېر قومونه هغهٔ ته حېران شی، او د هغهٔ په وړاندې به د بادشاهانو د خولې نه خبرې نهٔ وځی. ځکه چې هغوئ به هغه څهٔ وګورى چې د څهٔ ورته وئيلے شوی نهٔ وی، او هغوئ به په هغه څهٔ پوهه شی د څهٔ چې يې اوريدلی نهٔ وی.

۵۳

۱ زمونږ په پېغام چا يقين کړے دے؟ مالِک خُدائ خپل قوت په چا ظاهر کړے دے؟ ۲ د مالِک خُدائ په وړاندې زما خِدمت کوونکی داسې وده وکړه لکه څنګه چې يو نرم تېغ په زمکه جرړې نيسی. هغهٔ څهٔ شان شوکت او حُسن نهٔ لرلو چې د هغې په وجه مونږ ورباندې پام کړے وے. او نهٔ په کښې څهٔ داسې کشش وو چې مونږ يې متاثره کړې وے. ۳ خلقو هغهٔ ته سپک وکتل او هغه يې رد کړو، هغه د درد او کړاؤ سره مخ شو. او خلقو به هغهٔ ته دومره سپک کتل چې مخ به يې ترينه اړولو. مونږ د هغهٔ هيڅ قدر نهٔ کولو. ۴ خو بېشکه چې هغهٔ زمونږ بيمارئ او کمزورئ اوچتې کړې. خو بيا هم زمونږ دا خيال وو چې هغهٔ له سزا

ورکړے شوه، او دا چې خُدائ پاک هغه ووهلو او د هغهٔ د ګناهونو سزا يې ورکړه. ۵ خو زمونږ د ګناه په وجه هغه زخمي شو، زمونږ د بغاوت په وجه هغه چخنی کړے شو. چې کومه سزا ورکړے شوه نو د هغې په وجه مونږ ته شفا مِلاو شوه، هغهٔ چې کوم وهل وخوړل نو د هغې په وجه مونږ روغ شُو. ۶ مونږ ټول د ورکو ګډو په شان يُو، مونږ د خُدائ پاک د لارې نه اوړيدلی يُو. هر يو کس په خپله مخه روان دے. خو بيا هم مالِک خُدائ زمونږ د ټولو ګناهونه په هغهٔ باندې واچول. ۷ هغهٔ باندې ظلم زياتے وشو، خو هغهٔ په خولهٔ باندې هيڅ هم ونهٔ وئيل. لکه چې يو ګډُورے د حلالولو دپاره بوتلے شی، لکه چې يوه ګډه د وړی کلولو والا په مخکښې خاموش وی، نو هم هغه شان هغهٔ د خولې نه يوه خبره هم نهٔ ويستله. ۸ هغه په دروغه مجرم وګرځولے شو او بوتلے شو. او هيچا د دې پرواه ونهٔ ساتله چې هغه بې‌اولاده مړ شو، او هغه د ژوندو د زمکې نه لرې کړے شو. خو هغه زما د خلقو د ګناه په وجه ووژلے شو. ۹ د هغوئ اراده وه چې د بدعمله خلقو سره يې ښخ کړی، خو هغه د مالداره سړی په قبر کښې کېښودلے شو، خو هغهٔ هيڅ جرم هم نهٔ وو کړے او نهٔ يې څوک دوکه کړی وُو. ۱۰ خو دا د مالِک خُدائ رضا وه چې هغه ووهلے شی، او درد ورته مِلاو شی. کله چې د هغهٔ ژوند د ګناه دپاره کفاره شی، د هغهٔ به ډېر اولاد وی. هغه به يو اوږد عُمر تېر کړی، او د هغهٔ په ذريعه به د مالِک خُدائ مقصد پوره شی. ۱۱ کله چې هغه وګوری چې د هغهٔ د مصيبت اوچتولو په وجه هغهٔ څهٔ حاصل کړی دی، نو هغه به مطمئن شی. زما صادق خِدمت کوونکے به ډېر خلق صادقان کړی، ځکه چې هغه به د

هغوئ ګناهونه اوچت کړی. (۱۲) نو زۀ به هغۀ له د عزت
مقام ورکړم، او زۀ به د زورَورو سره مالِ غنیمت تقسیم
کړم، ځکه چې هغۀ خپل ځان مرګ ته حواله کړو او هغه په
باغیانو کښې حساب کړے شو. د ډېرو خلقو ګناه يې
واخستله او د بدعملو د ګناه معافی يې وغوښتله.

د امن و امان ابدی لوظ

۵۴ (۱) مالِک خُدائ فرمائی، ”اے شنډې ښځې د چا چې
اولاد نشته. د خوشحالئ نه چغې ووهه، د خوشحالئ نه
سندرېووايه، ولې چې تا د ماشوم د راوړو درد نۀ دے تېر
کړے. ولې چې د شنډې ښځې بچی اوس د وادۀ شوې ښځې
نه زيات دی. (۲) تاسو چې په کومه خېمه کښې اوسېږئ
هغه لويه کړئ او پردې يې خوَرې کړئ، بچت مۀ کوئ، د
خېمې پړی اوږدۀ کړئ او موږی يې کلک کړئ. (۳) ځکه
چې تاسو به خپل سرحدونه هر طرف ته خوارۀ کړئ، ستاسو
اولاد به قومونه فتح کړی او چې کوم ښارونه خوشی دی نو
هغه به دوباره آباد کړی. (۴) يرېږئ مۀ، تاسو به نور د شرم
سره نۀ مخ کېږئ. شرمېږئ مۀ، تاسو به نۀ بےعزته کېږئ. تۀ
به خپل د ځوانئ شرم هېر کړې او د کونډېدو رسوائی به ستا
د ذهن نه ختمه شی. (۵) ځکه چې ستاسو خالِق به ستاسو
خاوند وی، د هغۀ نوم مالِک خُدائ ربُ الافواج دے. د بنی
اِسرائيلو مقدس ذات ستاسو خلاصونکے دے، هغه د ټولې
دُنيا خُدائ پاک دے. (۶) مالِک خُدائ به تاسو بيا
راوغواړی داسې لکه چې خاوند ښځه پرېښې وی او سخته
پرېشانه وی. تاسو د داسې ښځې په شان يئ چې ځوانه وادۀ

شوی وی او خاوند رد کړې وی. ستاسو خُدائ پاک داسې فرمائی، ۷ د یوې لحظې دپاره ما تاسو پرېښودلئ، خو اوس ډېر لوئ رحم سره به تاسو بیا راجمع کړم. ۸ ما د غصې په تاو کښې د لږ ساعت دپاره ستاسو نه مخ واړولو، خو زۀ به تل په مینې سره په تاسو رحم کوم.“ ستاسو خلاصونکے مالِک خُدائ داسې فرمائی. ۹ ”لکه څنګه چې د نوح په وخت کښې ما وعده کړې وه چې بیا به هیڅکله په زمکه داسې سېلاب نۀ راځی. نو هغسې ما قسم کړے دے چې زۀ به بیا تاسو ته نۀ غصه کېږم، او نۀ به تاسو رټم. ۱۰ اګر کۀ غرونه لرې کړے شی او غونډۍ غیبې شی، خو زما وفاداره مینه به ستاسو سره هیڅکله نۀ ختمیږی، او زما د امن لوظ به هیڅکله تاسو سره نۀ ختمیږی.“ هغه مالِک خُدائ داسې فرمائی څوک چې په تاسو رحم کوی.

نوے یروشلم

۱۱ مالِک خُدائ فرمائی، ”اے یروشلمه، په تا سخت طوفان تېر شو او هیچا هم تسلی درنۀ کړے شوه. زۀ به تا د قیمتی کاڼو نه بیا آباد کړم او ستا بنیادونه به د نیلم کاڼو نه بیا جوړ کړم. ۱۲ ستا منارې به زۀ د ځلېدونکو عقیقو نه جوړې کړم، ستا دروازې به د پرقېدونکو لعلونو نه جوړې کړم، او ستا دېوالونه به د قیمتی کاڼو نه جوړ کړم. ۱۳ زۀ په خپله به ستاسو ټولو بچو ته ښودنه کوم، او هغوئ به خیر خېریت سره وی. ۱۴ ستا د بادشاهت بنیاد به په اِنصاف بانديې وی، د ظلم زیاتی نه به په امان یې، نۀ به تۀ یریږې، او نۀ به یره تا ته نزدې راځی. ۱۵ کۀ څوک په تاسو باندې حمله کوی نو دا به زما د طرف نه نۀ وی. نو هر څوک چې ستاسو خِلاف

جنګ کوی هغه به شکست خوری. ۱۶ ما لوهار پېدا کړے
دے، څوک چې د هوا په ذریعه سکارۀ ګرموی او وسله
جوړوی. د تباهئ دپاره ما تباه کار هم پېدا کړی دی. ۱۷
داسې وسله به نۀ وی چې تاسو ته ضرر ورسوی، او څوک
چې په تاسو اِلزام لګوی نو تاسو به د هغوئ خولې بندې
کړئ. د مالِک خُدائ خادِمان به د دې فائدو نه خوند اخلی،
زۀ به د هغوئ حق څرګند کړم." مالِک خُدائ داسې فرمائی.

د خُدائ پاک د رحم دعوت

۵۵ ۱ مالِک خُدائ فرمائی، "هر څوک چې تږی وی،
راشئ اوبۀ وڅښئ. څوک چې مال دولت نۀ لری، نو راشئ،
واخلئ او وې خورئ. راشئ، مے او پئ واخلئ، دا مفت دی.
۲ چې په څۀ باندې تاسو نۀ مړېږئ نو په هغې باندې پیسې
ولې خرچ کوئ؟ چې فائده نۀ درکوی نو په هغه خوراک پیسې
ولې ورکوئ؟ غور سره ما ته غوږ شئ او ښۀ خوراک کوئ.
تاسو به د ډېرو مزیدارو خوراکونو نه خوند واخلئ. ۳
اوس غوږ ونیسئ او ما له راشئ، نو تاسو به ژوندی اوسئ.
زۀ به تاسو سره یو نۀ ختمېدونکے لوظ وکړم او زۀ به تاسو
له هغه نۀ ختمېدونکې مینه درکړم چې ما یې د داؤد سره لوظ
کړے وو. ۴ ګوره، ما هغه د قومونو ګواه جوړ کړو، ما
هغه د قومونو مشر او فوجی آفسر جوړ کړو. ۵ اوس به
تاسو د بل مُلک هغه قومونه راوغواړئ، چې په یو وخت کښې
هغوئ تاسو نۀ پېژندئ، خو اوس به هغوئ په منډه منډه تاسو
له راشی. زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک، د بنی اِسرائیلو
مقدس ذات به دا هر څۀ وکړم، او تاسو له به عزت درکړم.

۶ د مالِک خُدائ لټون وکړئ کله چې هغه موندے شئ،
هغۀ ته آواز وکړئ کله چې هغه نزدې دے. ۷ بدعمله خلق
دې خپلې د ژوند طريقې بدلې کړی او شرپسند دې خپل
خيالونه بدل کړی. او هغوئ دې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ
پاک ته راوګرځی، نو هغه رحم کوونکے دے او کولاو زړۀ
سره معاف کوی.“ ۸ مالِک خُدائ فرمائی، ”زما خيالونه
ستاسو د خيالونو په شان نۀ دی، او زما لارې ستاسو نه بدلې
دی. ۹ لکه څنګه چې آسمانونه د زمکې نه اوچت دی، نو
هم دغه شان زما لارې او سوچونه هم ستاسو نه اوچت دی.
۱۰ لکه څنګه چې باران او واوره د آسمان نه راوريږی او
هسې واپس نۀ ځې بلکې زمکه اوبۀ کوی. دې سره فصلونه
راشنۀ کيږی زميندار له تخم او اوړی له خوراک ورکوی. ۱۱
زما کلام هم، هم دغسې دے. چې زما د خولې نه وځې نو
خالی لاس به واپس نۀ راځی. دا به زما مرضی پوره کوی او
په هغه هر څۀ کښې به کامياب وی د څۀ دپاره چې ما ليږلے
وی. ۱۲ تاسو به خوشحالئ سره وځئ، او سلامتئ سره به
بوتلے شئ. غرونه او د غرونو غونډئ به په تيز آواز سندرې
وائی، او په پټی کښې ټولې ونې به د خوشحالئ نه لاسونه
پړقوی. ۱۳ چرته چې اوس د غنو بوټی دی نو هلته به د سبر
ونې راوټوکيږی، او د ازغو په ځائ کښې به د نختر ونې
راوټوکيږی. دې سره به د مالِک خُدائ نوم ته جلال
ملاويږی، دا به د هغۀ د قدرت او د مينې يو نۀ ختميدونکې
نښه وی.“

د ټولو قومونو دپاره برکت

۵۶ ۱ مالِک خُدائ خپلو خلقو ته فرمائی چې، ”هغه څۀ
کوئ څۀ چې صحيح او د اِنصاف دی، ولې چې زۀ زر
راروان يم چې تاسو له خلاصون درکړم، او ستاسو مينځ
کښې خپل صداقت ښکاره کړم. ۲ بختور دی هغوئ چې
په صداقت کلک ولاړ وی. بختور دی هغوئ چې د سبت د
ورځې بې‌حرمتی نۀ کوی بلکې منی يې، او خپل ځانونه د
بدعملۍ نه ساتی.“ ۳ د پردی مُلک کوم خلق چې د مالِک
خُدائ منونکی جوړ شوی دی نو هغوئ دې ونۀ وائی چې،
”مالِک خُدائ به مونږ خامخا د خپلو خلقو نه جدا کړی.“ او
نۀ دې خصی وائی چې، ”زۀ خو اوچ بوټے يم، نۀ مې بچی
شته او نۀ مستقبل.“ ۴ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”کوم
خصيان چې د سبت ورځې د منلو په وجه زما درناوے کوی
او هغه کار کوی چې زۀ ورباندې رضا کېږم او زما په لوظ
ټينګ ولاړ وی، ۵ نو زۀ به هغوئ له زما په خپل کور او د
هغې چارديوارۍ کښې يو داسې يادګار او نوم ورکوم چې د
لوڼو او زامنو نه به زيات ښۀ وی. او کوم نوم به چې زۀ
هغوئ له ورکوم نو هغه به تل تر تله وی او هيڅکله به
ختميږی نه. ۶ او مالِک خُدائ د پردی مُلک هغه خلقو ته
فرمائی چې کوم د هغۀ منونکی جوړ شوی دی، څوک چې د
هغۀ سره مينه کوی او د هغۀ خِدمت کوی، کوم چې د سبت
ورځ منی او د هغۀ په لوظ ټينګ ولاړ وی، ۷ نو زۀ به
هغوئ خپل مقدس غر صيون ته راولم، او خپل د دُعا کور
کښې به د هغوئ زړونه د خوشحالۍ نه ډک کړم. او زۀ به د
هغوئ سوزېدونکې نذرانې او قربانۍ قبولې کړم. ځکه چې زما
کور به د ټولو قومونو دپاره د دُعا کور بللے شی.“ ۸
مالِک خُدائ تعالیٰ، چا چې خپل خلق بنی اِسرائيليان د

جلاوطنۍ نه راوستی دی هغه فرمائی چې هغه به نور خلق هم
راجمع کړی هغوئ سره ځوک چې مخکښې نه راجمع دی.

د بنی اِسرائیلو د مشرانو بدعملی

۹ اے ټولو بلاګانو. اے د ځنګل ټولو بلاګانو راشئ. او زما
خلق لوارړ تېر کړئ. ۱۰ زما د خلقو مشران لکه د محافظانو
په شان دی ځوک چې په سترګو ړاندۀ دی، او ټول د هیڅ نه
هم نۀ دی خبر. هغوئ ټول د ګونګی سپی په شان دی او
غپلے نۀ شی، هسې پراتۀ وی او خوبونه کوی. د هغوئ خوب
ډېر خوښ دے. ۱۱ هغوئ د لالچی سپو په شان دی چې
هیڅکله نۀ مړیږی. باوجود د دې چې هغوئ ته شپانۀ وئیلے
شی خو هغوئ په هیڅ هم نۀ پوهیږی. هغوئ ټول په خپله مخه
روان دی او خپلې ګټې پسې ګرځی. ۱۲ هغوئ وائی، ”راځئ
چې مے واخلو او ځانونه پرې ښۀ په سور کښې کړُو. او سبا
به د نن نه هم زیاته خوشحالی کوُو.“

د بُت پرستۍ په حقله خبردارے

۵۷ ۱ صادق سړے مړ شی او هیڅ ځوک یې پرواه نۀ
ساتی. دیانتدار خلق د دُنیا نه اوچت کړے شی، خو هیڅوک
پرې نۀ پوهیږی. هیڅوک پرې نۀ پوهیږی چې صادقان د بدۍ
نه بچ کېدو دپاره دُنیا نه اوچت کړے شوی دی. ۲ ځوک
چې د خُدائ پاک په لارو ژوند تېر کړی، او چې کله وفات
شی نو ورته آرام او سکون ملاویږی. ۳ خو اے د کوډګرې
بچو، د زناکارې او کنجرې بچو، دیخوا راشئ. ۴ تاسو چا
پورې ټوقې کوئ؟ چا ته خپل بوتاړ وران کړئ او ژبې ورته

راویاسئ؟ تاسو هم د دوکه بازو او ګناهګارو بچی یئ. ٥
تاسو د بُتانو عبادت داسې کوئ چې د هر شین بوټے او د
ځېرې د مقدسو ونو لاندې زنا کوئ. تاسو د ګټو په غارونو
کښې او وادیانو کښې خپل بچی قربانی کوئ. ٦ د وادیانو
هوار کاڼی ستاسو معبودان دی. تاسو دې ته د څښلو نذرانې
تویَوئ او د غلې نذرانې ورته پېش کوئ. ستاسو خیال دا دے
څۀ چې زۀ په دې هر څۀ باندې خوشحالېږم؟ ٧ تاسو په هر
اوچت غر د پاسه زنا کړې ده. هلته تاسو بُتانو ته نذرانې پېش
کړې دی او ما سره مو بېوفائی کړې ده. ٨ تا د خپل کور
په چوکاټونو او د دروازو شاته د بُتانو نښې ولګولې. زۀ دې
پرېښودم او د نفرت نه ډکو بُتانو سره کټ ته اوختې. تا د
هغوئ سره سودا کړې ده. د هغوئ بربنډو جسمونو ته کتل تا
له خوند درکوی. ٩ تۀ د زیتُونو تېلو، او ډېرو عطرو سره
مولک بُت له لاړې. د نوی معبودانو پیدا کولو دپاره چې مینه
ورسره وکړې تا خپل پېغام وړُونکی لرې لرې تر دې چې عالمِ
ارواح پورې دې ولېږل. ١٠ د نورو معبودانو په لټولو کښې
تاسو خپل ځانونه ستړی کړئ، خو تاسو هیڅکله نۀ وایئ
چې، "دا فضول دی." ستاسو شوق تاسو له طاقت درکوی
نو ځکه تاسو ستړی کېږئ نه. ١١ تۀ د چا نه دومره سخت
یرېدې چې تا ما ته دروغ ووئیل، نۀ دې زۀ یاد کړم او نۀ دې
زما پرواه وکړه؟ زۀ چې دا دومره موده خاموش وم نو په دې
وجه تۀ زما نه نۀ یرېږې څۀ؟ ١٢ زۀ به ستا تش د نامې
صداقت او کارونه خلقو ته څرګند کړم. او دا به ستا هیڅ په
ښه نۀ راځی. ١٣ کله چې تاسو د مدد دپاره آواز وکړئ، نو
ستاسو هغه بُتان دې تاسو بچ کړی کنه. هوا به هغوئ اوچت
کړی، د ساه یو پوکے به هغوئ یوسی. خو څوک چې په ما

ایمان لری نو هغه به د مُلک مالِک شی، او زما د مقدس غر
وارث به شی.

د مدد او د روغولو دپاره د خُدائ پاک لوظ

۱۴ مالِک خُدائ فرمائی، ”لار جوړه کړئ، لار جوړه کړئ.
دا تیاره کړئ او زما د خلقو د لارې نه هر خنډ لرې کړئ.
۱۵ زهٔ هغه مقدس خُدائ تعالیٰ یم، چې د همېشه دپاره
ژوندے یم. زهٔ په اوچت او مقدس مقام کښې اوسېږم، خو
زهٔ د هغه خلقو سره هم اوسېږم چې څوک د روح عاجزان او
توبه ګار وی، نو چې داسې زهٔ د هغوئ خوشحالی او حوصله
بحال کړم. ۱۶ زهٔ به همېشه خپلو خلقو سره جنګ نهٔ کوم،
او تل تر تله به ترېنه خفه نهٔ یم. کهٔ ما داسې وکړل نو د خلقو
نه به ساه وځی، هغه ژوندون ورکوونکی ساه چې ما تخلیق
کړې ده. ۱۷ د هغوئ د بدترین لالچ په وجه زهٔ هغوئ ته په
قهر وم، نو په دې وجه ما هغوئ له سزا ورکړه او هغوئ مې
رد کړل. خو هغوئ ضدیان وُو او بیا بیا به خپلو لارو ته
راواپس کېدل. ۱۸ هغوئ چې څهٔ کوی ما هغه لیدلی دی،
خو باوجود د دې به زهٔ هغوئ ښهٔ کړم. زهٔ به د هغوئ
رهنمائی کوم او چې څوک غمژن وی نو زهٔ به تسلی ورکوم.
۱۹ زهٔ به د هغوئ په ژبه باندې د حمد و ثناء الفاظ راولم.
کهٔ څوک لرې وی او کهٔ نزدې وی، نو زهٔ به هغه ټولو ته امن
پېش کوم، او زهٔ به ورله شفا ورکوم. ۲۰ خو بدعمله خلق د
چپې وهونکی سمندر په شان دی، چې هیڅکله په آرام کیږی
نه او چپې یې ځان سره ګند ګریل راوړی.“ ۲۱ زما مالِک
خُدائ فرمائی، ”د بدعمله خلقو دپاره امن نشته.“

حقيقی روژه

۵۸ ۱ ”په زوره چغې ووهئ، ورو ورو خبرې مۀ کوئ. د
بيګل په شان په اوچت آواز سره زما خلقو بنى اِسرائيلو ته د
هغوئ د ګناه او بغاوت په حقله ووايئ. ۲ هغوئ هره ورځ
زما لټون کوى او زما د لارې په پېژندلو خوشحالېږى. داسې
لکه چې هغه يو ډېر صادق قوم وى او د خپل خُدائ پاک
حُکمونه يې رد کړې نۀ وى. هغوئ زما نه د اِنصاف فېصلې
غواړى، او داسې څرګندوى چې خُدائ پاک ته په نزدې راتلو
خوشحالېږى. ۳ هغوئ وائى، ”کله چې مونږ روژې نيسو نو
تۀ يې ولې نۀ خوشحالېږې؟ مونږ ځانونه دومره عاجز کړُو
او تۀ هډو توجو نۀ کوې.“ ګورئ، حقيقت دا دے چې کله
تاسو روژه نيولې وى نو هم په هغه وخت تاسو په خپلو فائدو
پسې ګرځئ او د خپلو مزدورانو سره ظلم زياتے کوئ. ۴
د داسې روژې نۀ څۀ فائده چې تاسو په کښې جنګ جګړې
کوئ؟ کۀ تاسو داسې قسمه روژې ساتئ نو د دې توقع هم نۀ
شئ کولے چې ستاسو آواز به آسمان ته ورسى. ۵ ولې زۀ
داسې روژه خوښوم څۀ چې انسان دې په کښې يوې ورځې
دپاره خپل ځان عاجز کړى؟ او د لوخې د پاڼې په شان خپل
سرونه ټيټ کړى او د ټاټ په جامو کښې په ايرو دپاسه
څملى؟ تاسو دې ته روژه وايئ؟ دا ورځ به مالِک خُدائ ته
قبوله وى څۀ؟ ۶ نه، زۀ چې څنګه روژه غواړم هغه داسې
ده يعنې، د بې اِنصافۍ په زنځيرونو کښې راګير خلق آزاد
کړئ، د خپلو ماتحتو بوج کم کړئ. مظلومان آزاد کړئ، هر
جغ مات کړئ. ۷ اوږې خلق په خپل خوراک کښې
شريک کړئ، او بې کوره غريبانانو له پناه ورکړئ. چا ته چې

د جامو حاجت وی نو هغوئ له جامې ورکوئ او د خپلو
خپلوانو سره د مدد کولو نه مۀ پټېږئ. ۸ نو بيا به تاسو لکه
د سحر د نمر په شان ځلېږئ، او ستاسو زخمونه به زر زر
جوړ شی. او ستاسو صداقت به ستاسو نه مخکښې روان
وی، او د مالِک خُدائ جلال به د وروستو نه ستاسو حِفاظت
کوی. ۹ نو بيا به تاسو آواز کوئ او مالِک خُدائ به جواب
درکوی، تاسو به د مدد دپاره سوال کوئ او مالِک خُدائ به
فرمائی، ”زۀ حاضر يم.“ کۀ تاسو ظلم زياتے، بل ته ګوته
نيول او د چُغلۍ خبرې پرېږدئ، ۱۰ کۀ تاسو اوږو خلقو له
روټۍ ورکړه او د مظلومانو مدد مو وکړو، نو بيا به ستاسو
رڼا په تيارۀ کښې وځلېږی، او چې ستاسو نه ګېرچاپېره کومه
تيارۀ وی نو هغه به د غرمې په رڼا بدله شی. ۱۱ نو زۀ به
همېشه ستاسو لارښودنه کوم او په اوچ بيابان کښې به هم
ستاسو حاجتونه پوره کوم. او زۀ به ستاسو وجود مضبوط
کړم. تاسو به د يو داسې باغ په شان يئ چې ډېرې تيرې اوبۀ
لری، د هغه چينې په شان چې هيڅکله نۀ اوچيږی. ۱۲ او
ستاسو هغه پخوانی کنډرات به دوباره آباد کړے شی. تاسو
به تېرو نسلونو بنيادونه بيا آباد کړئ. او بيا به تاسو ډېوالونه
دوباره جوړولو والا، او لارې کوڅې دوباره آبادولو والا
يادېږئ.“

د سبت ورځې د منلو اجر

۱۳ ”کۀ تاسو د سبت ورځ يعنې زما په مقدسه ورځ کښې
کاروبار نۀ کوئ، او دې ته د خوشحالۍ ورځ وايئ، دا د
مالِک خُدائ مقدسه ورځ ګڼئ، د دې ادب کوئ او په دې
ورځ خپل د روزانه کارونه نۀ کوئ او په خپلو فائدو پسې نۀ

ګرځئ، او فالتُو خبرې نۀ کوئ، ﴿۱۴﴾ نو بيا به تاسو د مالِک خُدائ سره په تعلق لرلو خوشحاله شئ. او زۀ به تاسو له لوئ عزت درکړم او په هغه ميراث به مو ماړۀ کړم د کوم لوظ چې ما ستاسو پلار نيکۀ يعقوب سره کړے دے. ما، مالِک خُدائ دا فرمائيلی دی.“

د ګناه خلاف خبردارے

۵۹ ﴿۱﴾ واورئ، د مالِک خُدائ لاس دومره وړوکے نۀ دے چې هغه تاسو بچ کولے نۀ شی او نۀ يې غوږ کُوڼ دے چې ستاسو آواز نۀ اوری. ﴿۲﴾ خو ستاسو ګناه د خُدائ پاک او ستاسو تر مينځه دېوال جوړ شوے دے. ستاسو ګناهونو د هغۀ مخ ستاسو نه پټ کړے دے، نو په دې وجه هغه ستاسو نۀ اوری. ﴿۳﴾ ځکه چې ستاسو لاسونه خونی، او ستاسو ګوتې په ګناه ککړې دی. ستا شونډې دروغژنې دی او خولۀ دې د بدعملۍ پس پس کوی. ﴿۴﴾ په عدالت کښې څوک هم د اِنصاف مقدمه نۀ چلوی، څوک هم د رښتيا دليلونه نۀ پيش کوی. خلق حقيقت نه خالی خبرو باندې اعتبار کوی او دروغ وائی، هغوئ د بدعملۍ نه اُميدواره شی او بيا ترينه ګناه پيدا شی. ﴿۵﴾-﴿۶﴾ هغوئ د زهرژنو مارانو په هګو کښېنی چې بچی ترې راوځی. څوک چې د هغوئ هګۍ وخوری نو مړۀ شی او چې ماتې شی نو زهرژن مار ترينه راوځی. دا خلق د جولا جال جوړوی او داسې کپړه ترې جوړوی چې هيڅ د کار نۀ وی. هغه کپړه چې هغوئ جوړه کړه خپل ځان پرې پټولے نۀ شی. د هغوئ عملونه هم د ګناه دی، او ظلم زياتے د هغوئ کار دے. ﴿۷﴾ بدعملۍ له هغوئ

په منډه ځي، او د بې‌ګناه وينې تويولو دپاره تېزي کوي. د هغوئ خيالونه د ګناه دي، او هر چرته چې ځي نو تباهي او بربادي کوي. ۸ نه هغوئ د امن لار پېژني او نه د هغوئ په لارو کښې اِنصاف شته. هغوئ خپلې لارې کږې وږې جوړې کړې دي، نو هر څوک چې په دې لار ځي هغه امن نۀ پېژني.

د خلقو د ګناه اِقرار کول

۹ نو ځکه اِنصاف زمونږ نه لرې دے او صداقت مونږ ته رارسی نه. مونږ د رڼا په انتظار کښې يُو، خو ګوره صرف تيارۀ راته ښکاري. مونږ د سپينې رڼا په اُميد کښې يُو خو په تکه توره تيارۀ کښې ګرځُو. ۱۰ او مونږ د ړندو په شان لاس په دېوال باندې اېښودلو اېښودلو سره لار معلوموو، د هغه خلقو په شان چې بلکل سترګې نۀ لري. مونږ د غرمې هم داسې تيندکونه خورو لکه چې شپه وي، مونږ په ژوندو کښې د مړو په شان يُو. ۱۱ مونږ ټول لکه د مېلوګانو غوريږُو، لکه د کونترو غورغور کوُو، مونږ د اِنصاف په انتظار کښې يُو خو شته دے نه، مونږ د خلاصون په انتظار کښې يُو خو دا زمونږ نه لرې دے. ۱۲ زمونږ جرمونه ستا په وړاندې انبار دي، او زمونږ ګناهونه زمونږ خلاف ګواهي کوي. مونږ ته د خپل بغاوت احساس شته او مونږ ته پته ده چې مونږ څومره ګناهګار يُو. ۱۳ مونږ د مالِک خُدائ خِلاف بغاوت کړے دے او د هغۀ مو اِنکار کړے دے، مونږ خپل خُدائ پاک ته شا کړې ده. زمونږ خبرې د ظلم او بغاوت نه ډکې دي. مونږ به دروغ جوړول او بيا به مو دغه دروغ په عمل کښې راوستل. ۱۴ اِنصاف وروستو شوے دے او صداقت لرې ولاړ دے. ريښتيا د ښار په چوک کښې تيندک خوړلو سره

راپرېوته، او ديانتدارى ورته ورداخلېدے نۀ شى. ﴿١٥﴾ رښتيا
هيڅوک هم نۀ وائى، او څوک چې غلط کار نه لاس اخلى هغه
لوټ کيږى. مالِک خُدائ دا وليدل او هغه په دې نارضا وو
چې اِنصاف نشته. ﴿١٦﴾ هغۀ وکتل چې هيڅوک هم نۀ وو، هغه
حېران شو چې د خلاصى والا څوک هم نۀ وو چې د مظلوم
مدد وکړى. خو بيا د هغۀ خپل لاس هغۀ له خلاصون ورکړو،
او د هغۀ صداقت د هغۀ مدد کولو. ﴿١٧﴾ هغۀ صداقت د
زغرې په شان واغوستو او د خلاصون ټوپۍ يې په سر کړه.
د بدل جامې يې واغوستې او د غېرت څادر يې ځان نه تاو
کړو. ﴿١٨﴾ هغه به خپلو دشمنانو له د هغوئ د بدو عملونو
سزا ورکړى. د هغۀ غضب به د هغۀ په مخالفينو راګزار شى.
هغه به د دُنيا تر آخرى سره پورې دوئ له سزا ورکړى. ﴿١٩﴾
نو بيا به د نمرپرېواتۀ په طرف خلق د مالِک خُدائ د نوم نه
يرېږى او نمرخاتۀ په طرف خلق به د هغۀ د نوم جلال بيانوى.
ځکه چې هغه به د يو تيز سيلاب په شان په هغوئ راشى لکه
چې د مالِک خُدائ باد راروان کړے وى. ﴿٢٠﴾ مالِک خُدائ
فرمائى چې، "يو خلاصونکے به صيون ته راځى، د يعقوب
هغه اولاد له چې د خپلو ګناهونو نه اوړى. ﴿٢١﴾ او ترڅو چې
زما خبره ده نو زۀ به هغوئ سره يو لوظ وکړم. زما روح چې
په تاسو دے او زما کلام چې ما ستاسو په خولۀ کښې
اچولے دے، هغه به هيڅکله ستاسو د خولې نه، ستاسو د
اولاد د خولې نه او د هغوئ د اولاد د خولې نه لرې نۀ شى. دا
د مالِک خُدائ وينا ده او تر هميشه هميشه پورې به هم داسې
وى."

د یروشلم د راتلونکی وخت شان او شوکت

۶۰ ۱ پاځه، وځلېږه. ځکه چې ستا نُور راغلے دے، او
د مالِک خُدائ جلال په تا ځلېدلے دے. ۲ ګورئ، داسې
لکه چې په زمکه تيارۀ خوره وی او قومونه تکې تورې تيارۀ
لاندې پټ وی، خو په تا باندې به د مالِک خُدائ نُور ځلېږی
او د هغۀ جلال به ستا دپاسه ښکاری. ۳ قومونه به ستا نُور
له راشی، او بادشاهان به ستا د سحر راختونکې رڼا له راشی.
۴ خپل ځان نه ګېرچاپېره نظر واچوه او وګوره، هغوئ
ټول راغونډېږی او تا له راځی. ستا زامن به د لرې لرې نه
راشی، او ستا لوڼه به په غېږ کښې راوستلے شی. ۵ بيا به
تۀ دا وګورې او خوشحاله به شې، ستا زړۀ به غټ شی او د
خوشحالئ نه به درزېږی. ځکه چې د لرې مُلکونو خزانې به تا
له راوړے شی، او د قومونو دولت به تا له راشی. ۶ د
اوښانو غټې قافلې به تا له راشی، د ميديان او عيفه نه به
اوښان راشی. هغوئ به د شيبا نه راشی او سرۀ زر او
خوشبودارې مصالحې به راوړی او د مالِک خُدائ ثناء
صِفت به کوی. ۷ د قيدار ټولې ګډې چېلئ به تا له
راوستے شی، او د نبايوت ټول ګډان به ستا خِدمت دپاره
حاضر کړے شی. زۀ به په قربان ګاه د هغوئ قربانيانې
قبولې کړم او خپلې عبادتخانې له به شان او شوکت ورکړم.
۸ دا څوک دی چې د وريځې په شان رالوځی، لکه چې
ګوګوشتکې جالې ته راروانې وی؟ ۹ دا د ترسيس سمندری
جهازُونه دی چې تا له راروان دی. ځکه چې دا جزيرې په ما
يقين ساتی. دا سمندری جهازونه ستا اولاد سره د هغوئ د
سرو زرو او سپينو زرو د لرې لرې مُلکونو نه راولی، او
داسې به ستا د مالِک خُدائ د نوم درناوے وشی، کوم چې د

بنی اِسرائیلو مقدس ذات دے، ځکه چې هغهٔ تا له شان او
شوکت درکړے دے. ۱۰ د پردی مُلک خلق به ستا دېوالونه
بیا جوړ کړی، او د هغوئ بادشاهان به ستا خِدمت کوی. ما
په غصه کښې تا له سزا درکړه، خو اوس به زهٔ خپل فضل
سره په تا رحم وکړم. ۱۱ ستا دروازې به تل کولاو وی، شپه
او ورځ به دا نهٔ بندیږی، ځکه چې د قومونو مال دولت او د
هغوئ ګرفتار شوی بادشاهان به د فتحې په جلوس کښې ښار
ته دننه راوستل شی. ۱۲ خو چې کوم قوم او بادشاهی ستا
خِدمت نهٔ کوی نو هغوئ به برباد شی، هغوئ به په مکمل
طور تباه شی. ۱۳ د لبنان شان او شوکت به تا له راشی. د
نختر، د صنُدل او د سبر ونې به تا له راشی چې زما کور
ښائسته کړے شی او داسې به زهٔ خپل کور له جلال ورکوم.
۱۴ کومو خلقو چې به په تا ظلم زیاتے کولو نو د هغوئ
اولاد به راځی او د عزت نه به تا ته ټیټیږی. هر چا چې ستا
سپکاوے کړے دے نو هغه به ستا پښو ته ټیټیږی. هغوئ به
تا ته ”د مالِک خُدائ ښار“ یا ”د بنی اِسرائیلو د مقدس ذات
صیون“ نوم اخلی. ۱۵ اول تهٔ رد کړے شوے وې او خلقو
به تا نه نفرت کولو، او نهٔ به څوک په تا کښې تېرېدل. خو
اوس به زهٔ تا د همېشه دپاره ښائسته کړم او د ټولو نسلونو
دپاره به د خوشحالۍ ځائ یې. ۱۶ طاقتور بادشاهان او
زورَور قومونه به ستا هر ضرورت پوره کړی، داسې لکه چې
تهٔ یو ماشوم یې او د مَلِکې سینه روې. بیا به تا ته پته ولګی
چې زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خلاصونکے، حفاظت کوونکے
د بنی اِسرائیلو طاقتور حکمران یم. ۱۷ زهٔ به ستا زېړ په
سرو زرو، اوسپنه په سپینو زرو، لرګی په زېړو او کاڼے په
اوسپنه بدل کړم. امن به ستا رهنما او صداقت به ستا

حکمران جوړ کړم. ۱۸ ستا په مُلک کښې به نور د ظلم
زياتى، تباهى او بربادۍ ذکر قدرې نۀ کيږى. تۀ به خپلو
دېوالونو ته خلاصون او دروازو ته حمدوثناء نوم اخلې. ۱۹
تا ته به نور د ورځې د نمر ضرورت نۀ وى او د شپې به درته
د سپوږمۍ ضرورت نۀ وى، ځکه چې مالِک خُدائ به ستاسو
نۀ ختمېدونکے رڼا وى او خُدائ پاک به ستاسو جلال وى.
۲۰ ستا نمر به هيڅکله نۀ پرېوځى او نۀ به دې کله سپوږمۍ
کوزيږى. ځکه چې مالِک خُدائ به ستا ابدى نُور وى، او ستا
د غم ورځې به ختمې شى. ۲۱ ستا د قوم ټول خلق به
صادقان وى، او هغه مُلک به د همېشه دپاره د هغوئ په
قبضه کښې وى. ما هغوئ په خپلو لاسونو لکه د ونو په شان
کَرلى دى، ترڅو خپله لوئى او جلال ټولو ته ښکاره کړم. ۲۲
ستا ټولو نه وړه او کمزورې خاندان به هم د يو طاقتور قوم
په شان لويه شى. په مقرر وخت به زۀ داسې وکړم. زۀ مالِک
خُدائ يم.

د بچ کېدو زيرے

۶۱ ۱ د مالِک خُدائ روح په ما نازل دے ځکه چې زۀ
هغۀ مسح کړے يم، او دې له يې رالېږلے يم چې غريبانانو ته
زيرے ورکړم، مات شوى زړونه روغ کړم، د خلاصون
اعلان وکړم او غلامانو ته آزادۍ ورکړم. ۲ هغۀ زۀ د دې
دپاره رالېږلے يم چې د مالِک خُدائ د برکت نه ډک کال
اعلان وکړم، او د خُدائ پاک د بدل اخستلو ورځ راغلې ده
چې ټولو ماتم کوونکو ته تسلى ورکړم. ۳ څوک چې په
صيون کښې ماتم کوى نو هغوئ له به د ايرو په ځائ ښائسته

تاج ورکړم، او د غم په ځائ به خوشحالي ورکړم، او د
پرېشانئ په ځائ به حمدوثناء ورکړم. هغوئ به په خپل
صداقت کښې د څېړئ د داسې ونو په شان وی چې مالِک
خُدائ په خپله د خپل جلال دپاره کَرلی وی. ۴ هغوئ به
پخوانی کنډرات بيا آباد کړی او د هغه ځايونو مرمت به
وکړی کوم چې ډېره موده مخکښې تباه شوی وُو. هغوئ به
هغه تباه شوی ښارونه بيا قائم کړی کوم چې تر ډېرو نسلونو
پورې غېر آباد وُو. ۵ د نورو مُلکونو خلق به ستاسو
خِدمت کوی. هغوئ به ستاسو د رَمو خيال ساتی، ستاسو پټو
کښې به يوه کوی او ستاسو د انګورو د باغونو خيال به
ساتی. ۶ په هغه وخت به تاسو د مالِک خُدائ اِمامان
يادېږئ، او خلق به تاسو ته د خُدائ پاک خادِمان وائی. تاسو
به د نورو قومونو د مال دولت نه خوند واخلئ او د هغوئ نه
چې کوم مال حال تاسو ته ملاوېږی په هغې به لافې وهئ. ۷
د بې‌عزتئ او سپکاوی په ځائ به تاسو ته يو په دوه عزت
درکړے شی. په خپل مُلک کښې به تاسو د مال دولت يو په
دوه حِصه دار يئ، او ستاسو خوشحالی به د همېشه دپاره
وی. ۸ مالِک خُدائ فرمائی، "زهٔ د اِنصاف سره مينه کوم
او زهٔ د غلا او بدئ نه نفرت کوم. زهٔ به وفادارئ سره خپلو
خلقو له د هغوئ اجر ورکړم او د هغوئ سره به د همېشه
دپاره يو لوظ وکړم. ۹ د هغوئ نسل به په قومونو کښې او
د هغوئ اولاد به په اُمتونو کښې مشهور شی، هر څوک چې
هغوئ وګوری نو پته به ورته لګی چې دا هغه خلق دی چا له
چې مالِک خُدائ برکت ورکړے دے." ۱۰ زهٔ په مالِک
خُدائ کښې ډېر خوشحاله يم. زما ځان د خُدائ پاک په
تعريف کښې د خوشحالئ سندرې وائی. ځکه لکه څنګه چې

د وادهٔ زلمے د وادهٔ په جوړه کښې او ناوې په کالو ځان
سنګار کړے وی داسې مالِک خُدائ زهٔ د خلاصون په لباس
او د صداقت په څادر کښې رانغښتے یم. ۱۱ لکه څنګه چې
زمکه شینکے راټوکوی او باغ خپل تخم زرغونوی، نو داسې
به خُدائ تعالیٰ خلق صداقت ته جوړ کړی او دوئ به د ټولو
قومونو په مخکښې د هغهٔ ثناء او صِفت وکړی.

د صیون خلاصون

۶۲ ۱ د صیون د خاطره به زهٔ غلے نهٔ کښېنم، د
یروشلم د خاطره به زهٔ تر هغې پورې آرام نهٔ کوم چې د هغې
صداقت د سحر د رڼا په شان ونهٔ ځلیږی او د هغې
خلاصون د مشعل په شان ونهٔ ځلیږی. ۲ قومونه به ستا
صداقت ووینی، او ټول بادشاهان به ستا شان او شوکت
وګوری. او تا ته به یو نوے نوم درکړے شی، یو داسې نوم
چې مالِک خُدائ به په خپله خولهٔ دربانديې اېښے وی. ۳
نو تهٔ به د مالِک خُدائ په لاس کښې د شاندار تاج په شان یې
او د خپل خُدائ پاک په لاس کښې به د شاهی پټکی په شان
یې. ۴ تا ته به بیا هیڅکله ”پرېښودلے شوے ښار“ نوم نهٔ
شی اخستلے، او نهٔ به ستا زمکې ته ”خوشے مُلک“ نوم
اخستلے شی. ستا نوے نوم به ”د خُدائ پاک د خوشحالیٰ
ښار“ او ”د خُدائ پاک ناوې“ وی، ځکه چې مالِک خُدائ
ستا نه خوشحال دے او ستا نه به خپله ناوې جوړه کړی.
۵ لکه څنګه چې یو زلمے یوې پېغلې سره وادهٔ کوی، نو
داسې به ستا زامن تا سره لوظ وکړی. لکه څنګه چې د وادهٔ
زلمے د خپلې ناوې سره خوشحاله وی، نو داسې خُدائ

پاک به ستا نه خوشحاله وی. ۶ اے یروشلمه، ستا په
دیوالونو ما څوکیداران ودرولی دی، هغوئ به شپه او ورځ
مسلسل دُعا کوی. تاسو چې څوک مالِک خُدائ ته دُعا کوئ
هیڅ آرام مۀ کوئ. ۷ او مۀ مالِک خُدائ آرام ته پرېږدئ
ترڅو چې هغۀ یروشلم قائم کړی نۀ وی او د دُنیا دپاره یې د
فخر باعث جوړ کړی نۀ وی. ۸ مالِک خُدائ په خپل ښی
لاس او زورَور مټ باندې قسم خوړلے دے او لوظ یې کړے
دے چې، ”زۀ به بیا ستا غله ستا په دشمنانو نۀ خوروم، او نۀ
به محنت سره جوړ شوی ستا مے د پردی مُلک خلقو باندې
څښوم. ۹ خو چا چې دا غله ریبلې وی نو هغوئ به دا
خوری او د مالِک خُدائ ثناء صِفت به کوی. او چا چې دا
انګور راټول کړی وی نو هغوئ به په خپله د دې شراب د
مالِک خُدائ د کور په دربار کښې وڅښی.“ ۱۰ بهر لاړ شئ،
د ښار دروازو نه بهر لاړ شئ. او چې کوم خلق واپس راځی
نو د هغوئ دپاره یو سړک جوړ کړئ. یو لوئ سړک تیار
کړئ، د دې نه کاڼی لرې کړئ. یوه جنډا ولګوئ چې قومونو
ته پته لګی. ۱۱ ګورئ، مالِک خُدائ ټولې دُنیا ته دا اعلان
کوی، ”د صیون لور ته ووایئ چې ګورئ، ستاسو خلاصون
راتلونکے دے. ګورئ، د هغۀ اجر د هغۀ سره دے، او د هغۀ
انعام د هغۀ نه مخکښې مخکښې روان دے.“ ۱۲ هغوئ ته به
”مقدس خلق“ او ”د مالِک خُدائ بچ کړے شوی خلق“ نوم
اخستلے شی. او یروشلم ته به ”غوره کړے شوے ښار،“
”هغه ښار چې پرېښودے شوے نۀ وی“ نوم اخستلے شی.

په قومونو باندې د مالِک خُدائ فتح

۶۳ ۱ دا څوک دے چې د ادوم نه راروان دے، سرې
جامې يې اغوستې دی او د بُصره ښار نه راروان دے؟ دا
څوک دے چا چې د رُعب شاهی لباس اغوستے دے او
قوت سره روان دے؟ ”هم زۀ يم، چې د صداقت اعلان کوم،
او د بچ کولو طاقت لرم.“ ۲ ستا جامې ولې دومره سرې
دی؟ داسې لکه چې ستا جامې د انګورو نچوړولو سره سرې
شوې وی. ۳ ”ما يواځې انګور نچوړ کړی دی، په قومونو
کښې هيڅ څوک هم ما سره نۀ وو. ما په غصه کښې هغوئ
نچوړ کړی دی او د قهر نه پرې ګرځېدلے يم. د هغوئ د
وينې دارې زما په کپړو پرېوتې دی او زما جامې په وينو
سرې شوې دی. ۴ ځکه چې هغه وخت راغلے دے چې د
خپلو خلقو دپاره بدل واخلم. او هغه کال راغلے دے چې
هغوئ په بيعه واخلم. ۵ زۀ حېران شوم چې هيڅوک نۀ وو
چې خلاصے يې کړے وے او د مظلومانو مدد يې کړے
وے. نو زۀ پخپله وروړاندې شوم چې هغوئ د خپل مضبوط
لاس سره بچ کړم. او زما غصې زما مدد وکړو. ۶ ما په
خپله غصه کښې قومونه چخنی او نشه کړل او د هغوئ وينه
مې په زمکه توئ کړه.“

په آزادېدو د مالِک خُدائ ثناء صِفت

۷ زۀ به د مالِک خُدائ د نۀ ختمېدونکې مينې بيان وکړم،
هر څۀ چې هغۀ زمونږ دپاره کړی دی نو د هغې دپاره به زۀ د
هغۀ ثناء صِفت کوم. هغۀ چې بنی اِسرائيلو سره بې‌شمېره
ښېګړې کړې دی په هغې به خوشحالی کوم، کومې چې هغۀ د
خپل رحم او مينې په مطابق کړی دی. ۸ هغۀ وفرمائيل،
”دوئ زما خپل خلق دی، يقيناً چې هغوئ به ما سره دوکه نۀ

کوی.“ او هغه د هغوئ خلاصونکے جوړ شو. ٩ هغه د
هغوئ په ټولو تکليفونو کښې شريک شو. او هغوئ هغه
فرښتې بچ کړل کومه چې د خُدائ پاک د حضور نه ورغلې
وه. د خپلې مينې او زړۀ سواندی له وجې يې هغوئ په بيعه
واخستل، او ټوله پخوانۍ زمانه کښې يې هغوئ اوچت کړی
وُو او ګرځول يې. ١٠ خو هغوئ د هغۀ خِلاف سرکشی
وکړه او د هغۀ مقدس روح يې خفه کړو. نو مالِک خُدائ د
هغوئ دشمن شو او د هغوئ خِلاف يې جنګ وکړو. ١١ بيا
هغوئ ته هغه تېره زمانه رایاده شوه کله چې موسیٰ د خپلو
خلقو د مِصر نه راوتو کښې رهنمائی کوله. هغوئ چغه کړه،
”هغه چرته دے چا چې بنی اِسرائيل د سمندر نه پورې
ويستل، چې موسیٰ د هغوئ شپون وو؟ هغه چرته دے چا
چې خپل مقدس روح راولېږلو چې د هغۀ د خلقو په مينځ
کښې وی؟ ١٢ هغه چرته دے چا چې خپل طاقت څرګند
کړو کله چې موسیٰ خپل لاس اوچت کړو، هغه چرته دے چا
چې د هغوئ په وړاندې سمندر تقسيم کړو او خپل ځان يې د
هميشه دپاره مشهور کړو؟ ١٣ هغه چرته دے چا چې د
سمندر بېخ کښې د دوئ په تېرېدو کښې رهنمائی وکړه؟“
هغوئ لکه د ښو آسونو په شان وُو چې په صحرا کښې تېز
روان وُو او هيڅ تيندکونه يې نۀ خوړل. ١۴ لکه څنګه چې
څاروی د آرام وادۍ ته کوزيږی، داسې د مالِک خُدائ روح
هغوئ له آرام ورکړو. مالِک خُدائ خپل خلق بوتلل او د هغۀ
د نوم درناوے وشو.

د رحم او د توبې دُعا

١۵ اے مالِکه خُدايه، د آسمان نه په مونږ نظر وکړه، چرته

چې تهٔ د پاکوالی او جلال سره اوسېږې. ستا غېرت او ستا
طاقت چرته دے؟ مونږ ستا د رحم او همدردئ نه محروم
پاتې شُو. ١٦ هم تهٔ زمونږه پلار يې. اګر کهٔ اِبراهيم او يعقوب
مونږ خپل نهٔ ګڼی، خو بيا هم مالِکه خُدايه، هم تهٔ زمونږه پلار
يې، د پخوا نه تهٔ زمونږ بچ کوونکے يې. ١٧ اے مالِکه
خُدايه، تا ولې مونږ دې ته مجبور کړو چې ستا لارې نه
واوړُو؟ او زمونږ زړونه دې ولې دومره سخت کړل چې ستا
نه نهٔ يرېږو؟ د خپلو خِدمت کوونکو د خاطره راوګرځه، د
هغه قبيلو د خاطره چې ستا ميراث دے. ١٨ ستا مقدس
ځائ د لږ وخت دپاره ستا مقدسو خلقو سره وو، خو اوس
زمونږ دشمنانو هغه تباه کړے دے. ١٩ کله کله خو داسې
ښکاری لکه چې مونږ هډو ستا خلق نهٔ وُو او نهٔ کله ستا د
خلقو د نوم پورې تړلې يُو.

۶۴

١ اے، چې تهٔ آسمان وشلوې او راکوز شې، نو
غرونه به تا وګوری او ستا په وړاندې به په رېږدېدو شی. ٢
لکه څنګه چې اور لرګی سيزی او اوبهٔ خوټکوی، نو ستا
راتګ به قومونه ولړزوی. بيا به ستا دشمنانو ته ستا د
مشهورتيا پته ولګی. ٣ پخوا کله چې تا يرونکی کارونه
وکړل چې مونږ يې هيڅ توقع نهٔ کوله، نو تهٔ داسې راکوز
شوې چې غرونه ستا په وړاندې په لړزان شول. ۴ د پخوا
نه نهٔ ستا په شان خُدائ پاک چا ليدلے دے او نهٔ يې
اورېدلې دی، صرف تهٔ هغه خُدائ يې چې د هغوئ مدد کوې
څوک چې ستا په انتظار کښې وی. ۵ تهٔ هغه خلقو ته
هرکلے وائې څوک چې په خوشحالئ سره د صداقت کارونه
کوی او ستا په لار ځی. ګوره، تهٔ مونږ ته غصه وې، خو

مونږ ګناه نهٔ پرېښودله، چې د ډېرې زمانې نه مونږ په ګناه
کښې بوخت يُو، نو څنګه به بچ شُو؟ ٦ مونږ ټول د هغه
سړی په شان يُو څوک چې ناپاک وی، او زمونږ ټول ښهٔ
عملونه د پليتې کپړې په شان دی. مونږ د خزان د پاڼو په
شان مړاوی شُو او راپړېوځو، او زمونږ ګناهونه مونږ لکه د
هوا په شان جارُو کړی. ٧ هيڅ څوک هم ستا نوم نهٔ اخلی
او نهٔ تا ته د رحم سوال کوی. تا زمونږ نه مخ اړولے دے او
مونږ دې زمونږ د ګناه په حواله کړې يُو. ٨ خو اے مالِکه
خُدايه، تهٔ زمونږ پلار يې. مونږ د خټې په شان يُو او تهٔ د کُلال
په شان يې. تا مونږ جوړ کړی يُو، ٩ مونږ ته سخت مهٔ
غصه کېږه او زمونږ ګناه د هميشه دپاره ياده مهٔ ساته. مونږ
ته وګوره، مونږ تا ته مِنت کوُو، او ګوره مونږ ټول هم ستا
خلق يُو. ١٠ ستا مقدس ښارونه تباه شوی دی، د صيون نه
بيابان جوړ شوے دے، او د يروشلم نه کنډر جوړ شوے
دے. ١١ او ستا هغه ښائسته او مقدس کور، چرته چې
زمونږ پلار نيکهٔ ستا ثناء صِفت کولو، اور سيزلے دے. او
زمونږ د خوښې ټول ځايونه نه کنډر جوړ شوے دے. ١٢
اے مالِکه خُدايه، د دې هر څهٔ باوجود به تهٔ زمونږ مدد نه
اِنکار کوې څهٔ؟ خاموش به يې او بې‌انتها سزا به راکوې؟

د سرکشۍ دپاره د خُدائ پاک سزا

٦٥ ١ مالِک خُدائ فرمائی، "ما خپل ځان هغوئ ته
څرګند کړو چا چې زما تپوس نهٔ کولو، او په هغوئ مې ځان
پيدا کړو چا چې زما لټون نهٔ کولو. ما وئيل چې، زهٔ حاضر
يم، زهٔ حاضر يم. خو بيا هم دې قوم زما نوم نهٔ اخستلو. ٢

ما ټوله ورځ سرکشه خلقو ته لاسونه کولاو نیولی وُو. خو
هغوئ په خپلو غلطو لارو ځی او ګډو وډو خیالونو پسې
ګرځی. ٣ هغوئ مسلسل زما په وړاندې زما بې‌ادبی کوی.
هغوئ په مقدسو باغونو کښې قربانیانې پېش کوی او د غېرو
قومونو په قربان‌ګاه باندې خوشبوییِ سوزوی. ٤ هغوئ په
قبرستان کښې کښېنی او په پټو ځایونو کښې شپې تېروی.
هغوئ د خنزیر غوښه خوری، او د حرام خوراک ښوروا د
هغوئ په لوښو کښې وی. ٥ او بیا دوئ یو بل ته وائی، "ما
ته مهٔ رانزدې کېږه ګنې ما به پلیت کړې. زهٔ ستا نه زیات
مقدس یم." داسې خلق زما په سپېږمو کښې د بدبوئ په شان
دی، د داسې خراب بوئ په شان چې هیڅکله نهٔ ختمېږی.
٦ ګورئ، دا زما په وړاندې لیکلے شوی دی، زهٔ به غلے
نهٔ پاتې کېږم او هغوئ له به پوره پوره سزا ورکوم. آو،
بې‌شکه زهٔ به هغوئ نه بدله اخلم." ٧ مالِک خُدائ فرمائی،
"هغوئ ته به نهٔ صرف د خپلو ګناهونو بلکې د پلار نیکهٔ د
ګناهونو سزا به هم ورته ملاوېږی. ځکه چې هغوئ په غرونو
کښې خوشبویانې سوزولې دی او زما بې‌ادبې یې کړې ده. نو
ځکه به هغوئ له پوره پوره سزا ورکړم." ٨ مالِک خُدائ
فرمائی، "ترخو پورې چې په انګورو کښې لږ رس پاتې وی نو
خلق وائی، چې دا مهٔ ضائع کوئ، ځکه چې په دې کښې څهٔ
نه څهٔ شته چې باعثِ برکت دی. زهٔ به بنی اِسرائیلو سره هم
داسې کوم. د خپلو خادِمانو د خاطره به زهٔ ټول نهٔ تباه کوم.
٩ زهٔ به یعقوب او یهوداه له داسې اولاد ورکړم چې زما
غرونه به قبضه کړی. زما غوره کړے شوی به د دې وارثان
شی او زما خِدمت کوونکی به هلته اوسېږی. ١٠ د شارون
په مېدان کښې به ګډې چېلی څری او د مصیبت په وادئ

کښې به ښاروی آرام کوی. دا به زما د هغه خلقو دپاره وی
چې ځوک زما لټون کوی. ۱۱ خو تاسو چا چې مالِک
خُدائ ته شا کړه او زما مقدس غر مو هېر کړو، چا چې د
قِسمت معبود ته دسترخوان ویر کړو او د بخت معبود ته مو
د میو جامونه ډک کړل، ۱۲ اوس به زۀ تُوره ستاسو په
قِسمت کړم. تاسو ټول به د حلالونکی په وړاندې ټیټ شئ،
ځکه چې کله ما آواز درکړو، نو تاسو جواب رانۀ کړو، او
چې کله مې درسره کلام کولو، نو تاسو نۀ اورېدو. او زما د
سترګو په وړاندې تاسو قصداً ګناه کوله او هغه څۀ به مو
کول د څۀ چې تاسو ته پته ده چې زۀ ترې نفرت کوم.“ ۱۳
نو ځکه مالِک خُدائ تعالیٰ فرمائی، ”زما خادِمان به خوراک
کوی خو تاسو به اوږی یئ. زما خادِمان به څښل کوی خو
تاسو به تږی یئ. زما خادِمان به خوشحالی کوی خو تاسو به
غمژن او په شرم پټ یئ. ۱۴ زما خادِمان به د خوشحالۍ
سندرې وائی، خو تاسو به په مایوسۍ او غمژن زړۀ سره ژړا
کوئ. ۱۵ زما د غوره کړے شوو خلقو په مینځ کښې به
ستاسو نوم لعنتی وی، ځکه چې مالِک خُدائ به تاسو تباه
کړی. او خپلو حقیقی خادِمانو له به یو بل نوم ورکړی، ۱۶
نو چې په مُلک کښې هر ځوک هم د برکت دُعا غواړی نو
هغه به د رښتیاو خُدائ پاک په نوم برکت غواړی. هر ځوک
هم چې قسم کوی نو هغه به د رښتیاو خُدائ پاک په نوم قسم
خوری. ځکه چې د تېرې زمانې تکلیفونه به هېر کړے شی. او
زما د سترګو نه به پناه شی.“

نوے مخلوق

۱۷ ”ګورئ، زۀ نوی آسمانونه او نوې زمکه جوړوم. د تېرې

زمانې ځيزونه به نۀ شي يادولے، او نۀ به په خيال خاطر
کښې راځى. ۱۸ خوشحاله شئ. او زۀ چې څۀ پيدا کوم نو
په هغې هميشه خوشحالى کوئ. ګورئ، زۀ به يروشلم د
خوشحالئ ځائ جوړ کړم، او د هغې خلق به د خوشحالئ
سبب وى. ۱۹ زۀ پخپله به په يروشلم خوشحالى کوم، او د
هغې په خلقو به خوشحاله يم. په هغې کښې به نور د ژړا شور
او د پرېشانئ چغې نۀ شى اورېدے. ۲۰ واړۀ ماشومان به
نور په کم عُمر کښې نۀ مرى او ټول خلق به اوږدۀ عُمرونه
تېروى. د چا عُمر چې صرف سل کاله وى نو هغه به هم
ځوان ګڼلے شى. او څوک چې د سلو کالو نه مخکښې مړ
شى نو هغه به لعنتى ګڼلے شى. ۲۱ خلق به کورونه جوړوى
او په خپله به په کښې اوسيږى، د انګورو باغونه به کَرى او په
خپله به يې خورى. ۲۲ بيا به داسې نۀ وى چې د کور
جوړولو نه پس به بل څوک پکښې اوسيږى، او د باغ لګولو نه
پس به بل څوک د دې ميوه خورى. زما د خلقو عُمرونه به د
ونو په شان اوږدۀ وى. او زما غوره کړے شوى به د خپل
محنت ځيزونو نه ښۀ خوند اخلى. ۲۳ د هغوئ خوارى به
بې ځايه نۀ وى او د هغوئ بچى به د افت سره نۀ مخ کيږى.
ځکه چې هغوئ به د مالِک خُدائ بختور خلق وى، هغوئ او
د هغوئ اولاد به برکتناک وى. ۲۴ د دې نه مخکښې چې
هغوئ ما له آواز راکړى زۀ به جواب ورکړم. هغوئ به لا د
خپلو حاجتونو په حقله خبرې کوى چې ما به د هغوئ
دُعاګانې قبولې کړې وى. ۲۵ شرمخان او ګډې به يو ځائ
خوراک کوى، زمريان به د ښاروو په شان بوس خورى او
ماران به خاورې خورى. زما په مقدس غر، صيون باندې به
نۀ څۀ غلط کار کيږى او نۀ به چا ته څۀ نقصان رسى. ما،

مالِک خُدائ دا فرمائيلی دی.“

د مالِک خُدائ د قوم عدالت کول

۶۶ ۱ مالِک خُدائ فرمائی، ”آسمان زما تخت دے او
زمکه زما د پښو چوکۍ ده. نو بيا هغه کور چرته دے چې
تاسو يې زما دپاره جوړَوئ؟ هغه ځائ کوم دے چرته به چې
زۀ آرام کوم؟“ ۲ مالِک خُدائ فرمائی، ”ما په خپل لاس دا
هر څۀ جوړ کړل، نو بيا دا په وجود کښې راغلل. زۀ د هغه
خلقو خيال ساتم ځوک چې عاجزان او توبه کوونکی دی، او
زما د کلام په وړاندې د يرې نه ريږدی. ۳ خو ځوک چې
غوَيے حلال کړی هغه داسې دے لکه چې انسان حلال کړی،
ځوک چې يو ګډُورے حلال کړی هغه داسې دے لکه چې د
يو سپی څټ مات کړی، ځوک چې د غلې نذرانه پيش کړی
هغه داسې دے لکه چې د خنزير وينه پيش کړی، ځوک چې
خوشبوئی پيش کړی هغه داسې دے لکه چې بُت پرستی
وکړی. دې خلقو خپلې غلطې لارې خوښې کړې دی، او د
دوئ ځان په خپلو حرامو ځيزونو خوشحاليږی. ۴ زۀ به په
هغوئ باندې لوئ مصيبت راولم، هغه ټول ځيزونه چې دوئ
ترې نه يريدل. ځکه چې کله ما آواز وکړو، نو هغوئ جواب
رانۀ کړو، او چې کله مې ورسره کلام کولو، نو هغوئ اوريدو
نه. او زما د سترګو په وړاندې هغوئ قصداً ګناه کوله او هغه
څۀ به يې کول د څۀ چې هغوئ ته پته ده چې زۀ ترې نفرت
کوم.“ ۵ اے تاسو ټول ځوک چې د مالِک خُدائ د کلام
په وړاندې ريږدئ، د هغۀ کلام واورئ، ”ستاسو خپل خلق
ستاسو نه نفرت کوی او زما د نوم له وجې تاسو د خپلوالۍ

نه ویاسی. هغوئ په تاسو پورې خندا کوی او وائی، مالِک
خُدائ دې خپله لوئی ښکاره کړی چې مونږ ستاسو
خوشحالی ووینو. خو هغوئ به په خپله د شرم سره مخ شی.
٦ واورئ. په ښار کښې شور او غوغا، د خُدائ پاک په
کور کښې آواز ته غوږ ونیسئ، دا د مالِک خُدائ آواز دے،
خپلو دشمنانو له سزا ورکوی. ٧ د ماشوم د پېدا کېدو درد
نه مخکښې د یروشلم ماشوم وشو، د پېدایښت درد نه
مخکښې د هغهٔ زوئ پېدا شو. ٨ چا داسې خبره اورېدلې
ده؟ یا یې داسې څیز لیدلے دے؟ یو مُلک په یوه ورځ کښې
پېدا کېدے شی؟ یا یو قوم په یوه لحظه کښې پېدا کېدے شی
څهٔ؟ خو صیون سره هم داسې شوی دی. د ماشوم د پېدا
کېدو درد نه مخکښې د هغهٔ ماشومان پېدا شول.“ ٩ مالِک
خُدائ فرمائی، ”ولې زهٔ به دا قوم د پېدا کېدو حد ته راولم او
بیا به یې پېدا کېدو ته نهٔ پرېږدم؟ نه، هیڅکله نه.“ ستاسو
خُدائ پاک فرمائی، ”زهٔ به دا قوم هیڅکله د پېدا کېدو نه نهٔ
پاتې کوم. ١٠ اے هغه ټولو خلقو چې خوک د دې ښار سره
مینه کوئ، د یروشلم سره خندا او خوشحالی وکړئ. اے
هغه ټولو خلقو چې په دې باندې غمژن وئ، نو اوس ورسره
خوشحالی وکړئ. ١١ اوس به تاسو د هغې تسلی ورکولو
والا سینې نه ښهٔ په مړه ګېډه پئ وخښئ، تاسو به د هغې
ښائسته ډېرو پیو نه ښهٔ خوند واخلئ.“ ١٢ مالِک خُدائ
فرمائی، ”ګورئ، زهٔ به د دریاب په شان د یروشلم سلامتی
زیاته کړم، او د قومونو دولت به پرې لکه د سیلاب په شان
راروان وی. بیا به تاسو د هغې سینه روئ، او هغه به تاسو په
ډوډی ګرځوی، او په خپل غېږ کښې به مو ځنګوی. ١٣ لکه
چې یوه مور خپل بچی له تسلی ورکوی، نو زهٔ به په یروشلم

کښې تاسو له داسې آرام درکړم. ۱۴ کله چې تاسو دا
ځيزونه وګورئ نو ستاسو زړونه به خوشحاله شى، او د تازه
شينکى په شان به زور کښې شئ. او هر څوک به ووينى چې
د مالِک خُدائ لاس د هغۀ د خادِمانو سره دے، او د هغۀ
غصه د هغۀ د دشمنانو خلاف ده. ۱۵ ګورئ، مالِک خُدائ
د اور په صورت کښې راروان دے، او د هغۀ جنګى ګاډى
لکه د طوفان په شان غړمبيږى. هغه به سخت قهر سره او د
اور د شغلو په شان سخت رټلو سره سزا ورکړى. ۱۶
مالِک خُدائ به اور او خپلې تُورې سره د دُنيا عدالت وکړى،
او ډېر خلق به د هغۀ د لاسه ووژلے شى.“ ۱۷ مالِک خُدائ
فرمائى، ”د هغه خلقو ختمېدل رانزدې دى څوک چې خپل
ځانونه مقدس کوى او صفا کوى چې مقدسو باغونو ته لاړ
شى او د هغې په مينځ کښې د بُتانو پيروى وکړى، د خنزير
غوښه، ناولى ځيزونه او منږکان وخورى. ۱۸ ما ته د هغوئ
د خيالونو او عملونو پته ده. زۀ ټول قومونه او جدا جدا ژبو
وئيلو والا راغونډوم. هغوئ به راشى او زما جلال به ووينى.
۱۹ زۀ به د هغوئ په مينځ کښې يوه نښه قائمه کړم. او په
هغوئ کښې چې کوم ژوندى پاتې وى نو څۀ به ترې نورو
قومونو ته ولېږم. هغوئ به ترسيس، ليبيا او لِديه چې په غشو
او ليندو استعمالولو کښې تکړه دى، او توبل او يونان ته
ولېږم. او هغه لرې مُلکونو ته به يې ولېږم چې هغوئ زما د
شُهرت نه نۀ دى خبر او چې زما جلال يې هم نۀ دے ليدلے.
هغوئ به دغه قومونو ته زما د لويئ اعلان وکړى. ۲۰ هغوئ
به ستاسو باقى پاتې خلق د هر يو قوم نه واپس راولى. هغوئ
به يې په يروشلم کښې زما مقدس غر ته مالِک خُدائ ته د
نذرانې په توګه راولى. مالِک خُدائ فرمائى، هغوئ به يې په

آسونو، قچرو، اوښانو، جنګی ګاډو، نورو ګاډو داسې راولی
لکه څنګه چې بنی اِسرائیلیان په پاکو لوښو کښې زما کور ته
د غلې نذرانې راوړی. ۲۱ زهٔ به د هغوئ نه څهٔ کسان اِمامان
او لیویان جوړ کړم. دا د مالِک خُدائ وینا ده.“ ۲۲ مالِک
خُدائ فرمائی، ”لکه څنګه به چې زما نوی آسمانونه او نوې
زمکه زما په وړاندې قائمه وی، نو هم داسې به ستاسو اولاد
او ستاسو نوم تر همېشه پورې قائم وی.“ ۲۳ مالِک خُدائ
فرمائی، ”د هرې نوې میاشتې په راختو او د هر سبت په ورځ
به ټول خلق ما له راځی او زما عبادت به کوی. ۲۴ کله چې
هغوئ د ښار نه بهر ځی نو هغوئ به د هغه خلقو لاشونه
ووینی چا چې زما خِلاف سرکشی کړې وه. کوم چینجی چې
دغه لاشونه خوری نو هغه به هیڅکله نهٔ مری او کوم اور چې
هغوئ سوزوی نو هغه به نهٔ مړ کیږی. د هغوئ دا منظر به د
ټولو انسانانو دپاره یرروونکے وی.“